

1856

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΝΕΩΤΑΤΑΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ
ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΗ

ΤΟΜΟΣ Α'

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Α' ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ Β' ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΝ Ή ΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ Β'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΚΟΡΝΑΡΟΥ

28—ΕΝ ΟΔΩ ΣΤΑΔΙΟΥ—28

1912

Ευαγγέλιος Μ. Παπαελένης
Κισθίου

Βόλος 19 Φεβρουαρίου 1914

1856

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΝΕΩΤΑΤΑΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ
ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΗ

ΤΟΜΟΣ Α΄

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Α΄ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ Ε΄ ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ Β΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΚΟΡΝΑΡΟΥ

28—ΕΝ ΟΔΩ ΣΤΑΔΙΟΥ—28

1912

Επιφ. Μ. Παπαδόπουλος
Βόλο 7 Σεπτεμβρίου
1913.

10

3	α
4	α
7	α
8	α
10	α
11	α

6	α
5	α
7	α
7	α
8	α

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΘΑΝ. Γ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

10
11
15

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὁ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῆς Χρηστομαθείας ταύτης παρελθὼν χρόνος καὶ οἱ συνάδελφοι, παρ' οἷς εὐμενοῦς ἔτυχεν ὑποδοχῆς τὸ βιβλίον, ὑπέδειξαν μοι ἀναγκαίως τινὰς μεταβολὰς ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ ἐκδόσει αὐτοῦ. Ποῖαί τινες δ' εἶναι αἱ μεταβολαὶ αὐταὶ καὶ κατὰ τί συνετέλεσαν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ βιβλίου, ἐξηγεῖ κατωτέρω ἄριστα ὁ ἄριστος τῶν παρ' ἡμῖν παιδαγωγικῶν κ. Δ. Λάμπας. Παραλαβὼν οὗτος τὸ βιβλίον μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ καὶ ἀποδεξάμενος παράκλησίν μου ὅπως μελετήσας αὐτὸ πρῶτον μὲν ἐξενέγκῃ τὴν περὶ τούτου ἔγκυρον κρίσιν αὐτοῦ, εἶτα δὲ διὰ βραχέων ὑποδείξῃ τοῖς διδασκάλοις τὴν καρποφοροτέραν αὐτοῦ χρῆσιν, ἀπηθύονέ μοι τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν μετὰ τῆς εὐγενοῦς ἐκείνης προθυμίας, μεθ' ἧς δράττεται πάσης εὐκαιρίας, ὅπως διὰ τῆς εὐρυτάτης παιδαγωγικῆς μορφώσεως αὐτοῦ ἀποβαίῃ ὠφέλιμος εἰς τοὺς διδασκάλους ἡμῶν. Ἄσμενος δ', ὡς εἶκος, καταχωρίζων τὴν ἐπιστολὴν ταύτην τοῦ διαπρεποῦς διευθυντοῦ τοῦ ἡμετέρου Διδασκαλείου ἐκφράζω αὐτῷ καὶ δημοσίᾳ ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην. Ἴδου ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Λάμπρα.

«..... Ἐφ' ὅσον ἀκολουθοῦντες τῷ ἐπισήμῳ προγράμματι ὀφείλετε νὰ περιλάβητε ἐν τῇ Χρηστομαθείᾳ τῆς Α' τάξεως μύθους, διηγήματα κ. τ. λ., ἐκάμετε ἀρίστην ἐκλογὴν τῶν εἰδῶν τούτων, περιλαβόντες ὕλικόν, ὅλος μὲν ἀνάλογον κατὰ τὸ περιεχόμενον πρὸς τὴν ἀντιληπτικὴν βαθμίδα τῶν μαθητῶν τῆς προκειμένης τάξεως, ἀπὸ ποικίλων δ' ἐπόψεων—ἰδιαζόντος δ' ἀπὸ ἠθικῆς—μορφωτικόν. Τὰ μυθολογικὰ μάλιστα τεμάχια ἡμῶν, ἀποτελοῦντα ἐνιαῖον ἀπὸ τε πραγματικῆς καὶ ἀπὸ λογικῆς ἐπόψεως παραστατικόν κύκλον, παρέχουσι τοῖς μικροῖς μαθηταῖς σφαιρεστάτην καὶ περιεργικωτάτην εἰκόνα πολυτίμου στοιχείου τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τῶν θρησκευτικῶν μύθων καὶ ἰδεῶν. Εὐάρεστον δ' ἐκπληξιν ἐποίησέ μοι ἡ παράθεσις ἐπιστολῶν καὶ περιγραφῶν πόλεων καθιστάσα τοῖς μαθηταῖς γνώριμα ὠραιότατα εἶδη τοῦ λόγου, ὧν ἄλλως τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ θὰ ἐξεγεῖρη ἐν μεγίστῳ βαθμῷ τὸ διαφέρον τῶν παιδῶν, τὸ δὲ δευτέρον θὰ μεταδώσῃ αὐτοῖς λίαν πολυτίμους γνώσεις.

Ἄλλὰ τὸ ὕλικόν τῆς Χρηστομαθείας ἡμῶν εἶνε καὶ ἀπὸ γλωσσικῆς ἐπόψεως ὅλος ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀφομοιωτικὴν βαθμίδα τῶν δι' οὗς προώρισται παιδῶν. Ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλεται αὐτοῖς ἡ γνώσις ὠρισμένου μέρους τοῦ τυπικοῦ καὶ τοῦ συντακτικοῦ τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου, θὰ ἦτο φρικῶδες ν' ἀπαιτῶμεν παρ' αὐτῶν τὴν ἀφομοίωσιν καὶ ἀπομνημόνευσιν

ἀδιδάκτων τύπων και συντάξεων. Ὅθεν ἐπράξατε ἄριστα ὁμαλύναντες, τὸ κείμενον συμφώνως πρὸς τὰς γραμματικὰς γνώσεις τῶν παιδῶν και δὴ οὕτω τεχνηέντως, ὥστε τοῦτο μὲν νὰ μὴ ἀφίστασθε ἐπαισθητῶς τῶν παλαιῶν κειμένων, τοῦτο δὲ νὰ αὐξάνητε τὰς παρὰ τῶν παιδῶν γλωσσικὰς ὑμῶν ἀξιώσεις κατὰ λόγον τῶν γραμματικῶν αὐτῶν προόδων.

Πολὺ δ' ἐπίσης ἐχάρην ἰδῶν, ὅτι δὲν παραθέτετε ἐν ἀρχῇ τῆς Χρηστομαθείας ὑμῶν μεμονωμένας φράσεις. Αὗται, κατάλληλοι οὔσαι εἰς βιβλίον ἀσκήσεων τῆς γραμματικῆς — και δὴ και ἐν τούτῳ συντεταγμένοι κατὰ τὸ δυνατόν εἰς ἐνιαῖα ἀπὸ τε πραγματικῆς και λογικῆς ἐπόψεως ὅλα—ὅλως παρέλκουσιν ἐν ἀναγνωστικῶ βιβλίῳ. Καθόσον κύριος σκοπὸς τῆς ἀναγνώσεως εἶνε ἡ νοητικὴ και συναισθηματικὴ ἀνάπτυξις τῶν μαθητῶν, αὕτη δὲ κατορθοῦται μόνον δι' ἐμβαθύνσεως εἰς μέγαν και ἐνιαῖον κύκλον σπουδαίων νοημάτων, ἐννοεῖται, ὅτι τὸ ἀναγνωστικὸν βιβλίον ὀφείλει νὰ περιέχῃ τοιοῦτον ἢ τοιοῦτους παραστατικούς κύκλους, οὐχὶ δὲ μεμονωμένας και ἀσυναρτήτους προτάσεις.

Μεγίστην δὲ μεθοδικὴν ἐπικουρίαν θὰ παράσχη τοῖς κ. κ. διδασκάλοις ἡ λογικωτάτη διάρθρωσις τῆς ὅλης τῶν μειζόνων ἀναγνωστικῶν κεφαλαίων (μεθοδικῶν ἐνοτήτων) εἰς πολλὰ μικρότερα, ἀνάλογα πρὸς τὴν ἀντιληπτικὴν δύναμιν τῶν μαθητῶν και πρὸς τὸν διαθέσιμον χρόνον, ἢ προτάξις τοῦ τε γενικοῦ σκοποῦ τῆς ὅλης ἐνότητος και τῶν εἰδικῶν σκοπῶν τῶν μικροτέρων ἐνοτήτων, τέλος δὲ ἡ διὰ τῶν παραγράφων δηλουμένη διαίρεσις και τῶν ἐλασσόνων ἐνοτήτων εἰς μικρότερα και ἀπὸ λογικῆς ἐπόψεως ἐνιαῖον ὅλον ἀποτελοῦντα τμήματα, καθ' ἃ ὀφείλει νὰ χωρῇ ἡ ἐρμηνεῖα και λογικὴ ἐπεξεργασία ἐκάστης τῶν ἐνοτήτων τούτων.

Αἱ μετὰ τὸ κείμενον ἐπιταχθεῖσαι σημειώσεις, περιλαμβάνουσαι τὴν ἐρμηνεῖαν νέων τοῖς μαθηταῖς λέξεων και φράσεων, ἀποβλέπουσιν εἰκότως εἰς μόνους τοὺς μαθητὰς, δύνανται δὲ ν' ἀντικαταστήσωσι τὸ ὑπὸ τῶν ἐπισήμων Ὀδηγιῶν ὀριζόμενον μαθητικὸν «τετράδιον λέξεων και φράσεων», ὧν ἡ ἐν τῷ μαθήματι καταγραφή ἀπορροφᾷ πολὺτιμον χρόνον.

Ὡσαύτως δ' ἡ ἐν τέλει τοῦ βιβλίου ὑμῶν παράθεσις τῶν ἠθικῶν πορισμάτων, ἅτινα δύνανται νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ πάσης τῆς ὅλης τῆς Χρηστομαθείας, θ' ἀντικαταστήσῃ τὸ σχετικὸν τετράδιον τῶν μαθητῶν, ἅμα δὲ θὰ διευκολύνῃ σπουδαίως τὸν διδάσκαλον ἐν τῇ διδακτικῇ αὐτοῦ ἐργασίᾳ.

Ἀποκρινόμενος δὲ νῦν εἰς τὸ τελευταῖον ὑμῶν ἐρώτημα θεωρῶ ἐπιβαλλόμενόν μοι καθῆκον νὰ ὑποτυπώσω ἐνταῦθα διάγραμμα τῆς πορείας, ἣν ὀφείλει ν' ἀκολουθήσῃ ἡ διδασκαλία τῆς ἀναγνώσεως τῆς Χρηστομαθείας ὑμῶν, ὅπως γένηται πληρεστέρα και τελειοφανέστερα χρῆσις τῶν διδακτικῶν πλεονεκτημάτων αὐτῆς, ὧν περ' ἐν τοῖς ἔμπροσθεν μετὰ χαρᾶς

ἐμνημόνευσα. Ἔσται δὲ προδήλως τὸ διάγραμμά μου συντομώτατον καθόσον ἢ κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη παρατηρουμένη στροφὴ τῆς προσοχῆς τῶν ἀξιολύμων λειτουργῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὰς διδακτικὰς σπουδὰς καὶ ἐρεῦνας καθίστησιν ὅλως περιττὴν τὴν εὐρυτέραν τοῦ προκειμένου ζητήματος διασάφισιν.

Ἡ διδασκαλία τῆς ἀναγνώσεως οἰουδήποτε τεμαχίου τῆς Χρηστομαθείας ὑμῶν ἢ οἰουδήποτε ἐκ τῶν μειζόνων μερῶν, εἰς ἃ τοῦτο δύναται νὰ διαιρεθῆ, ὀφείλει, ὡς γνωστόν, ν' ἀρχηται ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ προαναγγέλλῃ—οὐχὶ δὲ νὰ περιέχῃ ἢ ὀψοσδήποτε προλαμβάνῃ—τὴν συγκεκριμένην ὑπόθεσιν, τὸ συγκεκριμένον περιεχόμενον τοῦ περὶ οὗ πρόκειται τεμαχίου· οὗτος δ' ὁ σκοπὸς πρὸς εὐκολίαν τοῦ διδάσκοντος τίθεται ὑπ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῷ βιβλίῳ.

Μετὰ τὴν θέσιν τοῦ γενικοῦ τούτου σκοποῦ χωρεῖ ὁ διδάσκαλος εἰς τὸ διδακτικὸν στάδιον τῆς προπαρασκευῆς, ἐν ᾧ προκαλεῖ τοὺς μαθητὰς διὰ καταλλήλων ἐρωτήσεων, ἀπευθυομένων ἐν αὐστηρῇ λογικῇ διαδοχῇ, τοῦτο μὲν ν' ἀναπλάσῃ πᾶν γνωστὸν αὐτοῖς καὶ συγγενὲς πρὸς τὰ ἀναγνωθησόμενα *πραγματικὸν* στοιχεῖον, οὕτινος ἢ ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῶν ἕωρὰ νῦν παρουσία θά συντελέσῃ εἰς τὴν εὐκολον κατανόησιν τοῦ περιεχομένου τοῦ ἀναγνώσματος, τοῦτο δὲ νὰ μάθῃσιν καὶ πᾶν ἄγνωστον *πραγματικὸν* στοιχεῖον, οὕτινος ἢ γῶσις διὰ τὴν πρὸς τὸ νέον συγγένειαν θά συντελέσῃ οὐχ ἦττον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Τὸ στάδιον δὲ τοῦτο τῆς προπαρασκευῆς λήγει διὰ τεχνήσεως ὑπὸ τοῦ διδασκάλου προκλήσεως τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ γενικοῦ σκοποῦ ὑπὸ τῶν μαθητῶν, μεθ' ἧν ἀκολουθεῖ τὸ στάδιον τῆς ἀναγνώσεως—ἐρμηνείας—κατανόησεως (λογικῆς ἐπεξεργασίας) τοῦ νέου.

Κατὰ τοῦτο πρὸ παντὸς ἄλλου ὁ διδάσκαλος ἀναγινώσκει τὸ τεμάχιον ἢ τὸ μέρος αὐτοῦ δι' ὡς οἶόν τε ὀρθῆς *λογικῆς* καὶ τὴν ἐρμηνείαν καὶ κατανόησιν διευκολυνούσης ἀναγνώσεως.

Ἐφ' ὅσον νῦν τὸ τεμάχιον ἢ τὸ μέρος αὐτοῦ δύναται νὰ διαιρεθῆ εἰς μικρότερα καὶ ἐνιαῖα ὅλα ἀποτελοῦντα τμήματα (ἃ δὴ καὶ δηλοῦνται ἐν τῇ Χρηστομαθείᾳ διὰ τῶν παραγράφων), προαναγγέλλεται ἕκαστον τούτων ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος διὰ θέσεως μερικοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὴν θέσιν δὲ τούτου ἀναγινώσκει τις τῶν μαθητῶν τὸ ἐρμηνευθησόμενον τμήμα. Τούτου δὲ γενομένου προκαλοῦνται οἱ μαθηταὶ συντόμως τοῦτο μὲν ν' ἀνεύρωσιν ἢ μάθωσιν τὴν σημασίαν τῶν δυσκόλων ἢ ἀγνώστων λέξεων καὶ φράσεων τοῦ τμήματος, τοῦτο δὲ νὰ καθορίσωσιν τὴν συντακτικὴν πλοχὴν αὐτοῦ. Μετὰ τὴν τοιαύτην διασάφισιν εὐχερέστατον χοῦμα ἀποβαίνει αὐτοῖς ἢ αὐτενεργὸς ἐρμηνεία τοῦ τμήματος. Ἐρμηνεύσαντες δὲ τοῦτο οἱ μαθηταὶ προκαλοῦνται πρῶτον μὲν ν' ἀνεύρωσιν κατὰ σει-

ράν και ἐν τῷ λογικῷ αὐτῶν συνειρημῷ τὰ κύρια νοήματα τοῦ τμήματος, εἶτα δὲ νὰ συμπεριλάβωσι ταῦτα ὑπὸ ἐν περιληπτικὸν νόημα (θέσις ἐπιγραφῆς).

Ἡ αὐτὴ ἐργασία γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τμημάτων τοῦ τεμαχίου ἢ μέρους αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον, ὡς εἰκός, ὑπάρχουσι τοιαῦτα.

Περαιτωθείσης τῆς ἐργασίας ταύτης προκαλοῦνται οἱ μαθηταὶ πρῶτον μὲν ν' ἀναγνώσωσι τὸ ὅλον τεμάχιον ἢ μέρος, εἶτα δὲ νὰ ἐρμηνεύσωσιν αὐτό, μετὰ τοῦτο δὲ ν' ἀναπαραστήσωσι πρῶτον μὲν πάντα τὰ κύρια νοήματα κατὰ σειρὰν, εἶτα δὲ μόνον τὰ περιληπτικὰ νοήματα (τὰς ἐπιγραφάς), τέλος δὲ νὰ συμπεριλάβωσι καὶ τὰ τελευταῖα ταῦτα ὑπὸ ἐν περιληπτικώτατον νόημα, ὅπερ περιέχει τὴν ὑπόθεσιν, τὸ περιεχόμενον τοῦ τεμαχίου ἢ τοῦ τμήματος. Προόδηλον δὲ νῦν εἶνε ὅτι, ἐφ' ὅσον τὸ ἀναγνωσθὲν τεμάχιον ἢ μέρος αὐτοῦ δὲν ἀποτελεῖται ἐκ πλειόνων τοῦ ἐνὸς τμημάτων (τοιούτοι δὲ εἶναι οἱ μῦθοι, διηγήματά τινα κλπ.), ἡ ἐπιγραφὴ αὐτοῦ ἀποτελεῖ καὶ τὸ περιληπτικώτατον νόημα, τὸ ἐκφράζον τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀναγνωσθέντος.

Μετὰ τοῦτο χωρεῖ ἡ διδασκαλία εἰς τὴν βαθυτέραν ἠθικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀναγνωσθέντος τεμαχίου ἢ μέρους αὐτοῦ καὶ δὴ ἐφ' ὅσον τὸ τελευταῖον τοῦτο περιέχει βαθύτερον ἠθικὸν περιεχόμενον.

Καθόσον νῦν τὰ ἠθικὰ πορίσματα, οἱ ἠθικοὶ νόμοι, ὧν τὴν ἐξαγωγὴν προπαρασκευάζουσιν αἱ ἠθικαὶ ἐπεξεργασίαι, περιέχουσιν ἢ τὴν κρίσιν ἡμῶν περὶ εἶδους τινὸς διαγωγῆς (λ. χ. κάλλιστον ἢ εὐεργεσία, κάκιστον ἢ ἀγνομοσύνη) ἢ τὴν σχέσιν τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ διαγωγῆς τινος καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς (λ. χ. ἡ ἀπειθία τιμωρεῖται, οὐδὲν κακὸν μένει ἐν τῷ κρυπτῷ), ἐν τῇ βαθυτέρᾳ ἠθικῇ ἐπεξεργασίᾳ θὰ προκαλῶνται οἱ μαθηταὶ ἢ καθορίσαντες ἀκριβῶς τὴν ὑπὸ κρίσιν διαγωγὴν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἀνθρώπου ἢ ζῴου καὶ ἐξευρόντες τὰ ἐλατήρια αὐτῆς νὰ κρίνωσι ταύτην τῷ ἰδίῳ αὐτῶν συναισθήματι ἢ καὶ νὰ δηλώσωσιν εἶτα καὶ τὰ ἀποτελέσματα ταύτης.

Περαιτωθείσης οὕτω τῆς βαθυτέρας ἠθικῆς ἐπεξεργασίας δύναται νὰ χωρήσῃ ἡ διδασκαλία εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ σχετικοῦ ἠθικοῦ πορίσματος, ἐάν ἔχη προηγηθῆ ὁμοία βαθυτέρα ἐπεξεργασία μιᾶς τοῦλάχιστον ὁμοειδοῦς πρὸς τὴν προκειμένην διαγωγῆς· διότι, ὡς γνωστόν, τὸ ἠθικὸν πορίσμα ὀφείλει νὰ εἶνε προϊὸν τῆς συγκρίσεως πολλῶν ὁμοειδῶν διαγωγῶν. Ἐφ' ὅσον ἄρα ἡ ἐκάστοτε προκειμένη διαγωγή εἶνε ἡ πρώτη τοῦ εἶδους αὐτῆς, ἡ διδασκαλία δὲν θὰ χωρήσῃ πέρα τῆς βαθυτέρας ἐπεξεργασίας, θ' ἀναμείνῃ δὲ πρὸς ἐξαγωγὴν ἠθικοῦ πορίσματος τὴν ἐπιτέλεισιν ὁμοίας ἐπεξεργασίας μιᾶς τοῦλάχιστον ἔτι ὁμοειδοῦς διαγωγῆς, οἷα θὰ ἐμφανισθῇ ἐν ἐπομένῳ τινὶ ἀναγνώσματι τοῦ βιβλίου. *Ορθότατα

ἄρα ἐποιήσατε δηλώσαντες πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ διδάσκοντος ἐν τῷ πίνακι τῶν ἠθικῶν πορισμάτων ὑφ' ἑκάστον πόρισμα τὰ ἀναγνωστικὰ τεμάχια τὰ ἐμφανίζοντα τὰς ὁμοειδεῖς διαγωγάς, ἐξ ὧν τοῦτο δύναται νὰ ἐξαχθῇ.

Ἐὰν δ' ὁμως ἔχη ἤδη προηγηθῆ βαθυτέρα ἠθικὴ ἐπεξεργασία ὁμοειδῶν διαγωγῶν, προκαλοῦνται οἱ μαθηταὶ νὰ συγκρίνωσι τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἄρτι γενομένης ἐπεξεργασίας (ὅπερ συνίσταται εἰς τὴν κρίσιν τῆς προκειμένης διαγωγῆς ἢ εἰς τὴν σχέσιν τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ ταύτης καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς) πρὸς τὰ ἐξαγόμενα τῶν πρότερον γενομένων ἐπεξεργασιῶν τῶν ὁμοειδῶν διαγωγῶν, ν' ἀνεύρωσι τὰ κοινὰ αὐτῶν γνωρίσματα καὶ νὰ συμπεριλάβωσι ταῦτα ὑπὸ ἓν γενικὸν πόρισμα, ὅπερ δὴ καὶ παραθέτετε ὑμεῖς ἐν ἰδίῳ πίνακι πρὸς διευκόλυνσιν μαθητῶν τε καὶ διδασκάλων.

Ὁ δὲ νῦν ὑπολείπεται τῷ διδασκάλῳ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ βιβλίου ὑμῶν, ἣτις πρὸς τοῖς κυρίοις αὐτῆς ἔργοις δύναται καὶ ὀφείλει ν' ἀποβλέπη εἰς τὴν αὔξησιν τῆς περὶ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐμπειρίας τῶν μαθητῶν, εἶνε τοῦτο, νὰ προκαλῆ δηλαδὴ τοὺς μαθητὰς πρῶτον μὲν ν' ἀνεύρωσιν ἐπιμελῶς τὰς νέας λέξεις καὶ φράσεις, αἵτινες περιέχονται ἐν τῷ ἀναγνωσθέντι τεμαχίῳ καὶ ὧν ἡ σημείωσις ἀποβαίνει περιττὴ, καθόσον παραθέτετε ὑμεῖς ταύτας ἐν ἰδίοις πίναξιν, εἴτα δὲ νὰ ἐκμάθωσι ταύτας μετὰ τῆς σημασίας αὐτῶν, τέλος δὲ νὰ ποιήσωσινται πολλαπλᾶς ἐφαρμογὰς ἐπὶ τούτων.

Δὲν κρίνω τέλος ἄσκοπον νὰ προσθέσω, ὅτι ὡς κατ' οἶκον ἐργασία πρέπει νὰ ἐπιβάλληται ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος εἰς τοὺς παῖδας τὸ μὲν ἢ ὀρθὴ λογικὴ ἀνάγνωσις, ἢ ἐρμηνεία καὶ ἢ ἀπόδοσις τῶν νοημάτων τοῦ ἀναγνωσθέντος τεμαχίου, τὸ δὲ ἢ στερέωσις τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξαχθέντος ἠθικοῦ πορίσματος, τέλος δὲ ἢ ἐντύπωσις τῆς ὀρθογραφίας καὶ τῆς σημασίας τῶν εὐρεθειῶν νέων λέξεων καὶ φράσεων.....

Μετὰ πολλῆς τιμῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαΐου 1912.

Α. Ἰ. Λάμπας.

Τοιοῦτον λοιπὸν ὄν τὸ βιβλίον καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὑπὸ τῶν φιλοτίμων συναδέλφων χρησιμοποιούμενον ἐλπίζω ὅτι θέλει ἐπιτύχει πλήρως τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1912

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ

Καθηγητῆς τοῦ Διδασκαλείου.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

<i>Μέρος Α'.</i> —Αισώπειοι μῦθοι.	Σελίς	9—16
<i>Μέρος Β'.</i> —Διηγήματα.	>	17—32
<i>Μέρος Γ'.</i> —Περιγραφαὶ Ἑλληνικῶν πόλεων.	>	33—37
<i>Μέρος Δ'.</i> —Ἐπιστολαί.	>	38—40
<i>Μέρος Ε'.</i> —Ἑλληνικὴ μυθολογία.	>	41—70
<i>Μέρος ΣΤ'.</i> —Σημειώσεις.	>	71—104
<i>Μέρος Ζ'.</i> —Πίναξ κυρίων ὀνομάτων.	>	106—109
<i>Μέρος Η'.</i> —Ἠθικά πορίσματα ἐκ τοῦ κειμένου.	>	110—112

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ἐν σελ. 20 στίχ. 2 ἀπὸ τοῦ τέλους γράφε : τρόπον.

> 65 > 6 > > > Κασσάνδρας.

5

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

Α'. Κόραξ νοσῶν. 1

[Δύναται ἀσθενῶν κόραξ νὰ ἐπιίξη βοήθειαν παρὰ θεῶν ;]

Κόραξ νοσῶν εἶπε τῇ μητρὶ, ἣ ἔκλαιεν· «εὔχου τοῖς θεοῖς καὶ μὴ θρήνεις». Ἡ δὲ εἶπε· «τίς σε, ὦ τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεύσει ; τίνας γὰρ κρέας ὑπὸ σοῦ οὐκ ἐκλάπη ;».

Β'. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

[Ἀποφασίζουσιν αἱ ἀλώπεκες νὰ βοηθήσωσι τοὺς λαγωοὺς πολεμοῦντας κατ' ἀετῶν ;] 2

Λαγωοὶ ποτε πολεμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας· αἱ δὲ ἀλώπεκες εἶπον· «ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ἐγιγνώσκομεν, τίνας ἐστέ καὶ τίσι πολεμεῖτε».

Γ'. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες. 2

[Τί εἶπεν ἀλώπηξ, ἥτις δὲν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ σταφυλὰς κρεμαμένας.]

Ἀλώπηξ λιμάττουσα, ὡς θεάσατο ἐπὶ τινος ἀναδενδράδος βότρυς κρεμαμένους, ἐβουλήθη ἀρπάσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐδύνατο. Ἀποχωροῦσα δὲ πρὸς ἑαυτὴν εἶπεν· «ὄμφακές εἰσιν».

Δ'. Κοχλίας.

[Τί εἶπε παῖς πρὸς κοχλίαν ἄδοντας ἐν τῇ πυρᾷ.]

Γεωργοῦ παῖς ὄπτα κοχλίας. Ἀκούσας δὲ αὐτῶν τρυζόντων, εἶπεν· «ὦ κάκιστα ζῷα, τῶν οἰκιῶν ὑμῶν ἐμπιπτοαμένων, αὐτοὶ ἄδετε ;»

Ε'. Ἐριφος καὶ λύκος.

[Τί εἶπε λύκος πρὸς ἔριφον, ὅστις περιέπαιζεν αὐτὸν ἀπὸ ὑψηλοῦ δώματος.]

Ἐριφος ἐπὶ τινος δώματος ἰστάμενος, ἐπειδὴ λύκον διαβαίνοντα εἶδεν, ἐλοιδορεῖ καὶ ἔσκωπιεν αὐτόν. Ὁ δὲ λύκος εἶπεν αὐτῷ· «οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος».

ΣΤ'. Ταῦροι καὶ λέων.

[Πῶς κατόρθωσεν εἰς λέων νὰ καταφάγη τρεῖς ταῦρους.]

Ἐνέμοντο τρεῖς μετ' ἀλλήλων ταῦροι. Λέων δὲ τούτους καταφαγεῖν θέλων, διὰ τὴν ὁμόνοιαν ἐδειλία· γλυκεσί δὲ λόγοις τούτους διαχωρίσας, κωχρισμένους ἀδεῶς ἤσθιε καθ' ἓνα.

Ζ'. Λύκος καὶ λέων.

[Τί εἶπε λέων πρὸς λύκον παραπονούμενον, ὅτι τῷ ἤρπασε πρόβατον.]

Λύκος ποτὲ ἄρας πρόβατον ἐκ ποιμνίου ἐκόμιζεν εἰς τὴν κοίτην· λέων δὲ συναντήσας ἀφείλετο. Ὁ δὲ πόρρωθεν σταθεὶς εἶπεν· «ἀδίκως ἤρπασας τὸ ἐμόν». Καὶ ὁ λέων γελᾶσας ἔφη· «σοὶ δὲ δικαίως ὑπὸ φίλου ἐδόθη ;»

Η'. Ταῦρος καὶ κολοῖός.

[Τί εἶπε ταῦρος πρὸς κολοῖόν, ὅστις ἀπήτει νὰ ἐκλεχθῆ βασιλεὺς τῶν πτηνῶν.]

Ὅτε τὰ ὄρνεα ποτε ἐβουλευέτο περὶ βασιλείας, ταῦρος ἤξιον

διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖσθαι βασιλεύς. Ἐτοίμων δ' ὄντων τῶν ὀρνέων τοῦτο ποιεῖν, κολοῖος εἶπεν· «ἄλλ' ἔὰν σὺ βασιλεύσης καὶ ἀετὸς ἡμᾶς διώκῃ, πῶς ἡμῖν βοηθήσεις ;»

Θ'. Ὄνος καὶ κάπρος.

[Τί ἐπραξαν ὄνος καὶ κάπρος ἐρίζοντες, ὅτε εἶδον ὑπεράνω αὐτῶν γῦπας.]

Ἐν ὄρῳ θέρους, ὅτε τὸ καῦμα λυπεῖ, εἰς μικρὰν πηγὴν ἤλθον πιεῖν ὄνος καὶ κάπρος. Ἦρξον δέ, πότερος αὐτῶν πῆ πρότερος· ἐκ τούτου δὲ πρὸς φόνον ἀλλήλων διηγέροθησαν. Ἐφνω δ' ἐπιστραφέντες πρὸς τὸ ἀναπνεῦσαι, εἶδον γῦπας ἐκδεχομένους καταφαγεῖν τοῦτον, ὃς αὐτῶν πέση. Διὰ τοῦτο λύσαντες τὴν ἔχθραν εἶπον· «κρεῖττόν ἐστι φίλους ἡμᾶς γενέσθαι ἢ βροῦμα γυψὶ καὶ κόραξι».

Η'. Πᾶς ψεύστης.

[Τί ἐπαθε μικρὸς βοσκός, ὅστις ἐψεύδετο χάριν ἀστεϊότητος.]

Παιδίον πρόβατα νέμον, ὡς εἰ ἐώρα λύκον προσερχόμενον πρὸς διαφθορὰν αὐτῶν, ἐπεκαλεῖτο τοὺς ἀγρότας λέγων· «βοηθεῖτε δεῦρο, λύκος ἔρχεται». Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες ἠύρισκον τὸ παιδίον οὐκ ἀληθεῖον. Τοῦτο δὲ πολλάκις ἐποίησε τὸ παιδίον καὶ οἱ ἀγρόται ἠύρισκον τοῦτο ψευδόμενον. Ὅτε δὲ μετὰ ταῦτα ὁ λύκος τῇ ἀληθείᾳ προσῆλθε καὶ τὸ παιδίον ἐβόα «δεῦτε, λύκος», οὐκέτι τις ἐπίστευεν, ὥστε προσδραμεῖν καὶ βοηθῆσαι αὐτῷ. Ὁ δὲ λύκος εὐρὼν ἄδειαν τὴν ποιμνὴν πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως.

ΙΑ'. Χελώνη καὶ λαγῶς.

[Δύναται χελώνη γὰ νικήσῃ εἰς ἀγῶνα δρόμον λαγῶν ;]

Λαγῶς ἔσκωπε χελώνην ἐπὶ βραδύτητι· ἡ δὲ ἔφη· «ἐγὼ

σὲ τὸν ταχὺν ἐν τοῖς ποσὶ νικήσω». Ὁ δὲ εἶπε· «λόγῳ μόνῳ, χελώνη, λέγεις τοῦτο· ἀλλ' ἀγωνίζου καὶ πεισθήσῃ· τίς δὲ τὸν τόπον ὀριεῖ καὶ βραβεύσει τὴν νίκην ;» Ἐλώπηξ δὲ παρατυχοῦσα ἔταξεν ὁδὸν τοῦ δρόμου τὴν εὐθείαν. Καὶ ὁ μὲν λαγῶδες θαρρῶν τοῖς ποσὶν ἐκοιμήθη· ἡ δὲ χελώνη μὴ ὀρθυμήσασα ἤρξατο τοῦ δρόμου, μετ' οὐ πολὺ δὲ εἰς τὸ τέρμα ἀφίκετο. Ὁ λαγῶδες δὲ μετὰ μακρὸν χρόνον ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγερωθεὶς καὶ ἔλθων εἰς τὸ τέρμα ἤϊρε νικῶσαν τὴν βραδείαν χελώνην.

IB'. Κορυπαστής.

[Τί ἀπήντησέ τις πρὸς τινα καυχόμενον, ὅτι ἐν Ῥόδῳ ἐπήδησε μέγιστον πηδήμα.]

Ἄνθρωπος τις ἀποδημήσας, εἶτα δὲ πάλιν εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανελθὼν, ἐκόμπαζεν ἄλλα τε πολλὰ ἠνδραγαθηκένα ἐν διαφόροις χώραις καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ πεπηδηκένα πηδήμα, οἷον οὐδεὶς τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐδύνατο πηδήσασαι· τούτου δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ παρόντων τις ὑπολαβὼν ἔφη· «εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἐστίν, οὐδὲ χρεῖαν ἔχεις μαρτύρων· ἴδου ἡ Ῥόδος, ἴδου καὶ τὸ πηδήμα».

II'. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

[Τί ἀπήντησε πλάτανος πρὸς ὀδοιπόρους, οὔτινες ἀπεκάλουν αὐτὴν ἄχρηστον.]

Ὀδοιπόροι δύο θέρουσ' ὥρα περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος τρυγόμενοι, ὡς θεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην προσελθόντες καὶ ἐν σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Αναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἀνωφελὲς καὶ ἄκαρπον τοῦτο τὸ δένδρον ἐστίν ἀνθρώποις. Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· «ἔτι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἀχρεῖαν με καὶ ἄκαρπον ἀποκαλεῖτε ;»

ΙΑ'. Γεωργού παῖδες.

[Τί ἐπραξε γεωργός, ὅστις ἐβλεπε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ στασιάζοντας.]

Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον· ὁ δέ, ἐπειδὴ παραινῶν οὐκ ἐδύνατο πείσαι αὐτοὺς μεταβάλλεσθαι, ἔγνω πρᾶγμα τοιοῦτο πρᾶξαι. Παρήνεσεν αὐτοῖς ῥάβδων δέσμην κομίσει. Ἐπεὶ δὲ οὗτοι τὸ προσταχθὲν ἐποίησαν, τὸ μὲν πρῶτον δοὺς αὐτοῖς ἄθροάς τὰς ῥάβδους ἐκέλευσε θραύσαι· Ἐπειδὴ δὲ καὶ περιβιαζόμενοι οὐκ ἐδύναντο, λύσας τὴν δέσμην ἐκ δευτέρου ἀνὰ μίαν ῥάβδον αὐτοῖς ἐδίδου· τῶν δὲ ῥαδίως καταθραυόντων, ἔφη· «καὶ ὑμᾶς οὖν, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονήτε, χαλεπῶς οἱ ἐχθροὶ χειρώσονται, ἐὰν δὲ στασιάζητε, ῥαδίως».

ΙΕ'. Γεωργός καὶ παῖδες αὐτοῦ.

9

[Πῶς δύναται τις ἐκ τῆς ἀμπέλου νὰ ἐξαγάγῃ θησαυρόν.]

Γεωργός τις, ὃς ἐμίλλε καταλύειν τὸν βίον καὶ ἐβούλετο τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας πείθων λαβεῖν τῆς γεωργίας, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἔφη· «παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη ἐκ τοῦ βίου ἀπέροχομαι, ὑμεῖς δὲ, ἅπερ ἐν τῇ ἀμπέλῳ ὑπ' ἐμοῦ κέκρυπται, ἐὰν ζητήσητε, εὐρήσετε πάντα»¹⁰ Οἱ μὲν οὖν νομίσαντες θησαυρόν ἐκεῖ που κατορωρύχθαι, πᾶσαν τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς κατέσκαψαν· καὶ θησαυρόν μὲν οὐχ ἠύρον, ἡ δὲ ἀμπέλος καλῶς σκαφεῖσα πολλαπλασίονα τὸν καρπὸν ἀπέδωκεν.

ΙΣΤ'. Ναυαγός.

[Τί εἶπε ναυαγός τις πρὸς συνναυαγόν, ὅστις μὴ κολυμβῶν ἐπεκαλεῖτο τὴν βοήθειαν τῆς Ἀθηναῖς.]

Ἄνηρ πλούσιος Ἀθηναῖος μετ' ἄλλων τινῶν ἔπλει. Καὶ δὴ συνέβη γενέσθαι σφοδρὸν χειμῶνα καὶ τὴν ναῦν περιτράπηναι. Τότε δὲ οἱ μὲν λοιποὶ πάντες διενήχοντο, ὁ δ' Ἀθηναῖος τὴν

Ἄθηνᾶν ἐπικαλούμενος μυρία ἐπηγγέλλετο, ἐὰν περισωθῆ. Εἰ δέ τις τῶν συνναυαγησάντων παρανηχόμενος ἔφη πρὸς αὐτόν· «σὺν Ἄθηνᾳ καὶ χεῖρα κίνει».

IX'. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

[Διατί μία ἀλώπηξ δὲν εἰσέρχεται εἰς σπήλαιον, ἐν ᾧ κατέκειτο λέων ἀσθενής.]

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος δι' ἀλκῆς τροφήν ἐαυτῷ πορίζειν, ἔγνω δι' ἐπινοίας τοῦτο πραΐσαι. Καὶ δὴ ἐλθὼν εἰς τι σπήλαιον καὶ ἐνταῦθα κατακλιθεὶς προσεποιεῖτο τὸν νοσοῦντα· καὶ οὕτω τὰ ἀφικνούμενα εἰς ἐπίσκεψιν ζῶα συλλαμβάνων κατήσθιεν. Ἐπεὶ δὲ πολλὰ θηρία κατηναλωμένα ἦν, ἀλώπηξ τὸ τέγασμα αὐτοῦ ἐννοήσασα παρεγένετο καὶ σταθεῖσα ἄπωθεν τοῦ σπηλαίου, ἐπυνοθάνετο αὐτοῦ, πῶς ἔχοι. Ὁ δὲ λέων εἰπὼν «κακῶς», ἤρετο τὴν ἀλώπεκα τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐκ εἰσέρχεται. Ἡ δ' ἀλώπηξ ὑπολαβοῦσα ἔφη· «ἀλλ' ἔγωγε εἰσῆλθον ἂν, εἰ μὴ ἑώρων πολλῶν μὲν εἰσιόντων ἵχνη, ἔξιόντος δὲ οὐδεκός».

III'. Ἄλώπηξ καὶ τράγος.

[Τί εἶπεν ἀλώπηξ πρὸς τράγον μὴ δυνάμενον νὰ ἀνέλθῃ ἐκ βαθέος κρημοῦ.]

Τράγος ἐν θέρει σφοδρῶς διηήσας κατήλθεν εἰς βαθὺν κρημνὸν ὕδωρ πιεῖν. Πιὼν δὲ καὶ χορτασθεὶς οὐκ ἐδύνατο ἀνελθεῖν καὶ μετενόει καὶ βοηθὸν ἐζητεῖ. Ἄλώπηξ δὲ τοῦτον ἰδοῦσα ἔφη· «ὦ ἀνόητε, εἰ τόσας φρένας εἶχες, ὅσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας, πρότερον οὐκ ἂν κατέβης, εἰ μὴ τὴν ἄνοδον ἐσκέψω».

IO'. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

[Πῶς κατώρθωσεν ἀλώπηξ νὰ ἄρπάσῃ τὸ κρέας κόρακος καθημένον ἐπὶ δένδρου.]

Κόραξ κρέας ἄρπάσας ἐπὶ τινος δένδρου ἐκάθισεν· ἀλώπηξ

δέ, ἢ θεάσατο τοῦτον ἐβουλήθη τὸ κρέας ἀρπάσαι. Στάσα οὖν ἐπὶ-
νει αὐτὸν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλὸν καὶ ἔλεγεν, [ὡς πρέπει αὐτῷ
μάλιστα τῶν ὀρνέων βασιλεύειν καὶ τοῦτο πάντως ἂν ἐγένετο, εἰ
φωνὴν εἶχεν.] Ὁ δὲ κόραξ βουλόμενος παραστήσαι αὐτῇ, ὅτι καὶ
φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας μεγάλως ἔκραγεν· ἐκείνη δὲ προσ-
δραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα ἔφη· «ὦ κόραξ, ἔχεις τὰ πάντα,
νοῦν μόνον κτῆσαι».

Κ'. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος. 75

[Πῶς προσηνέχθη ὀδοιπόρος τις πρὸς φίλον ἐν ὥρᾳ κινδύνου.]

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἐπειδ' αὐτοῖς ἐπεφάνη
ἄρκτος, ὁ μὲν εἰς φθάσας ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύ-
πτετο, ὁ δὲ ἕτερος, μέλλον συλληφθῆσθαι, περὼν ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους ἑαυτὸν νεκρὸν προσεποιεῖτο. Ἐπειδὴ δ' ἡ ἄρκτος προσήνεγ-
κεν αὐτῷ τὸ ὄνυχος καὶ περιωσφραίνεται, οὗτος τὰς ἀναπνοὰς
συνεῖχε· φασὶ γὰρ μὴ ἅπτεσθαι τὸ ζῶον νεκροῦ. Ὅτε δ' ἡ
ἄρκτος ἀπῆλθεν, καταβάς ἐπυνθάνετο τοῦ ἑτέρου, τί ἡ ἄρκτος πρὸς
τὸ οὖς εἶπεν. Ὁ δὲ ἔφη μὴ συνοδοιπορεῖν τοῦ λοιποῦ τοιοῦτοις
φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσι.

ΚΑ'. Πῆραι δύο. 76

[Διατί ἕκαστος ἄνθρωπος τὰ μὲν σφάλματα τῶν ἄλλων βλέπει, τὰ δὲ
ἑαυτοῦ δὲν βλέπει.]

Ἄνθρωπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν,
τὴν δὲ ὀπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἐκατέρα· ἀλλ' ἡ μὲν ἔμπροσθεν
ἄλλοτριῶν, ἡ δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο
οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι, τὰ δὲ ἄλλότρια
πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

ΚΒ'. Κύων κρέας φέρουσα. 77

[Τί ἔπαθε κύων πλεονέκτις, ἥτις κρατοῦσα κρέας διέβαινε ποταμὸν.]

Κύων κρέας ἔχουσα ποταμὸν διέβαινε· θεασαμένη δὲ τὴν

ἑαυτῆς σκιὰν κατὰ τοῦ ὕδατος, ὑπέλαβεν ἕτερον κύνα εἶναι, μεῖζον κρέας ἔχουσαν· διὸ ἀρῆσα τὸ ἴδιον ὥρμησεν ἐπὶ τὸ ἐκείνης. Συνέβη δ' αὐτῇ ἀμφοτέρων στρηθῆναι, τοῦ μὲν ἀλλοτρίου, διότι οὐκ ἦν, τοῦ δ' ἰδίου, ὅτι ὁ ποταμὸς αὐτὸ παρέσυρε.

ΚΓ'. Δημήτηρ καὶ χελιδὼν καὶ ἔγγελος. 17

[Τί ἐπινοεῖ ὁ ῥήτωρ Δημάδης, ἵνα ἀναγκάσῃ τοὺς συμπολίτας του ν' ἀκούσωσιν αὐτὸν ἀγορεύοντα περὶ σωτηρίας τῆς πατρίδος.]

Δημάδης ὁ ῥήτωρ ἐδημιγόρει ποτὲ ἐν Ἀθήναις· ἐπειδὴ δ' οἱ Ἀθηναῖοι οὐ προσεῖχον αὐτῷ, ἐδεήθη, ὅπως ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ εἰπεῖν Αἰσώπειον μῦθον. Τῶν δ' Ἀθηναίων προτρεψαμένων, οὗτος ἀρξάμενος ἔλεγε· Δημήτηρ καὶ χελιδὼν καὶ ἔγγελος τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβράδιζον· ὅτε δ' ἀφίκοντο εἰς τινὰ ποταμὸν, ἡ μὲν χελιδὼν ἀνέπτη, ἡ δὲ ἔγγελος κατέδυ· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐσιώπησεν. Ἐρομένον δὲ αὐτῶν, «τί οὖν ἡ Δημήτηρ ἔπαθεν;», ἔφη· «κεχόλωται ὑμῖν, οἱ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἑάσαντες μύθους τερπνοὺς θέλετε ἀκούειν».

ΚΔ'. Φιλάργυρος.

[Τί εἶπέ τις πρὸς φιλάργυρον θρηνοῦντα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς περιουσίας του.]

Φιλάργυρός τις, ἄπασαν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ἐξαργυρισάμενος καὶ χρυσὸν βῶλον ποιήσας, ἐν τῷ ἀμπελώνι κατώρουξε καὶ καθ' ἡμέραν ἐρχόμενος αὐτὸν ἔβλεπε. Τῶν δὲ ἐργατῶν τις θεασάμενος αὐτόν, ἀνορούξας τὸν βῶλον παρέλαβε. Μετὰ δὲ ταῦτα κάκεινος ἔλθων καὶ κενὸν τὸν τόπον ἰδὼν ἤρξατο θρηνεῖν καὶ τίλλειν τὰς τρίχας. Τοῦτον δὲ τις ἰδὼν οὕτως ὀλοφυρόμενον καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, «μὴ οὕτως», εἶπεν, «ἀθύμει· οὐδὲ γὰρ ἔχων τὸν χρυσὸν εἶχες. Λίθον οὖν ἀντὶ χρυσοῦ λαβὼν θῆς ἐν τῷ ἀμπελώνι καὶ νόμιζε τοῦτον χρυσόν σοι εἶναι».

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Α'. Αϊνείου εὐσέβεια.

19

[Τίνα παραλαμβάνει ὡς πολυτιμότερα ὁ Αἰνείας φεύγων ἐκ τοῦ Ἰλίου.]

Ὅτε ἔαλω τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες οἱ Ἕλληνες τὰς τῶν ἀλίσκομένων τύχας, πάνυ ἑλληνικῶς τοῦτο ἐκίηρουξαν, ἕκαστον τῶν ἔλευθέρων ἀποφέρειν ἀράμενον ἐν ὅ,τι βούλεται τῶν οἰκείων.

Ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατέρας θεοῦς βαστάσας ἔφερε, προτιμήσας τῶν ἄλλων.

20. Ἡσθόντες οὖν ἐπὶ τῇ εὐσεβείᾳ τοῦ ἀνδρὸς οἱ Ἕλληνες συνεχώρησαν αὐτῷ λαβεῖν καὶ δεύτερον κτήμα. Ὁ δὲ τὸν πατέρα σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος τοῖς ὄμοις ἔφερεν.

21. Ὑπερεκπλαγέντες οὖν καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐχ ἥμισυ, πάντα τὰ οἰκεία κτήματα λαβεῖν αὐτῷ συνεχώρησαν, ὁμολογοῦντες ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς θεοὺς καὶ γονέας αἰδουμένους καὶ οἱ φύσει πολέμοιο ἡμεροὶ γίνονται.

Β'. Αἱ Ἰβύκου γέρανοι.

[Πῶς ἀποκαλύπτουσι γέρανοι τοὺς φονεῖς τοῦ ποιητοῦ Ἰβύκου.]

Ἰβύκος, ὁ ἐκ Ῥηνίου ποιητής, συλληφθεὶς ποτε ὑπὸ ληστῶν ἔμελλεν ὑπ' αὐτῶν ἀνακρεθήσασθαι· ἐπεὶ δὲ οὔτε σύμμαχον οὔτε μάρτυρα τῆς ἐπιβουλῆς εἶχε, θεωρήσας γεράνους πετομένας, «ὕμεις», ἔφη, «ὦ γέρανοι, τιμωρήσατέ μοι τὸν φόνον»!

Ὅτε δ' ἡ πόλις ἐζήτει τοὺς φονεύσαντας καὶ οὐκ ἐδύνατο εὑρεῖν, τελουμένου θεάτρου καὶ τοῦ δήμου καθεζομένου, γέρανοι διέπτησαν. Θεασάμενοι δ' αὐτὰς οἱ φονεῖς, οἳ ἐν τῷ θεάτρῳ ἔτυχον ὄντες, ἐγέλασαν καὶ, «αἰδού», εἶπον, «αἰ τιμωροὶ Ἰβύκου».

Τῶν δὲ πλησίον καθημένων τις ἀκούσας ἀπήγγειλε ταῖς ἀρχαῖς, ὕφ' ὧν συλληφθέντες οἱ φονεῖς ὁμολόγησαν τὸν φόνον.

Γ'. Θί σκύλακες τοῦ Λυκοῦργου.

12

[Πῶς ὁ Λυκοῦργος διὰ δύο σκύλακων διδάσκει τὴν δύναμιν τῆς ἀγωγῆς.]

Λυκοῦργος βουλόμενος τὴν δύναμιν τῆς ἀγωγῆς τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιδειξάι, δύο σκύλακας τῶν αὐτῶν γονέων λαβὼν οὐδὲν ὁμοίως ἀλλήλοις ἔτρεφεν, ἀλλὰ τὸν μὲν αὐτῶν κατέστησε λίχνον, τὸν ἕτερον δὲ θηρᾶν δυνατόν.

Ἐἰτά ποτε τῶν Λακεδαιμονίων εἰς ταῦτο συνειλεγμένων, προσαγαγὼν τοὺς σκύλακας ὁ Λυκοῦργος ἀφῆκεν αὐτούς, καταθεῖς εἰς τὸ μέσον λοπάδα καὶ λαγῶν.

Καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τὸν λαγῶν, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν λοπάδα ὤρμησεν. Ἐπεὶ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐδύναντο συμβαλεῖν, τί ποτε τοῦτο δύναται καὶ τί βουλόμενος τοὺς σκύλακας ἐπεδείκνυεν, ἔφη Λυκοῦργος· «οὗτοι γονέων τῶν αὐτῶν εἰσιν ἀμφοτέροι, διαφόρου δὲ τυχόντες ἀγωγῆς, ὁ μὲν λίχνος, ὁ δὲ θηρευτῆς γεγόνασι».

Δ'. Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης.

[Πῶς δύο πτωχοὶ φιλομαθεῖς νέοι κατορθοῦσι νὰ σπουδάσωσι.]

Τοὺς ἀσώτους καὶ μὴ ζῶντας ἔκ τινος περιουσίας τὸ παλαιὸν οἱ Ἀρεοπαγῖται ἐν Ἀθήναις ἐκόλαζον.

Μενέδημον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους, νέους ὄντας καὶ ἀπόρους, μεταπεμφάμενοι ἠρώτησαν, πῶς, ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες, κεκτημένοι δὲ μηδὲν, εὐεκτοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασι.

Καὶ οὗτοι ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναί τινα τῶν μυλωθρῶν.

Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἔλθων εἶπεν, ὅτι νυκτὸς ἐκάστης κατιόντες εἰς τὸν μυλῶνα καὶ ἀλοῦντες δύο δραχμάς ἀμφοτέροι λαμβά-

νοισι, θαυμάσαντες οἱ Ἀρεοπαγῖται διακοσίαις δραγμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς.

Ε'. Κόδρος.

[*Τίνι τρόπῳ ὁ Κόδρος σφάζει τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐν πολέμῳ κινδυνεύουσαν.*]

Κόδρος ἐβασίλευε τῶν Ἀθηναίων ἐνιαυτοὺς πολλοὺς, ἐτελεύτησε δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῷδε τῷ τρόπῳ.

Ἐπειδὴ οἱ Πελοποννήσιοι εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐπορεύθησαν μετὰ στρατεύματος, τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἔμαντεύσατο αὐτοῖς, ὅτι νικηθήσονται ὑπὸ Ἀθηναίων, εἰ φονεύσουσι Κόδρον.

26 Ὁ δὲ Κόδρος μαθὼν τοῦτο, τήνδε τὴν μηχανὴν ἐμηχανήσατο, ὅπως τὴν νίκην κτήσαστο τὰς πολίτας· ἐχώρησε γὰρ ἐν σχήματι τέκτονος εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμίων καὶ τοὺς στρατιώτας ἐλοιδόρησε. Καὶ οὗτοι τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ὠργίσθησαν ἐπὶ τῇ λοιδορίᾳ· ἐπειδὴ δὲ Κόδρος δεινότερον ἐλοιδορεῖ καὶ τὴν ἄξινην ἐκίνησε πρὸς αὐτούς, ἀπέκτειναν αὐτόν.

27 Ὁ δὲ τῶν Πελοποννησίων ἡγεμῶν, ἐπειδὴ ἐγνώσθη ὁ Κόδρου θάνατος, ἐφοβήθη τὸν χρησμὸν καὶ ἄνευ μάχης ἀπῆλθεν ἐκ τῆς Ἀττικῆς μετὰ τοῦ στρατεύματος.

ΣΤ'. Κρητῶν ἀγωγή.

[*Ἡοῖα μὴθήματα ἐδιδάσκοντο οἱ παῖδες τῶν παλαιῶν Κρητῶν.*]

Κρητες τοὺς παῖδας τοὺς ἐλευθέρους μανθάνειν ἐκέλευον τοὺς νόμους μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι καὶ ἵνα μὴ τι τῶν κεκωλυμένων πράξαντες ἀγνοίᾳ πεποιημένοι ἀπολογία ἔχωσι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν, τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

Ζ'. Ἀλέξανδρος. 98

α'.

[Ποίας πληροφορίας ζητεῖ ὁ Ἀλέξανδρος, παῖς ἔτι ὢν, παρὰ πρέσβειων τῶν Περσῶν.]

Ἀλέξανδρος, παῖς ἔτι ὢν, τοὺς πρέσβεις τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐξένιζεν, ἀποδημοῦντος Φιλίππου. Ὅμιλῶν δ' αὐτοῖς οὐδὲν ἐρώτημα παιδικὸν ἠρώτησεν, ἀλλὰ τὰ τῶν ὁδῶν μήκη καὶ τὸν τῆς ἀνω πορείας τρόπον καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, ὁποῖος εἴη πρὸς τοὺς πολέμους, καὶ τίς ἦ Περσῶν δύναμις.

29) Τοῦτοις δὲ τοῖς ἐρωτήμασιν οὕτως ἀνεκτίησάτο αὐτοὺς, ὥστε ἐθαύμαζον αὐτὸν καὶ τὴν θρυλουμένην Φιλίππου δεινότητα οὐδὲν ἠγοῦντο πρὸς τὴν ὁρμὴν καὶ φιλοπραγμοσύνην τοῦ παιδός.

β'.

[Τί ἔλεγεν ὁ Ἀλέξανδρος πρὸς τοὺς φίλους, δσάνκις ὁ Φίλιππος ἐνίκα σπουδαίαν τινὰ νίκην.]

30) Ὅποτε Φίλιππος ἢ πόλιν ἐνδοξὸν ἐκπολιορκήσειεν ἢ μάχην τινὰ περιβόητον νικήσειεν, Ἀλέξανδρος οὐ πάνυ φαιδρὸς ἦν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἡλικιώτας ἔλεγεν· «ὦ παῖδες, εἰ οὕτω πάντα τὰ καλὰ πράγματα αὐτὸς διαπραΐεται ὁ πατήρ, οὐδὲν ἐμοὶ ὑπολειφθήσεται ἔργον μέγα καὶ λαμπρὸν μεθ' ὑμῶν ἐργάσασθαι».

31) Ἐκείνων δὲ λεγόντων «ταῦτα, ὦ Ἀλέξανδρε, σοὶ κτᾶται ὁ Φίλιππος», «τί», ἔφη, «τοῦτό μοι ἔσται ἀγαθόν, εἰ βασιλεύσω μὲν πολλῶν, πράξω δὲ μηδέν;».

32) Οὐ γὰρ ἠδονὴν ζητῶν οὐδὲ πλοῦτον, ἀλλ' ἀρετὴν καὶ δόξαν, ἐνόμιζεν, ὅσα πλείονα παραδέξαιτο παρὰ τοῦ πατρός, τοσούτω ἐλάττονα κατορθώσειν δι' ἑαυτοῦ.

γ'.

33) [Τίνι τρόπῳ κατορθοῖ ὁ Ἀλέξανδρος τὰ δαμάσῃ ἄγριον ἵππον.]

33) Φιλονίκου τοῦ Θετιαλοῦ πωλήσαντος τῷ Φιλίππῳ τὸν Βου-

κεφάλαν, ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἦγον εἰς τὸ πεδίον δοκιμάσοντες τὸν ἵππον· πάνυ δὲ χαλεπὸς ἦν καὶ ἄγχιος, ὥστε μηδένα δύνασθαι χειροῦσθαι αὐτόν.

34 Ἐπεὶ οὖν Φίλιππος ἠγανάκτει καὶ προσέταξεν ἀποπέμψαι τὸν ἵππον ὡς δυσήμιον καὶ ἄχρηστον, παρῶν Ἀλέξανδρος ἔλεξεν· «οἷον ἵππον δι' ἀπειρίαν καὶ μαλακίαν μεμφομένοι ἀποπέμπετε».

35 Τὸ μὲν οὖν πρῶτον Φίλιππος ἐσιώπησε· πολλὰς δ' Ἀλεξάνδρου παραφθεγγομένου τὸ αὐτό, «ἐπιτιμᾶς», ἔφη, «πρεσβυτέροις, ὡς βέλτιον αὐτῶν τὴν ἵπτικὴν ἀσκήσας»; Ὁ δ' Ἀλέξανδρος, «ἀλλὰ τοῦτον», ἔφη, «βέλτιον ἐτέρου χειρωσαίμην ἄν».

36 Καὶ ἀψάμενος τῆς ἡνίας ἔκαμψε τὸν ἵππον πρὸς τὸν ἥλιον, ἐννοήσας ὅτι τὴν ἰδίαν σιὰν σαλευομένην θεώμενος ἐταράττετο. Μετὰ δὲ ταῦτα ἡρέμα καταρήσας αὐτοῦ τὸν τράχηλον, ἀνεπήδησε καὶ διὰ τοῦ πεδίου ἱππεύων ἐδάμιασεν αὐτὸν ταχέως.

37 Πάντων δὲ θαυμαζόντων τοῦ νεανίου τό τε θάρρος καὶ τὴν δεξιότητα, ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν φιλήσας, «ὦ παῖ», ἔφη, «ζήτει βασιλείαν ἴσην σοί· Μακεδονία γὰρ σοὶ οὐκ ἔσται ἰσάνη».

II'. Ἀρίων.

[Πῶς σώζεται ὁ Ἀρίων βιασθεὶς ὑπὸ φαύλων ναυτῶν νὰ ξιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.]

[1. Διὰ τὸ ὅτι ὁ Ἀρίων ἀποφασίζει νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκ τοῦ Τάραντος εἰς τὴν Κόρινθον.]

Ἀρίων, ὁ Μηθυμναῖος καθαροδός, πολλὸν χρόνον διατρίψας παρὰ Περιάνδρῳ, τῷ Κορίνθου βασιλεῖ, ἀπεδήμησεν εἰς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν.

Εὐδοκίμησας δ' ἐκεῖ καὶ πολλὰ χρήματα συναγαγὼν, εἰς Κόρινθον ἐπεθύμησεν ἀναχωρῆσαι, ἄλλως τε καὶ Περιάνδρου δι' ἐπιστολῆς πείσαντος αὐτὸν πάλιν διατρίβειν παρ' ἐαυτοῦ.

Ἐπειγόμενος οὖν οἴκαδε, ἐν Τάραντι τῆς Ἰταλίας ἐμισθώ-

σατο ναῦν Κορινθίων ναυτῶν· τούτοις γὰρ μᾶλλον ἢ ἄλλοις ἐπί-
στευεν.

[2. Διὰ τὸ Ἄριων βιάζεται ὑπὸ τῶν ναυτῶν νὰ πέσῃ εἰς τὴν
θάλασσαν.]

Ἦδη δ' ἐν τῷ πελάγει οὔσης τῆς νεώς, οἱ ναῦται ἐπιθυμοῦν-
τες τῶν τοῦ ἀνδρὸς χρημάτων, ἐβουλεύσαντο φονεῦσαι αὐτόν.

Ὁ δέ, θεώμενος αὐτοὺς μηχανωμένους τοῦτο, ἐλιπάρησε τὰ
μὲν χρήματα ἅπαντα δέξασθαι, τοῦ δὲ βίου φείσασθαι.

Οἱ δ' οὔτε θεοὺς σεβόμενοι, οὔτ' ἀνθρώπους φοβούμενοι, οὐκ
ἐπέισθησαν, ἀλλ' ἠξίωσαν ἢ ἐπὶ τῆς νεώς αὐτὸν φονεῦσαι ἑαυ-
τόν, ἵνα ταφήν αὐτῷ ὕστερον ἐπὶ τῆς ἡπείρου ποιήσειαν, ἢ ἐκ-
πηδήσαι εἰς τὴν θάλατταν.

[3. Πῶς δ' Ἄριων ἐκτελεῖ τὴν ἐπιταγὴν τῶν ναυτῶν.]

Ἐν τοσοῦτοις οὖν Ἄριων ἐμπεπλεγμένος κακοῖς, ἐπεὶ ἐκεῖ-
νοι μὲν τὸ ἀνόσιον ἔργον ἔσπευδον, αὐτῷ δὲ οὔτε τῶν θεῶν οὔτε
τῶν ἀνθρώπων τις ἀρωγὸς παρήν, ἔλεξε μὲν ἔτοιμος εἶναι φο-
νεῦσαι ἑαυτόν, ἠξίωσε δὲ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πρὸ τοῦ θανάτου
ᾄσαι τὸν τελευταῖον ἕμνον.

Τοῦτο δ' αὐτοῦ λέξαντος οἱ ναῦται ἐπέισθησαν. Καὶ τὸ μὲν
σῶμα κοσμησάμενος κίλοισι ἱματίοις, τὴν δὲ κεφαλὴν στεφάνῳ
στεφάμενος, προухώρησεν εἰς τὴν προῦραν. Οἱ δὲ ναῦται ἐν τῷ
μέσῳ τῆς νεώς στάντες ἤδοντο ἀκροώμενοι τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν
τότε ἀνδρῶν κιθαροδοῦ.

Ἐπεὶ δ' ἔληξεν ᾄδων, προσευξάμενος τοῖς θεοῖς σὺν πάσῃ
τῇ σκευῇ κατεπήδησεν εἰς τὴν θάλατταν. Οἱ δὲ ναῦται ἔσπευσαν
ἐλθεῖν εἰς Κόρινθον, ἠδόμενοι μὲν τῇ τῶν χρημάτων ἀρπαγῇ, τὸ
δ' ἔργον δηλωθῆσεσθαι οὐ προσδοκῶντες.

[4. Πῶς σφάζεται ὁ Ἄριων καὶ ποῖον τέλος εὗρισκονσιν οἱ ναῦται.]

Ἄλλ' ἐφεύσθησαν Ἄριονα γὰρ, ὡς λέγεται, δελφίς ἐπὶ τὰ

νώτα ἐδέξατο καὶ ἀσφαλῶς μετ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν ἐπέρασε μέχρι Ταινάρου τῆς Λακωνικῆς. Ἐντεῦθεν δ' εἰς Κόρινθον Ἀρίων πορευθεὶς Περιάνδρῳ διηγήσατο πᾶσαν τὴν συμφορὰν.

Ὁ δὲ Περιάνδρος, ἐπειδὴ εἰς τὸν λιμένα ἦγον οἱ ναῦται, μεταπεμφάμενος αὐτοὺς ἀνηρώτησεν, εἰ περὶ Ἀρίωνος λέγειν τι δύνανται. Καὶ οὗτοι τὸ μὲν πρῶτον ἐψεύσαντο, λέγοντες ὡς σῶς εἴη ἐν Ἰταλίᾳ.

Εἶτα δὲ θεασάμενοι Ἀρίωνα κεκοσμημένον τοῖς αὐτοῖς ἐκείνοις ἱματίοις, σὺν οἷς εἰς τὴν θάλατταν ἐκ τῆς νεῶς ἐπήδησεν ἔξαρνεῖσθαι τὸ ἔργον οὐκ ἐδύναντο καί, φόνου διωχθέντες ὑπὸ Περιάνδρου, θανάτῳ ἐζημιώθησαν.

Θ'. Εὐθύδικος καὶ Δάμων.

[Πῶς ὁ Εὐθύδικος συμπλέων μετὰ τοῦ Δάμωνος φέρεται πρὸς αὐτὸν ἀτυχήσαντα.]

[1. Τί συμβαίνει εἰς τὸν Εὐθύδικον καὶ τὸν Δάμωνα πλέοντας ἐν τῷ Ἴονίῳ πελάγει.]

Ἐπλεῖ ποτὲ ἔξ Ἰταλίας Εὐθύδικος καὶ μετ' αὐτοῦ Δάμων εἰταῖρος αὐτοῦ· ἡλικιωτὰι δὲ ἦσαν καὶ ὁ μὲν Εὐθύδικος ἐρρωμένος καὶ καρτερός, ὁ δὲ Δάμων ὑπόχρος καὶ ἀσθενικός, ἄρτι ἐκ νόσου μακρᾶς ἀναστάς.

Ἄχρι μὲν οὖν Σικελίας εὐτυχῶς διέπλευσαν· ἐπεὶ δὲ ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ Ἴονίῳ ἔπλεον, χειμῶν μέγιστος ἐπέπεσεν αὐτοῖς.

[2. Τί δυστύχημα συμβαίνει εἰς τὸν Δάμωνα καὶ τί κάμνει τότε ὁ Εὐθύδικος.]

Ὅντων δ' αὐτῶν κατὰ τὴν Ζάκυνθον περὶ μέσας νύκτας, ἡ ναῦς ἐπεκλίθη βιαιότερον εἰς ὃ Δάμων ἐκεκύφει μέρος, κῦμα δὲ μέγα συμπαρέσυρεν αὐτὸν εἰς τὸ πέλαγος· εὐθὺς οὖν ἔβροα πνιγόμενος καὶ μόλις ἑαυτὸν ὑπερέχων τοῦ κλύδωνος.

Ὁ δ' Εὐθύδικος ὡς ἤκουσεν — ἔτυχε δὲ γυμνὸς ὢν ἐν τῇ

εὐνῆ—ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλατταν καὶ καταλαβὼν τὸν Δάμωνα ἤδη ἀπαγορευόντα συμπαρηνίχεται καὶ συνεκούριζεν.

[3. *Τὶ κάμνουσι τότε οἱ ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τί ἀπογίνονται οἱ δύο φίλοι.*]

Οἱ δ' ἐν τῇ νηϊ ἐπεθύμουν μὲν βοηθεῖν αὐτοῖς καὶ ἠλέουν τὴν συμφορὰν αὐτῶν, οὐκ ἐδύναντο δὲ μεγάλῳ τῷ πνεύματι ἐλαυνόμενοι πλὴν ἐκεῖνά γε ἐποίησαν· φελλοὺς τε γὰρ πολλοὺς ἀφείσαν αὐτοῖς καὶ κοντούς τινας, ὥς ἐπὶ τούτων ἀπονήξαιτο, εἴ τι αὐτῶν περιτύχοιεν, καὶ τέλος καὶ τὴν ἀποβάθραν αὐτὴν οὐ μικρὰν οὖσαν.

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον φελλοῖς τισὶ περιπεσόντες ἀνεῖχον ἑαυτοὺς ἐπὶ τούτων καὶ ἀπενήχοντο χαλεπῶς, ὕστερον δὲ τὴν ἀποβάθραν ἰδόντες προσενήξαντο αὐτῇ καὶ ἐπιβάντες εὐμαρῶς προσηνέχθησαν τῇ Ζακύνθῳ.

Γ'. **Εὐάγγελος καὶ Εὐμήλος.**

[*Πῶς ὁ πλούσιος Εὐάγγελος διδάσκεται ὑπὸ τοῦ πτωχοῦ Εὐμήλου, ὅτι δὲν ἀρμεῖ ὁ πλοῦτος, ὅπως νικήσῃ τις εἰς μουσικὸν ἀγῶνα.*]

[1. *Ὑπὸ τίνων πεῖθεται ὁ Εὐάγγελος γὰρ μετάσχη τῶν Πυθίων.*]

Εὐάγγελός τις τῶν οὐκ ἀφανῶν ἐν Τάραντι ἐπεθύμησε νικήσαι Πύθια. Κιθάρα τοίνυν καὶ ᾠδῇ ῥαδίως κρατήσῃν ἐπέσθη ὑπὸ τῶν κολάκων, οὓς εἶχε περὶ αὐτὸν ἐπαινοῦντας καὶ βοῶντας, ὁπότε καὶ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνος ἀνακρούσαιτο.

Ἦκεν οὖν εἰς Δελφοὺς τοῖς τε ἄλλοις λαμπρὸς καὶ διὰ τὴν ἐσθῆτα χρυσοῦν ποιησάμενος καὶ δάφνης χρυσοῦς στέφανον κάλλιστον. Εἶχε δὲ κιθάραν καλλίστην καὶ πολυτελεστάτην, χρυσοῦ μὲν τοῦ ἀκηράτου πᾶσαν, λίθοις δὲ ποικίλοις κατακεκοσμημένην, θαῦμα μέγα τοῖς ὄρῳσιν.

[2. *Πῶς ἀγωνίζεται ὁ Εὐάγγελος.*]

Ἐπεὶ δ' οὖν ἦκεν ἡ τοῦ ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν

οἱ ἀγωνισταί, ἔλαχε δὲ μέσος αὐτῶν ὁ Εὐάγγελος μετὰ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον οὐ φαύλως ἀγωνισάμενον. Εἰσέρχεται τοίνυν ὄλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ καὶ τοῖς σμαράγδος καὶ τοῖς ἄλλοις λίθοις.

Τούτοις ἅπασι προσεκλήξας τὸ θέατρον καὶ θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐμπλήσας τοὺς θεατάς, ἐπειδὴ καὶ ἄσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀνακρούεται μὲν ἀνάρμοστόν τι καὶ ἀσύντακτον, ἀπορρήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδάς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ἄρχεται δὲ ἄδων ἀπόμουσόν τι καὶ ἀηδές.

Γέλωτες μὲν οὖν παρὰ πάντων ἐγένοντο τῶν θεατῶν, οἱ δ' ἀθλοθέται ἀγανακτήσαντες ἐπὶ τῇ τόλμῃ ἐμαστίγωσαν αὐτὸν καὶ ἐξέβαλον τοῦ θεάτρου. Τότε δὴ καὶ γελοιότατος ὄφθη ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, δακρύων καὶ ὑπὸ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς καὶ τὰ σκέλη καθηματομένος ἐκ τῶν μαστίγων καὶ συλλέγων χαμόθεν τῆς κιθάρας τὰς σφραγίδας.

[3. Πῶς ἀγωνίζεται ὁ Εὐμήλος.]

Μικρὸν δὲ μετ' αὐτὸν Εὐμήλος τις Ἡλείος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνοὺς κόλλοπας ἔχουσαν, ἐσθῆτα δὲ μόλις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' οὗτός γε ἤσας δεξιῶς καὶ κιθαρίσας κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης ἐκράτει καὶ ἀνεκηρύττετο. Τῶν θεατῶν δὲ τις μετὰ τὸν ἀγῶνα Εὐαγγέλω ἐντυχὼν λέγεται πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν· «ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσοῦν δάφνην φορεῖς, διότι πλουτεῖς, ὁ δὲ πένης Εὐμήλος τὴν Δελφικὴν».

ΙΑ'. Δάμων καὶ Φεντίας.

[Τί κάμνει ὁ Δάμων ὑπὲρ τοῦ φίλου αὐτοῦ Φεντίου καταδικασθέντος εἰς θάνατον.]

[1. Διατὶ καταδικάζεται ὁ Φεντίας ὑπὸ τοῦ Διονυσίου καὶ τί παρακαλεῖ αὐτόν.]

Διονυσίου Συρακουσῶν βασιλεύοντος, Πυθαγόρειός τις

φιλόσοφος, Φιντίας τοῦνομα, ἔλθων εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰ βασίλεια τοῦ τυράννου συνελήφθη ὡς ἐπιβεβουλευκῶς ἐκείνῳ· καὶ ἄχθεις πρὸς αὐτὸν καὶ ἔξελεγχθεὶς κατεκρίθη ἀποθανεῖν.

Τότε δὲ οὐδὲν ταραχθεὶς πρὸς Διονύσιον ἔφη· «τοῖς μὲν δεδογμένοις πείθομαι· ἐπεὶ δὲ ἀδελφὴ ἔστι μοι ἐν τῇ πατρίδι, ταύτην συνοικίσαι βούλομαι τῷ νυμφίῳ αὐτῆς διαπλεύσας ἐκεῖσε, εἶτα δὲ συντόμως ἐπανελθὼν ἀποθανοῦμαι».

Πάντων δὲ γελασάντων ἐπὶ τῷ λόγῳ, Διονύσιος θαυμάσας ἠρώτησεν· «τίς ἂν πίστις γένοιτο»; Ὁ δὲ «ἐγγυητήν», ἔφη, «παρέξομαι, ὅς, ἐὰν ἐγὼ μὴ ἐπανέλθω, ἀποθανεῖται ἀντ' ἐμοῦ».

[2. *Εὐρίσκει ὁ Φιντίας ἐγγυητήν;*]

Μεταπεμπάμενος οὖν τινα τῶν φίλων Φιντίας, Δάμωνα τοῦνομα, Πυθαγόρειον καὶ τοῦτον, ἠξίωσεν ἐγγυήσασθαι· ὁ δὲ οὐδὲν διστάσας μάλᾳ ἄσμενος ἐπένευσε τὴν ἐγγύην.

Τῶν μὲν οὖν παρόντων οἱ μὲν ἐπήνουν τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τὸν φίλον εὐνοίας, οἱ δὲ τοῦ ἐγγυητοῦ κατεγέλων ὡς μαινομένου. Ὁ δὲ Διονύσιος ἀποδεξάμενος τὴν ἐγγύην τὸν μὲν Φιντίαν ἀποπλεῦσαι ἐκέλευσεν, ἐφ' ᾧτε ἐν ἕξ μηνσὶν ἐπανελθεῖν, τὸν δὲ Δάμωνα αὐτόθι μένοντα ἐφρούρει.

[3. *Τί ἀπογίνονται οἱ δύο φίλοι.*]

Τῇ μὲν οὖν τεταγμένῃ ἡμέρᾳ ἅπας ὁ Συρακοσίῳν δῆμος συνέδραμε μετέωρος ὢν, εἰ φυλάξει τὴν πίστιν Φιντίας.

Ὅντος δ' ἤδη τοῦ ἡλίου περὶ δυσμὰς καὶ ἀπαγομένου τοῦ Δάμωνος πρὸς τὸν θάνατον ἀνεπίστως ἦκε Φιντίας.

Θαυμάσας δὲ Διονύσιος ἀμφοτέρων τὴν ἀρετὴν, Φιντίαν μὲν ἀπέλυσε τῆς τιμωρίας, περιβαλὼν δὲ καὶ φιλήσας τοὺς ἄνδρας ἠξίωσε τρίτον ἑαυτὸν εἰς τὴν φιλίαν παραδέξασθαι καὶ μένειν παρ' ἑαυτῷ κοινωνοῦντας τῶν παρόντων ἀγαθῶν.

ΙΒ'. Σπερθίας καὶ Βοῦλις.

[*Τί ἀναλαμβάνουσι νὰ πράξωσιν οἱ Σπαρτιᾶται Σπερθίας καὶ Βοῦλις, ὅπως ἐξιλεώσωσι τοὺς θεοὺς ὠργισμένους κατὰ τῆς Σπάρτης ἐκ τοῦ φόνου τῶν κηρύκων τοῦ Δαρείου.*]

[1. *Πῶς τιμωροῦσιν οἱ θεοὶ τοὺς Λακεδαιμονίους διὰ τὸν φόνον τῶν κηρύκων.*]

Δαρείου, τοῦ Περσῶν βασιλέως, πέμψαντος κήρυκας εἰς τὰς τῆς Ἑλλάδος πόλεις ἐπὶ γῆς καὶ ὕδατος αἴτησιν, Λακεδαιμόνιοι τοὺς αἰτοῦντας εἰσβαλόντες εἰς φρέαρ ἐκέλευσαν γῆν τε καὶ ὕδωρ ἐκ τούτου λαβόντας φέρειν παρὰ βασιλέα.

Μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς Λακεδαιμονίοις θυομένοις οὔποτ' ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ συχνὸν χρέον· ἀνόσια γὰρ τοὺς κήρυκας ἐπεποιήκεσαν καὶ παρενομιμέεσαν εἰς τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα.

[2. *Πῶς οὗτοι ἀποφασίζουσι νὰ πραῦνωσι τὴν ὀργὴν τῶν θεῶν.*]

Ἀχθόμενοι δὲ τούτοις Λακεδαιμόνιοι ἐκκλησίαν συνέλεξαν καὶ κήρυγμα τοιόνδε ἐκήρυξαν, εἴ τις βούλοιτο Λακεδαιμονίων ὑπὲρ Σπάρτης ἀποθνήσκειν.

Σπερθίας οὖν καὶ Βοῦλις, ἄνδρες Σπαρτιᾶται, γένοι καὶ χρήμασιν ἐν τῇ πόλει πρωτεύοντες, ἐθελονταὶ ὑπεδέξαντο ποινὴν τεῖσειν τοῖς Πέρσαις τῶν κηρύκων Δαρείου τῶν ἐν Σπάρτῃ διαφθαρέτων.

[3. *Διάλογος τοῦ Πέρσου στρατηγοῦ Ὑδάρνους καὶ τῶν δύο Σπαρτιατῶν.*]

Οὕτως οἱ Λακεδαιμόνιοι τούτους ὡς ἀποθανουμένους ἐπέμψαν πρὸς Ξέρξην, ὃς τότε Δαρείου ἀποθανόντος Περσῶν ἐβασίλευε. Καὶ πορευόμενοι οὗτοι εἰς Σοῦσα ἀφικνοῦνται παρὰ Ὑδάρνη· ὁ δὲ Ὑδάρνης ἦν γένος μὲν Πέρσης, στρατηγὸς δὲ τῶν παραθαλαττίων ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ.

Ξενίζων δ' οὗτος αὐτοὺς ἤρετο τάδε· «ὦ ἄνδρες Λακεδαιμό-

νιοι, τί φεύγετε βασιλεῖ φίλοι γενέσθαι; ὄρατε γάρ, ὡς ἄνδρας ἀγαθοὺς τιμᾷ βασιλεύς, εἰς ἐμέ τε καὶ τὰ ἐμὰ πράγματα ἀποβλέποντες· οὕτω δὴ καὶ ὑμεῖς, εἰ ἐπιτρέποιτε ὑμᾶς αὐτοὺς βασιλεῖ, (δόξαν γὰρ ἔχετε παρ' αὐτῷ ἄνδρες εἶναι ἀγαθοί), ἐκάτερος ἂν ὑμῶν ἄρχοι γῆς Ἑλλάδος, δωρησαμένου βασιλέως».

Οἱ δὲ πρὸς ταῦτα ἀπεκρίναντο· «ὦ Ὑδαρνες, οὐκ ὀρθή ἐστιν ἡ συμβουλία ἢ εἰς ἡμᾶς τείνουσα· τοῦ μὲν γὰρ ἑτέρου πεπειραμένος συμβουλευεῖς, τοῦ δ' ἑτέρου ἄπειρος ὢν. Τῆς μὲν γὰρ δουλείας ἐπειράθης, τῆς δ' ἐλευθερίας οὕτω, οὕτ' εἰ γλυκὺ ἐστιν οὕτ' εἰ μὴ. Εἰ γὰρ ταύτης ἐπειράθης, οὐκ ἂν συνεβούλευες ἡμῖν δόρασι περὶ αὐτῆς μάχεσθαι, ἀλλὰ καὶ πελέκεσι». Ταῦτα οὖν τῷ Ὑδάρνει ἀπεκρίναντο.

[4. Πῶς φέρεται ὁ Ξέρξης πρὸς τοὺς δύο Σπαρτιάτας.]

Ἐντεῦθεν δὲ ὡς ἀνέβησαν εἰς Σοῦσα καὶ βασιλεῖ εἰς ὄψιν ἦλθον, τῶν δορυφόρων κελευόντων αὐτοὺς προσκυνεῖν βασιλέα προσπίπτοντας, ἔλεξαν οὐδ' ὠθούμενοι ταῖς κεφαλαῖς ἐπὶ τὴν γῆν ποιήσειν ταῦτα οὐδαμῶς· οὔτε γὰρ νόμιμον σφίσι εἶναι ἀνθρώπον προσκυνεῖν οὔτε τούτου ἕνεκα ἦκειν.

Ἀπαρησάμενοι οὖν τοῦτο πρὸς Ξέρξην ἔλεξαν τάδε· «ὦ βασιλεῦ, ἔπεμψαν ἡμᾶς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀντὶ τῶν ἐν Σπάρτῃ διεφθαρμένων κηρύκων ποιήν ἑκείνων τείσοντας».

Λέγουσι δ' αὐτοῖς ταῦτα Ξέρξης ὑπὸ μεγαλοφροσύνης ἀπεκρίνατο οὐχ ὅμοιος ἕσσεσθαι Λακεδαιμονίοις· ἐκείνους μὲν γὰρ συγγέαι τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα ἀποκτείναντας κήρυκας· αὐτὸς δέ, ἂ ἑκείνοις ἐπιπλήρῃται, ταῦτα οὐ ποιήσειν, οὐδ' ἀνταποκτείνας ἐκείνους, ἀπολύσειν Λακεδαιμονίους τῆς αἰτίας.

Οὕτω τούτων γενομένων ἐπαύσαντο τῆς δογῆς οἱ θεοί, καίπερ ἐπαελθόντων εἰς Σπάρτην Σπερθίου καὶ Βούλιος.

III. 'Η 'Ηλεία Μεγιστώ.

[Πῶς προσφέρεται ἡ 'Ηλεία Μεγιστὴ πρὸς τὸν ἀπειλοῦντα αὐτὴν τύραννον Ἀριστότιμον.]

[1. Τί προκηρύσσει ὁ τύραννος τῶν 'Ηλείων Ἀριστότιμος, ὅτε οἱ ὑπ' αὐτοῦ φυγαδευθέντες 'Ηλεῖοι ἐξήτησαν τὰς γυναῖκας αὐτῶν.]

'Αριστότιμος, 'Ηλείων τύραννος γενόμενος, ἴσχυε μὲν δι' Ἀντιγόνου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως, ἐχοῖτο δὲ τῇ δυνάμει οὐκ ἐπιεικῶς οὐδὲ μετρίως· καὶ γὰρ ἦν φύσει θηριώδης καὶ πολλὰ μὲν ὕβριστικά, πολλὰ δ' ὤμὰ τοὺς πολίτας ἐποίει, πολλοὺς δ' ἀνήρει καὶ πλείονας ἐφυγάδευσεν. Ὀκτακόσιοι γοῦν λέγονται καταφυγεῖν εἰς Αἰτωλοὺς δεόμενοι τοῦ τυράννου τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νήπια τῶν τέκνων κομίσασθαι.

'Ολίγω δ' ὕστερον αὐτὸς ἐκήρυξε τὰς βουλομένας γυναῖκας ἀπιέναι πρὸς τοὺς ἄνδρας, ἐπιφερομένας ὅσον βούλονται τῶν γυναικείων χρημάτων.

[2. Ἐκκληροῖ ὁ Ἀριστότιμος τὸ κήρυγμα αὐτοῦ;]

'Ἐπεὶ δὲ πάσας ἤσθετο μεθ' ἡδονῆς τὸ κήρυγμα δεδεγμένας (ἐγένοντο γὰρ ὑπερεξακόσιοι τὸ πλῆθος), ἐκέλευσεν ἄθροās ἡμέρας ἡμερᾶ ἡμερᾶ βαδίζειν, ὡς τὴν ἀσφάλειαν αὐτὸς παρέξων.

'Ἐνστάσης δὲ τῆς ἡμέρας αἱ μὲν ἐπὶ τὰς πύλας ἠθροίζοντο, τὰ χρήματα συσκευασάμεναι καὶ τῶν τέκνων τὰ μὲν ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρουσαι, τὰ δὲ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἔχουσαι καὶ ἐκεῖ περιέμενον ἀλλήλας.

'Αφνω δὲ πολλοὶ τῶν τοῦ τυράννου ἐπεφάνοντο, βοῶντες μένειν ἔτι πόρρωθεν. Ὡς δ' ἐγγὺς ἐγένοντο, τὰς μὲν γυναῖκας ἐκέλευον ἀναχωρεῖν ὀπίσω, τὰ δὲ ζεύγη καὶ τὰς ἀμάξας ὑποστρέψαντες ἔωσαν εἰς αὐτὰς καὶ διὰ μέσων ἀφειδῶς διήλανον καὶ αὐτὰς μὲν πάσας μετὰ τῶν τέκνων βοῆ καὶ μάλιστα εἰς τὸ δεσποτικῶ-

ριον ἐνέβαλον, τὰ δὲ χρήματα πρὸς τὸν Ἀριστότιμον ἀπεκόμισαν.

[3 *Τί κάμνουσιν ὁ φιλόπατρις Ἑλλάνικος καὶ οἱ φυγάδες μετὰ τὴν ὤμην πράξιν τοῦ Ἀριστοτίμου.*]

Γενομένων δὲ τούτων, ἐν μὲν τῇ πόλει συνωμοσίαν παρεσχεύαζεν Ἑλλάνικος, ἀνὴρ διὰ γῆρας ἤδη καὶ δύο τέκνων θάνατον ὑπὸ τοῦ τυράννου μὴ ὑποπευόμενος.

Ἐκ δ' Αἰτωλίας διαπεράσαντες οἱ φυγάδες καταλαμβάνουσι τῆς χώρας ἔρυμα ἐπιτήδειον καὶ συχνούς προσεδέχοντο τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς Ἥλιδος ἀποδιδράσκοντας.

[4. *Εἰς τί ζητεῖ τὰ ἐξαναγκάση ὁ τύραννος τὰς φυλακισθείσας γυναῖκας τῶν φυγάδων.*]

Ταῦτα δὲ δεῖσας ὁ Ἀριστότιμος εἰσῆλθε πρὸς τὰς γυναῖκας καὶ προσέτατε πέμπειν καὶ γράφειν αὐτὰς τοῖς ἀνδράσιν, ὅπως ἀπίωσιν ἐκ τῆς χώρας· εἰ δὲ μή, κατασφάζειν ἠπεῖλει πάσας αἰκισάμενος καὶ προανελὼν τοὺς παῖδας.

Αἱ μὲν οὖν ἄλλαι, πολὺν χρόνον ἐφεστῶτος τοῦ τυράννου καὶ κελεύοντος εἰπεῖν, εἰ πράξουσί τι τούτων, οὐδὲν ἀπεκρίναντο πρὸς ἐκεῖνον, ἀλλὰ προσέβλεψαν ἀλλήλαις σιωπῇ καὶ νεύματι ἀνθρωπολογήσαντο μὴ δεδιέναι μηδ' ἐκπεπληγῆθαι τὴν ἀπειλήν.

[5. *Τί ἀποκρίνεται εἰς τὸν τύραννον ἡ γυνὴ τοῦ Τιμολέοντος Μεγιστώ.*]

Μεγιστῶ δέ, ἡ Τιμολέοντος γυνή, διαναστῆναι μὲν οὐκ ἠξίωσεν οὐδ' εἶπασε τὰς ἄλλας· καθεζομένη δ' ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτὸν τάδε.

«Εἰ μὲν ἦσθα ἀνὴρ φρόνιμος, οὐκ ἂν διελέγου γυναῖξί περὶ ἀνδρῶν, ἀλλὰ πρὸς ἐκείνους ἂν ἔπεμπες ὡς κυρίους ἡμῶν, ἀμείνονας λόγους εὐρῶν ἢ δι' ὧν ἡμᾶς ἐξηπάτησας. Εἰ δ' ἐκείνους πείσαι ἀπεγνωκῶς δι' ἡμῶν ἐπιχειροῖς ἔξαπατᾶν αὐτούς, μήτε ἡμᾶς ἔλπιζε πάλιν ἔξαπατήσῃς μήτ' ἐκεῖνοι κακῶς οὕτω φρονήσῃαν, ὥστε φειδόμενοι παιδαρίων καὶ γυναικῶν καταλιπεῖν τὴν

τῆς πατρίδος ἐλευθερίαν· οὐ γὰρ τοσοῦτον κακόν ἐστιν αὐτοῖς ἀπολέσαι ἡμᾶς, ἅς οὐδὲ νῦν ἔχουσιν, ὅσον ἀγαθὸν ἐξελέσθαι τῆς σῆς ὁμότητος καὶ ὕβρεως τοὺς πολίτας».

[6. Πῶς ἐπιχειρεῖ νὰ τιμωρῆσῃ ὁ Ἀριστότιμος τὴν Μεγιστώ.]

Ταῦτα τῆς Μεγιστοῦς λεγούσης, οὐκ ἀνασχόμενος ὁ τύραννος ἐκέλευσε κομισθῆναι τὸ παιδίον αὐτῆς, ὡς ἀποκτενῶν ἐν ὄψει.

Ζητούντων δὲ τῶν ὑπηρετῶν ἀναμειγμένον ἐν τοῖς ἄλλοις παιδίοις παίζουσι καὶ διαπαλαίουσιν, ἡ μήτηρ ὀνομαστί προσκαλεσαμένη ἔφη· «δεῦρο τέκνον, πρὶν αἰσθῆσθαι καὶ φρονεῖν, ἀπαλλάγηθι τῆς πικρᾶς τυραννίδος· ὡς ἐμοὶ βαρύτερόν ἐστι δουλεύοντά σε παρ' ἀξίαν ἐφορᾶν ἢ ἀποθνήσκοντα». Τοῦ δ' Ἀριστότιμου σπασαμένου τὴν μάχαιραν ἐπ' αὐτὴν ἐκείνην καὶ μετ' ὀργῆς ἐπιφερομένου, τῶν συνήθων τις αὐτῷ, Κύλων ὄνομα, πιστὸς δοκῶν εἶναι, μισῶν δὲ καὶ μετέχων τῆς συνωμοσίας τῆς περὶ τὸν Ἑλλάνικον, ἀντέστη καὶ ἀπέστρεψε δεόμενος καὶ λέγων ἀγεννῆς εἶναι καὶ γυναικῶδες τὸ ἔργον, ὥστε μόλις ἔνουν γενόμενον τὸν Ἀριστότιμον ἀπελθεῖν.

[7. Τί ἐνύπνιον βλέπει ὁ Ἑλλάνικος καὶ εἰς τί παρορμᾶται ὑπὸ τούτου]

Τοῖς δὲ περὶ τὸν Ἑλλάνικον ἔδοξε μὴ μέλλειν, ἀλλ' ἐπιτίθεσθαι τῇ ὑστεραία.

Τῆς δὲ νυκτὸς Ἑλλάνικος ἐδόκει κατὰ τὸν ὕπνον τῶν τεθνηκότων νῶν τὸν ἕτερον λέγειν αὐτῷ παραστάνα· «τί πεπονθώς, ὦ πάτερ, καθεύδεις; αὔριον δέ σε δεῖ τῆς πόλεως στρατηγεῖν».

Οὕτως τε δὴ διὰ τὴν ὄψιν εὐθαρσῆς γενόμενος παρεκάλει τοὺς ἐταίρους, ὃ τ' Ἀριστότιμος πυθόμενος Κράτερον αὐτῷ βοηθοῦντα μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐν Ὀλυμπία καταστρατοπεδεύειν, οὕτως ἐθάρσησεν, ὥστε ἀνευ δορυφόρων εἰς τὴν ἀγορὰν προελθεῖν μετὰ τοῦ Κύλωνος. Ὡς οὖν συνείδε τὸν καιρὸν Ἑλλάνικος, λαμπρᾶ τῇ φωνῇ καὶ ἅμα τὰς χεῖρας προτείνων ἀμφοτέρας «τί

μέλλετε, ἄνδρες ἀγαθοί;» ἔφη, «καλὸν τὸ θέατρον ἐν μέσῳ τῆς πατρίδος ἐναγωνίσασθαι».

[8. Ποῖον τὸ τέλος τοῦ τυράννου.]

Πρῶτος μὲν οὖν ὁ Κύλων σπασάμενος τὸ ξίφος παίει τινὰ τῶν ἐπομένων τῷ Ἀριστοτίμῳ Θρασυβούλου δὲ καὶ Λάμπιδος ἐξ ἐναντίας ἐπιφερομένων, ἔφθη μὲν ὁ Ἀριστοτίμος εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν καταφυγὼν· ἐκεῖθεν δ' αὐτὸν ἐξαγαγόντες, ἀποκτείναντες καὶ τὸ σῶμα προβαλόντες εἰς τὴν ἀγορὰν, ἐκάλουν τοὺς πολίτας εἰς ἐλευθερίαν.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Α'. Ἀθηναε.

[1. Ἡ πόλις.]

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ξηρά ἐστι πᾶσα, οὐκ εὐδρος, κακῶς ἐρρουμοτομημένη διὰ τὴν ἀρχαιότητα. Αἱ μὲν πολλαὶ τῶν οἰκιῶν εὐτελεῖς, ὀλίγαι δὲ χρήσιμα. Ἀπιστηθεῖη δ' ἄν, ἐξαίφνης ὑπὸ τῶν ξένων θεωρουμένη, εἰ αὐτὴ ἐστὶν ἡ προσαγορευομένη τῶν Ἀθηναίων πόλις.

[2. Τὰ ἐν τῇ πόλει.]

Μετ' οὐ πολὺ δὲ πιστεύσειεν ἄν τις. Ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ Ὀρδεῖον μὲν τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη κάλλιστον, θέατρον δ' ἀξιόλογον, μέγα καὶ θαυμαστόν.

Ἔστι δ' ἔτι Ἀθηναῖς ἱερόν, πολυτελές, ἀπόψιον, ἀξίον θεᾶς, ὃ καλούμενος Παρθενών, ὑπερκείμενον τοῦ θεάτρον· μεγάλην κατάπληξιν ποιεῖ τοῖς θεωροῦσιν. Ὀλύμπιον, ἡμιτελές μὲν, κατάπληξιν δ' ἔχον εἰς τὴν τῆς οἰκοδομίας ὑπογραφὴν, γενόμενον δ' ἄν βέλτιστον, εἴπερ συνετελέσθη.

Γυμνάσια δ' ἡ πόλις κέκτηται τρία, Ἀκαδημειαν, Λύκειον, Κυνόσαργες, πάντα κατάδενδρά τε καὶ ποώδη. Ἔορται παντοδαπαὶ δὲ γίνονται ἐν αὐτῇ, ψυχῆς ἀνάπαυσις, φιλοσόφων δὲ παντοδαπῶν σχολαὶ πολλαὶ εἰσι, θεαὶ δὲ συνεχεῖς.

[3. Οἱ κάτοικοι.]

Τῶν δ' ἐνοικούντων οἱ μὲν εἰσιν Ἀττικοί, οἱ δ' Ἀθηναῖοι. Οἱ μὲν Ἀττικοὶ ὑπουλοὶ, συκοφαντώδεις, παρατηρηταὶ τῶν ξενικῶν βίων· οἱ δ' Ἀθηναῖοι μεγαλόψυχοι, ἀπλοῖ τοῖς τρόποις,
Ε. Γ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ ΤΟΜ. Α'.

φιλίας, γνήσιοι φύλακες, δριμεῖς τῶν τεχνῶν ἐρασταὶ καὶ θεαταὶ συνεχεῖς τυγχάνουσιν ὄντες.

[4. Σύγκρισις τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις.]

Τὸ καθόλου δ' ὅσον αἱ λοιπαὶ πόλεις πρὸς ἡδονὴν καὶ βίου ἡδιόρθωσιν τῶν ἀγρῶν διαφέρουσι, τοσοῦτον τῶν λοιπῶν πόλεων ἢ τῶν Ἀθηναίων παραλλάττει.

εἰ μὴ τεθέασαι τὰς Ἀθήνας, στέλεχος εἶ·
εἰ δὲ τεθέασαι, μὴ τεθήρευσαι δ', ὄνος·
εἰ δ' εὐαρεστῶν ἀποτρέχεις, κανθήλιος.

Β. Θῆβαι.

[1. Ἡ πόλις.]

Ἡ δὲ τῶν Θηβαίων πόλις ἐν μέσῳ μὲν τῆς τῶν Βοιωτῶν κείται χώρας, τὴν περίμετρον ἔχουσα σταδίων ὁ, πᾶσα δ' ὁμαλή ἐστὶ, στρογγύλη μὲν τῷ σχήματι, τῇ χροῇ δὲ μελάγγειος. Ἀρχαία μὲν οὔσα καινῶς ἐστὶν ἐρρυμοτομημένη διὰ τὸ τρις ἡδη, ὡς φασὶν αἱ ἱστορίαι, κατεσκάφθαι.

[2. Τὰ ὕδατα αὐτῆς καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ὠφελήματα.]

Καὶ ἱπποτρόφος δὲ ἀγαθὴ ἐστὶ κάθυδρος δ' οὔσα πᾶσα, χλωρὰ τε καὶ γεώλοφος, κηπεύματα ἔχει πλεῖστα τῶν ἐν Ἑλλάδι πόλεων. Καὶ γὰρ ποταμοὶ ῥέουσι δι' αὐτῆς δύο τὸ ὑποκείμενον τῇ πόλει πεδίον πᾶν ἀρδεύοντες· φέρεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Καδμείας ὕδωρ ἀφανὲς διὰ σωλήνων ἀγόμενον, ὑπὸ Κάδμου τὸ παλαιόν, ὡς λέγουσι, κατεσκευασμένον.

[3. Ἡ ἐν τῇ πόλει διαμονή.]

Ἐνθερίσαι μὲν οὖν ἡ πόλις βελτίστη· τὸ τε γὰρ ὕδωρ πολὺ ἔχει καὶ ψυχρὸν καὶ κήπους, ἐστὶ δ' εὐήνεμος ἔτι καὶ χλωρὰν ἔχουσα τὴν πρόσοψιν, εὐόπωρός τε καὶ τοῖς θερινοῖς ὠνίσις ἀφθονος. Ἀξυλος δὲ καὶ ἐγχειμάσαι χειρίστη διὰ τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ πνεύματα· καὶ γὰρ νίφεται καὶ πηλὸν ἔχει πολύν. Ἡ μὲν οὖν πόλις τοιαύτη.

[4. *Χαρακτήρ τῶν ἀνδρῶν.*]

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες μεγαλόψυχοι μὲν καὶ θαυμαστοὶ ταῖς κατὰ τὸν βίον εὐελπισταῖς εἰσὶ, θρασεῖς δὲ καὶ ὑπερήφανοι, ἀδιάφοροι πρὸς πάντα ξένον καὶ δημότην, τὰ ἀμφισβητούμενα τῶν συναλλαγμάτων οὐ λόγῳ λύοντες, τὴν δὲ ἐκ τοῦ θράσους καὶ τῶν χειρῶν προσάγοντες βίαν. Διατρέχουσι δέ τινες ἐν αὐτοῖς ἀξιόλογοι, μεγαλόψυχοι, πάσης ἀξιοὶ φιλίας.

[5. *Αἱ γυναῖκες.*]

Αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν τοῖς μεγέθεσι, πορείαις, ῥυθμοῖς εὐσημιονέσταται τε καὶ εὐπρεπέσταται εἰσι τῶν ἐν Ἑλλάδι γυναικῶν. Τὸ τῶν ἱματίων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε δοκεῖν πᾶν τὸ πρόσωπον προσωπιδίῳ κατελιῆφθαι. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ διαφαίνονται μόνον, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ προσώπου κατέχεται τοῖς ἱματίοις φοροῦσι δ' αὐτὰ πᾶσαι λευκά. Τὸ δὲ τρίχωμα ξανθόν, ἀναδεδεμένον μέχρι τῆς κορυφῆς, ὃ δὴ καλεῖται ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λαμπάδιον. Ὑπόδημα λιτόν, οὐ βαθύ, φοινικοῦν δὲ τῇ χροῇ καὶ ταπεινόν. Καὶ ἡ φωνὴ δ' αὐτῶν ἐστὶν ἐπίχαρις τῶν δ' ἀνδρῶν ἀτερπῆς καὶ βαρεῖα.

Γ'. *Τάναγρα.*[1. *Ἡ πόλις.*]

Ἡ δὲ Τάναγρὰ ἐστὶ πόλις τραχεῖα μὲν καὶ μετέωρος, λευκὴ δὲ τῇ ἐπιφανείᾳ καὶ ἀργυλλώδης. Καρποῖς δὲ τοῖς ἐκ τῆς χώρας σιτικοῖς οὐ λίαν ἀφθονός ἐστιν, οἶνον δὲ τῷ γιγνομένῳ κατὰ τὴν Βοιωτίαν προτεύει.

[2. *Οἱ κάτοικοι.*]

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες ταῖς μὲν οὐδαίαις λαμπροί, τοῖς δὲ βίοις λιτοί· πάντες γεωργοί, οὐκ ἐργάται. Δικαιοσύνην, πίστιν, ξενίαν ἀγαθοὶ διαφυλάξαι· τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν καὶ τοῖς ξένοις ἀφ' ὧν ἔχουσιν ἀπαρχόμενοί τε καὶ ἐλευθερίως μεταδίδόντες, ἀλλότριοὶ εἰσι πάσης ἀδίκου πλεονεξίας.

Καὶ ἐνδιατροῦμαι δὲ ξένοις ἀσφαλεστάτη ἡ πόλις τῶν κατὰ

τὴν Βοιωτίαν. Ὑπάρχει γὰρ πᾶσι ἀθέκαστος τε καὶ παραύστηρος μισοπονηρία διὰ τὴν τῶν ἐνοικούντων αὐτάρκειάν τε καὶ φιλεργίαν. Προσπάθειαν γὰρ πρὸς τι γένος ἀκροασίας ἤμιστα ἐν ταύτῃ τῇ πόλει κατενόησα, δι' ἣν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ μέγιστα γίγνεται ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἀδικήματα. Οὐ γὰρ ὁ βίος ἐστὶν ἱκανός, προσπάθεια πρὸς κέρδος οὐ φύεται· χαλεπὸν ἄρα τοῦτοις ἐγγίγνεσθαι πονηρίαν.

Δ'. Ἀνοθηδών.

[1. Ἡ πόλις καὶ τὰ προϊόντα αὐτῆς.]

Ἡ πόλις οὐ μεγάλη ἐστὶ τῷ μεγέθει, ἐπ' αὐτῆς τῆς Εὐβοϊκῆς κειμένη θάλαττης, τὴν μὲν ἀγορὰν ἔχουσα κατάδενδρον πᾶσαν, στοαῖς περιβαλλομένην διτταῖς. Αὕτη δὲ εὖοινοσ, εὖοφος, σίτων δὲ σπανίζουσα διὰ τὸ τὴν χώραν εἶναι λυπρὰν.

[2. Ἀσχολίαι τῶν κατοίκων.]

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες σχεδὸν πάντες ἀλιεῖς, ἀπ' ἰχθύων καὶ πορφύρας καὶ σπόγγων τὸν βίον ἔχοντες, ἐν αἰγιαλοῖς τε καὶ φύκεσι καὶ καλύβαις καταγεγηρακότες· πυρροὶ ταῖς ὄψεσι, πάντες τε λεπτοί, τὰ δ' ἄκρα τῶν ὀνύχων καταβεβρωμένοι ταῖς κατὰ θάλατταν ἐργασίαις, προσκεκολλημένοι τε πορθμείοις οἱ πλεῖστοι καὶ ναυπηγοί· τὴν δὲ χώραν οὐκ ἐργαζόμενοι, ἅτε οὐκ ἔχοντες, αὐτοὺς φασὶν ἀπογόνους εἶναι Γλαύκου τοῦ θαλαττίου, ὃς ἀλιεὺς ἦν ὁμολογουμένως.

Ε'. Χαλκίς.

[1. Ἡ πόλις καὶ τὰ ὕδατα αὐτῆς.]

Ἡ δὲ τῶν Χαλκιδέων πόλις γεώλοφος πᾶσα καὶ σύσειος, ὕδατα ἔχουσα τὰ μὲν πολλὰ ἀλνκά, ἐν δὲ ὑγιεινὸν καὶ ψυχρὸν,

τὸ ἀπὸ τῆς κρήνης τῆς καλουμένης Ἀρεθούσης ῥέον, ὃ ἰκανόν ἐστι πᾶσι τοῖς τὴν πόλιν οἰκοῦσιν.

[2. Δημόσια οἰκοδομήματα]

Καὶ τὰς κοινὰς δὲ ἡ πόλις κατασκευὰς ἐξόχους κέκτηται, γυμνάσια, στοάς, ἱερά, θέατρα, γραφάς, ἀνδριάντας καὶ ἀγορὰν κειμένην πρὸς τὰς τῶν ἐργασιῶν χρείας ἀνυπερβλήτως. Παρ' αὐτὰ γὰρ τὰ τοῦ λιμένος τεῖχη συμβαίνει τὴν κατὰ τὸ ἐμπόριον εἶναι πύλην, ταύτης δ' ἔχεσθαι τὴν ἀγορὰν πλατειάν τε οὔσαν καὶ στοαῖς τρισὶ συνειλημμένην.

[3. Τὸ ἐμπόριον.]

Ἐγγὺς οὖν κειμένου τῆς ἀγορᾶς τοῦ λιμένος καὶ ταχείας τῆς ἐκ τῶν πλοίων γιγνομένης τῶν φορτίων ἐκκομιδῆς, πολὺ τὸ καταπλέον ἐστὶ πλῆθος εἰς τὸ ἐμπόριον. Καὶ γὰρ ὁ Εὐρύππος διπτὸν ἔχων τὸν εἰσπλουν ἐφέλκεται τὸν ἔμπορον εἰς τὴν πόλιν. Ἡ δὲ χώρα πᾶσα αὐτῶν ἐλαιόφυτος· ἀγαθὴ δὲ καὶ ἡ θάλαττα.

[4. Οἱ κάτοικοι.]

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες Ἕλληνες οὐ τῷ γένει μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ φωνῇ, φιλομαθεῖς τε καὶ φιλαπόδημοι. Τὰ προσπίπτοντα δ' ἐκ τῆς πατρίδος δυσχερῆ γενναίως φέρουσι· δουλεύοντες γὰρ πολὺν ἤδη χρόνον, τοῖς δὲ τρόποις ὄντες ἐλεύθεροι, μεγάλην εὐλήφασιν ἔξιν φέρειν ῥαδίως τὰ προσπίπτοντα.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

A'.

[Ἐπιστολή, δι' ἧς ὁ Θαλλὸς συνοδεύει τὴν φιλόφρονα ἀποστολὴν κη-
ρήθρας μέλιτος πρὸς τὸν Πινυῖσκον].

Θαλλὸς Πινυῖσκῳ χαίρειν.

Πάντα μὲν φιλῶ τρυγᾶν — ἔστι γὰρ τὸ καρπῶν ἀποδρέπε-
σθαι δικαία ἀμοιβὴ πόνων — ἐξαιρέτως δ' ἐθέλω βλέπειν τὰ σμήνη.
Ἐχων οὖν κηρία νεογενῆ, πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς ἀπρηξάμην,
ἔπειτα δὲ τοῖς φίλοις ὑμῖν ἀπάροχομαι. Ἔστι δὲ λευκὰ καὶ ἀπο-
στάζοντα λιβάδας Ἀττικῷ μέλιτος, οἷον αἱ Βριλήσσιαι λαγόνες
ἕξανθοῦσι. Καὶ νῦν μὲν ταῦτα πέμπομεν, εἰς νέωτα δὲ δέχοιο παρ'
ἡμῶν μείζω τουτωνὶ καὶ ἡδίονα. Ἐρρωσο.

B'.

[Ὁ γεωργὸς Θαλλίσκος λυπούμενος ἀγγέλλει εἰς τὸν Πετραῖον τὴν
ἐπικρατοῦσαν ἀνομβρίαν καὶ τὴν αἰτίαν αὐτῆς].

Θαλλίσκος Πετραῖῳ χαίρειν.

Ἀνχμὸς τὰ νῦν οὐδαμοῦ νέφος ὑπὲρ γῆς αἴρεται, δεῖ δὲ
ἐπομβρίας· αὐτὸ γὰρ τὸ κατάξηρον τῆς βώλου δείκνυσι δι-
ψῆν τὰς ἀρούρας. Μάτην δέ, ὡς ἔοικεν, ἔθυσάμεν Διὶ τῷ Ἰετίῳ·
καίτοι γε ἕξ ἀμίλλης ἐκαλλιερήσαμεν πάντες οἱ τῆς κόμης οἰκή-
τορες καί, ὡς ἕκαστος δυνάμεως ἢ περιουσίας εἶχε, συνεισηνέγα-
μεν, ὁ μὲν κριὸν, ὁ δὲ τράγον, ὁ δὲ κάπρον, ὁ πένης πόπανον, ὁ
δ' ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους. Ταῦρον γὰρ δήπου οὐδεὶς
ἔθυσεν· οὐ γὰρ εὐπορία βοσκημάτων ἡμῖν ἔστι τὴν λεπτόγεων
Ἀττικῆν οἰκοῦσιν. Ἄλλ' οὐδὲν ὄφελος τῶν δαπανημάτων· ἔοικε

γὰρ ὁ Ζεὺς ἀμελεῖν ἡμῶν κολάζων τὰ ἡμέτερα ἀμαρτήματα.
Ἔρρωσο.

Γ'.

(Ὁ δοῦλος Πολύαλος ἀγγέλλει εἰς τὸν Εὐσταφύλον τὴν αἰτίαν, δι'
ἣν ἠναγκάσθη εἰς φυγή ἀπὸ τοῦ δεσπότη αὐτοῦ.)

Πολύαλος Εὐσταφύλω χαίρειν.

Πάγην ἔστησα ἐπὶ τὰς μισθὰς ἀλώπεκας, κρεάδιον ἀπὸ τῆς
σκανδάλης ἀρτήσας· ἐπεὶ γὰρ αὐταὶ ἐπολέμουν ταῖς σταφυλαῖς καὶ
οὐ μόνον τὰς ῥᾶγας ἔκοπτον, ἀλλ' ἤδη καὶ ὀλοκλήρους ἀπέτε-
μνον τῶν οἰνάρων τοὺς βότρους, ὁ ἐμὸς δὲ δεσπότης, ἀργαλέος
ἄνθρωπος καὶ δριμύς, ἀφίξεσθαι ἀπηγγέλλετο, δείσας μὴ τι πά-
θοιμι, τοιούτου τοῦ δεσπότη ὄντος, τὴν κλέπτειν ἀλώπεκα ἐβου-
λόμην συλλαβῶν θανάτῳ παραδοῦναι.

Ἄλλ' ἢ μὲν οὐχ ἦκε· Πλαγγὼν δέ, τὸ Μελιταῖον κυνίδιον, ὃ
ἐτρέφομεν ἄθυρμα τῇ δεσποίνῃ προσήνης, ὑπὸ τῆς ἄγαν λιχνείας
ἐπὶ τὸ κρέας ὀρμησαν, κεῖταί σοι τρίτην ταύτην ἡμέραν ἐκτάδην.

Ἐλαθον οὖν ἐπὶ κακῷ κακὸν ἀναρριπίσας· καὶ τίς παρὰ τῷ
δεσπότη τῷ σκυθροπῷ τῶν τοιούτων συγγνώμη; φευξόμεθα ἢ
ποδῶν ἔχομεν, χαίρω δὲ ὁ ἀγρὸς καὶ τὰ ἐμὰ πάντα· ὦρα γὰρ
σφίζειν ἑαυτὸν καὶ μὴ παθεῖν ἀναμένειν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ παθεῖν
φυλάξασθαι. Ἔρρωσο.

Δ'.

(Ὁ Κέφαλος ἀγγέλλει εἰς τὸν Πόντιον τί σκοπεύει εἰς πράξιν μετὰ
τὴν κατάπανσιν τῆς τρινημρίας.)

Κέφαλος Ποντίῳ χαίρειν.

Τὴν μὲν θάλατταν, ὡς ὄρεα, φρούνη κατέχει καὶ τὸν οὐρανὸν
ὑποβέβηκεν ἀχλὺς καὶ πάντα πανταχόθεν συννέφελα καὶ οἱ ἄνε-

μοι πρὸς ἀλλήλους ἀρασσόμενοι ὅσον οὐπω κυκίσειν τὸ πέλαγος ἐπαγγέλλονται. Ἄλλὰ καὶ οἱ δελφίνες ἀνασκιρτῶντες χειμῶνα καὶ τάρραχον ἐπιόντα μηνύουσιν.

Ἄναμείναντες οὖν ἀπολήξαι τὸ κλυδώνιον καὶ καθαρὰν αἰθρίαν γενέσθαι, περινοστήσομεν τὰς ἀκτὰς ἄχρῃ καὶ αὐτοῦ τοῦ Καφηρέως, ἵνα, εἴ πού τι εὐρεθείη σῶμα τῶν ἐκ ναυαγίας ἀποπυσθέν, τοῦτο περιστείλαντες ταφῇ καλύψωμεν.

Οὐ γὰρ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν, κἂν μὴ παραχρῆμα φαίνεται τῆς εὐεργεσίας ἢ ἀντίδοσις. Τέρπει δὲ οὐδὲν ἥττον τοὺς ἀνθρώπους καὶ διαχεῖ αὐτῶν τὴν καρδίαν τὸ συνειδός, καὶ μάλιστα ὅταν εἰς ὁμοφύλους οὐκέτ' ὄντας τὴν εὐποιίαν ἐργάσωνται. Ἐρρωσο.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Α'. Ἱστορία τῶν ἀρχαίων θεῶν.

α') Πῶς φέρεται ὁ πρῶτος θεὸς Οὐρανὸς πρὸς τοὺς Ἑκατόγχειρας καὶ Κύκλωπας, τέκνα αὐτοῦ.

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυναστεύσε κόσμου· λαβὼν δὲ γυναῖκα Γῆν ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, οἱ μεγέθει τε ἀνυπέροβλητοι καὶ δυνάμει ἦσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατόν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πενήκοντα ἔχοντες.

Μετὰ τούτους δὲ Κύκλωπας ἐγέννησεν, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὄφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Ἄλλὰ τούτους μὲν, βουλομένους τῆς ἀρχῆς τὸν πατέρα στερεῖσαι, Οὐρανὸς δήσας εἰς Τάρταρον ἔρριψε (τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ τῆς γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ), τεκνοῖ δὲ αὐθις ἐκ Γῆς παῖδας τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας.

β') Πῶς κατορθοῖ ἡ Γῆ γὰ ἐλευθερώσῃ ἐκ τοῦ Ταρτάρου τὰ τέκνα αὐτῆς.

Ἄγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ὀφθέντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ· οἱ δὲ ἐπιτίθενται καὶ τῆς ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ τῷ ἀδελφῷ παρέδωσαν.

γ') Διατί ὁ Κρόνος ἀναλαβὼν τὴν ἀρχὴν καταπίνει τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ πῶς διασφύζεται ἐν τούτων.

Ὁ δὲ τοὺς μὲν ἀδελφοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν δήσας καθεῖρξεν· ἐφοβεῖτο γὰρ μὴ καὶ αὐτὸν τῆς ἀρχῆς ἐκβάλοιεν· τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν λαβὼν γυναῖκα, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἔθε-

σπώδουν αὐτῷ λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθῆ-
σεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα.

Ὅρμισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ἑρα παραγίγνεται μὲν εἰς Κρήτην,
ὅτε τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε, γεννᾷ δὲ ἐν ἀντρω τῆς Δίκτης
Δία. Καὶ τοῦτον μὲν ἔδωκε τοῖς Κούρησιν, ἵνα τρέφοιεν, οἱ δὲ
Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἀντρω τὸ βρέφος φυλάττοντες τοῖς δό-
ρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ
Κρόνος ἀκούσειε.

Ἑρα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν ὡς τὸν
γεγεννημένον παῖδα.

δ') Πῶς ὁ Ζεὺς τιμωρεῖ τὸν Κρόνον καὶ τοὺς συμμάχους αὐτοῦ
Τιτᾶνας.

Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν τὴν Ὠκε-
ανοῦ συνεργόν, ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ
ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἔξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖ-
δας, οὓς κατέπιε· μεθ' ὧν Ζεὺς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐπολέ-
μησε· Τιτᾶνες γὰρ αὐθις ἀνηγμένοι εἰς τὸ φῶς ὑπὸ Κρόνου ἦσαν.

Μαχομένον δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἣ Γῆ τῷ Διὶ ἔχρησε
τὴν νίκην, τοὺς καταταρατωθέντας Κύκλωπας καὶ Ἑκατόγχειρας
ἐὰν ἔχη συμμάχους· ὁ δὲ τὴν φρουροῦσαν τὰ δεσμὰ αὐτῶν Κάμ-
πην ἀποκτείνας ἔλυσε. Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδόσασιν βρον-
τὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κνην, Ποσειδῶνι
δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων καὶ κα-
θεύξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς Ἑκατόγχειρας κατέστησαν
φύλακας.

Αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ λαγχάνει Ζεὺς
μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάττῃ,
Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἅδου.

Β'. Ἀνθρωπογονία.

α') Πῶς ὁ Τιτὰν Προμηθεὺς δημιουργεῖ τοὺς πρῶτους ἀνθρώπους
καὶ διατὶ ὁ Ζεὺς τιμωρεῖ αὐτόν.

Προμηθεὺς ὁ Τιτὰν ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους ἐπλασε.

Βουλόμενος δ' αὐτοῖς καὶ βίον ῥάονα παρασκευάσαι, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, *λάθρα Διός*, ἐν νάρθηκι κούφας.

Ὡς δὲ ἦσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Κανκάστῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωσαι. Ἐν δὴ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδέδετο καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπτάμενος αὐτῷ *τὸν λοβὸν ἐνέμετο τοῦ ἥπατος* αὐξανομένου διὰ νυκτός. *τὸ σῶμα αὐτοῦ*

β') Διὰ τὴν Ζεὺς καταστρέφει τοὺς πρώτους ἀνθρώπους καὶ πῶς σφάζεται ὁ Δευκαλίων.

Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων γυναῖκα λαμβάνει Πύρραν, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα.

Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἀφανίσαι ἠθέλησεν οὓς Προμηθεὺς ἔπλασεν ἀνθρώπους, διότι ὀσημέραι χεῖρονες ἐγίνοντο, συμβουλευσάντος Προμηθέως, ὃς τῆς τοῦ Διὸς συγγνώμης ἤδη ἔτευχίκει, Δευκαλίων κατεσκευάσε λάρνακα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθήμενος εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.

Ζεὺς δὲ πολλὴν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσε, ὥστε διαφθαρεῖναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἳ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη.

Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάττης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας τὰς ἴσας τῷ Παρονασσῷ προσίσχει, καὶ κεῖ, τῶν ὄμβρων παύσαν λαβόντων, ἐκβὰς θύει Διὶ φυξίαν.

γ') Πῶς ὁ Δευκαλίων ἀναδημιουργεῖ τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ζεὺς δὲ πέμψας Ἐρμῆν πρὸς Δευκαλίωνα ἐπέτρεψεν αἰρεῖσθαι ὅτι βούλεται ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι.

Καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἴθρων λίθους ἔβαλλεν αὐτούς, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα γυναῖκες.

δ') Τίνας οἱ υἱοὶ καὶ οἱ ἔγγονοι τοῦ Δευκαλίωνος.

Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες Ἑλλήν μὲν προῶ-

τος, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων. Ἕλληνας δὲ παῖδες ἐγένοντο Δῶρος, Εὐϋθος, Αἴολος.

Ἕλληνας μὲν οὖν τοὺς καλουμένους πρότερον Γραικοὺς προσηγόρευσε Ἕλληνας, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ Εὐϋθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον Ἀχαιοὺς ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται, Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν, Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θετταλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε.

Γ. Οἱ ἥρωες.

α'. Φρῆξος καὶ Ἕλλη.

[Τῆν τρόπον ὁ Φρῆξος καὶ ἡ Ἕλλη σφύζονται ἐκ τῶν ἐπιβουλῶν τῆς μητρικῆς αὐτῶν Ἰνοῦς.]

38 Ἀθάμας, Βοιωτίας δυναστεύων, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ παῖδα μὲν Φρῆξον, θυγατέρα δὲ Ἕλλη. Αὐθις δὲ Ἰνώ λαμβάνει γυναῖκα.

Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν λαμβάνουσαι δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπραττον. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυροὺς δεχομένη καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἀνεδίδοι.

39 Διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη κεχηρησμένοι παύσεσθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφραγῆ Διὶ Φρῆξος.

Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν οἰκούντων, τῷ βιωμῷ παρέστησε Φρῆξον.

40 Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήρπασε καὶ παρ' Ἐρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλατταν.

41 Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ Σιγείου καὶ Χερρονήσου

κειμένην θάλατταν, ὄλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἢ Ἑλλη, ἀκεῖ ἀποθανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλησποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

Ἐφριξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν· οὗτος δ' αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκίοπην δίδωσιν. Ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη δίδωσιν· ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρυῶν ἐν Ἄρεως ἄλσει καθήλωσεν.

β'. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων.

[Πῶς ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων τιμωροῦσι τὸν Λύκον ἐκδικούμενοι τὴν μητέρα αὐτῶν.]

Ἀντιόπη, θυγάτηρ Νυκτέως, αἰκίζομένη ὑπ' αὐτοῦ, ἐκ Θηβῶν εἰς Σικυῶνα φεύγει πρὸς Ἐπωπέα καὶ τοῦτον σίζυγον λαμβάνει.

Νυκτεὺς δὲ ἀποθνήσκων παραγγέλλει Λύκῳ τῶ ἀδελφῷ παρὰ Ἐπωπέως καὶ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκην.

Ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται καὶ τὸν μὲν Ἐπωπέα ἀποκτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν αἰχμάλωτον.

Ἡ δὲ ἀγομένη δύο τίκει παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους εὐρῶν βουκόλος ἀνατρέφει καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίαν, Ἀμφίων δὲ καθαροδίαν ἤσκει.

Ἀντιόπην δὲ ἠκίζετο Λύκος καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη. Λαθοῦσα δέ ποτε, τῶν δεσμῶν αὐτομάτων λυθέντων, ἦκεν ἐπὶ τὴν τῶν παίδων ἔπαυλιν, δεχθῆναι ὑπ' αὐτῶν θέλουσα.

Οἱ δὲ ἀναγνωρίσαντες τὴν μητέρα τὸν μὲν Λύκον ἀποκτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην, δῆσαντες ἐκ ταύρου, ῥίπτουσι θανοῦσαν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην.

γ'. Νειόβη.

[Πῶς ἡ Νειόβη τιμωρεῖται καυχῆθεῖσα ἐπὶ τῇ πολυτεκνίᾳ αὐτῆς.]

Ἐλαβε δὲ γυναῖκα Ζῆθος μὲν Θήβην, ἀπ' ἧς πόλις Θῆβαι,

Ἐμφίον δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἣ ἔτεκε παῖδας μὲν ἑπτὰ, θυγατέρας δὲ τὰς ἴσας.

Εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη εὐτεκνοτέρα τῆς Λητοῦς εἶπεν ὑπάρχειν.

Λητὼ δὲ ἀγανακτήσασα τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξευσε Ἄρτεμις, τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶν Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινε.

Αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον τῆς Λυδίας κακεῖ Διὶ εὐξαμένη τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε, λιθὴν δ' οὖσα χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.

δ'. Κέκροψ.

[Πῶς ἐκαλεῖτο πρότερον ἢ πόλις τῶν Ἀθηνῶν καὶ διατι κατόπιν μετωνομάσθη.]

Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος αὐτόχθων καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου δ' ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβεῖν, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος.

Ἦλθεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσην τὴν ἀκρόπολιν ἀπέφηνε θάλατταν· μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηναῖα καὶ ποιησαμένη μάρτυρα τῆς καταλήψεως Κέκροπα ἐφύτευσε ἐλαίαν.

Γενομένης δὲ ἔριδος τοῖν θεοῖν περὶ τῆς χώρας, διαλύσας αὐτοὺς Ζεὺς κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δώδεκα.

Καὶ τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηναῖς ἐκρίθη, διότι Κέκροψ ἐμαρτύρησε ὅτι πρώτη αὕτη τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσε. Ἀθηναῖα οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσε Ἀθήνας.

ε'. Μίνως.

[Πῶς τιμωρεῖται ὁ Μίνως φανείς ἀγνώμων καὶ ἀπατεῶν εἰς τὸν Ποσειδῶνα].

Μίνως ὁ Κρήτης γυναῖκα μὲν Πασιφάνην εἶχε, παῖδας δὲ τέτταρας καὶ θυγατέρας τὰς ἴσας. Ὅντι δὲ ἐντῷ σοφωτάτῳ πάντων Κρητῶν Ἀστερίος, ὁ Κρήτης βασιλεύς, ἐπέτρεψε νόμους γράψαι.

Ἀστερίου δὲ ἀπαιδος ἀποθανόντος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης, ὑπὸ Κρητῶν ἐκωλύετο.

Εἰπὼν δὲ παρὰ θεῶν εἰληφέναι τὴν βασιλείαν, τοῦ πιστευθῆναι χάριν, ἔφη, ὅτι ἂν εὖξεται, γενήσεσθαι.

Καὶ Ποσειδῶνι θύων ἠῤῥξατο ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν τῆς θαλάττης, καταθύσειν ὑποσχόμενος τὸν φανέντα. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀναβιβάσαντος αὐτῷ διαπρεπῆ παρέλαβε τὴν βασιλείαν.

Παραλαβὼν δὲ τὴν βασιλείαν Μίνως τὸν ταῦρον εἰς τὰ ἑαυτοῦ βουκόλια πέμψας ἔθυσεν ἕτερον. Ὅργισθεις δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι οὐκ ἔθυσε τὸν ταῦρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, τὴν δὲ Πασιφάνην τὸν Μινώταυρον τεκεῖν ἐποίησεν, ὃς ταύρου μὲν πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρὸς εἶχε.

Μίνως δὲ τοῦτον κατακλείσας ἐφύλαττεν ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ, ὃς ὑπὸ Δαιδάλου τοῦ ἀρχιτέκτονος κατασκευασθεὶς οἶκημα ἦν καμπαῖς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον.

στ'. Θησεύς.

[Πῶς ὁ φιλόπατρις Θησεύς ἀπαλλάσσει τὰς Ἀθήνας ἀπὸ ἐπονειδίστου φόρου, ὃν ἐπλήρωνον εἰς τὸν Μίνωα.]

α') Διὰ τὸν ἄγγελόν, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων, δολοφονεῖ τὸν Ἀνδρογέωρον, υἱὸν τοῦ Μίνωος.

Μίνωος, τοῦ Κρήτης βασιλέως, παῖδες ἦσαν Ἀνδρογέωρος καὶ Ἀριάδνης. Ἀνδρογέωρος δ' ἐν Ἀθήναις ἐπιδημῶν ποτε, ὅτε ἡ τῶν Πα-

ναθηναίων ἑορτὴ ἦν, ἐν τοῖς ἀγῶσι νικήσας τοὺς ἀθλητὰς ἅπαντας ὑπὸ τε τῶν Ἀθηναίων ἔθουμάζετο καὶ φίλος ἦν τοῖς Πάλλαντος παισίν· ἦν δ' ὁ Πάλλας τοῦ βασιλεύοντος Αἰγέως ἀδελφός.

Τοὺς δὲ Παλλαντίδας Αἰγεὺς ὑποπεύων ἐπιβουλεύειν ἑαυτῷ ἐφοβεῖτο τὴν Ἀνδρόγεω πρὸς αὐτοὺς φιλίαν, μὴ Μίνως βοηθήσας αὐτοῖς στερήσειεν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς· διὸ βαδίζοντά ποτε Ἀνδρόγεον εἰς Θήβας ἀπέκτεινε διὰ τινων ἐγχωρίων περὶ Οἰνόην τῆς Ἀττικῆς.

β') Πῶς ὁ Μίνως τιμωρεῖ τοὺς Ἀθηναίους ἕνεκα τοῦ φόνου τοῦ Ἀνδρόγεω.

Μίνως δὲ μαθὼν τὴν τοῦ υἱοῦ συμφορὰν σὺν πολλῷ στρατεύματι ἦκεν ἐπὶ Ἀττικὴν δίκας αἰτῶν τοῦ Ἀνδρόγεω φόνου. Πολεμῶν δὲ πολλὰ κατὰ ἐποίησε τοὺς ἀνθρώπους· ἅμα δὲ καὶ οἱ θεοὶ διέφθειραν τὴν χώραν, ἀφορίαν πέμποντες καὶ ἀνδρίαν καὶ νόσους.

Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὁ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλων περὶ τῆς τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆς, ἐχρησιμόδησε, διαλλαγεῖσιν αὐτοῖς τῷ Μίνωι, ἔσσεσθαι παῦλαν τῶν κακῶν.

Ἐπικηρυκευσάμενοι οὖν πρὸς ἐκεῖνον ἐποίησαντο συνθήκας, ὥστε πέμπειν δι' ἐνάτου ἔτους δασμόν, νεανίας ἑπτὰ καὶ παρθένους τοσαύτας, βορὰν τῷ Μινωταύρῳ. Τοὺς γὰρ παῖδας τούτους εἰς Κρήτην κομιζομένους λέγεται ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ πλανωμένους καὶ τῆς ἐξόδου ἀτυχοῦντας ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου διαφθείρεσθαι.

γ') Τί ἀναλαμβάνει τὰ πράξι ὁ Θησεύς, ὅπως ἀπαλλάξῃ τοὺς Ἀθηναίους τοῦ εἰς τὸν Μίνωα δασμοῦ.

Ἐπεὶ δὲ παρῆν ὁ χρόνος τοῦ τρίτου δασμοῦ καὶ ἀνάγκη ἦν ἐκ τῶν τῆς πόλεως νεανίων καὶ παρθένων ἀποκληροῦν τοὺς δις ἑπτὰ, οἱ πατέρες πάντες, ὅσοις παῖδες ἦσαν ἔφηβοι, ᾧδύροντο καὶ ἠγανάκτουν λέγοντες, ὅτι μόνος ὁ πάντων αἴτιος Αἰγεὺς τῆς κολάσεως οὐ μετέχοι, αὐτοὶ δὲ ἀναίτιοι τοῦ ἀσεβήματος ὄντες στεροῦντο τῶν παίδων.

Ταῦτ' ἦνία Θησέα, τὸν Αἰγέως υἱὸν καὶ δικαίων κοινωνεῖν τῆς τύχης τοῖς πολίταις, ἔτοιμος ἔλεξεν εἶναι ἄνευ κλήρου ἀποσταλῆναι εἰς Κρήτην.

Τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις τὸ φρόνημα αὐτοῦ θαυμαστὸν ἐφάνη· ὁ δ' Αἰγεὺς ἐλιπάρει τὸν Θησέα μὴ ἀπαιδα ποιῆσαι αὐτόν. Ἐπεὶ δὲ θρηνῶν καὶ ἱκετεῶν οὐδὲν ἤγνυσεν, ἀλλ' ἀπαραίτητον ὄντα τὸν υἱὸν ἐθεάσατο, τῶν ἄλλων παίδων παρθένους μὲν ἐπτά, νεανίας δ' ἕξ ἀπεκλήρωσεν.

Ἐν μὲν οὖν τοῖς προτέροις πλοῖς οὐδεμία ἦν τῆς σωτηρίας ἐλπίς· διὸ σὺν μέλανι ἰστίῳ ὥς ἐπὶ συμφορᾷ προδήλω τὴν ναῦν ἔπεμπον. Τότε δὲ τοῦ Θησέως τὸν πατέρα θαρρύνοντος καὶ μεγαληγοροῦντος, ὡς χειρώσεται τὸν Μινώταυρον, ὁ βασιλεὺς ἐπέταξε τῷ κυβερνήτῃ τῆς νεὸς ἕτερον λευκὸν ἰστίον ἐτοιμάσασθαι καί, εἰ μὲν ἀνακομίσειε τοὺς ἐκπεμφθέντας, ἄραι τὸ λευκόν, εἰ δὲ μὴ, τὸ μέλαν, οὕτω δ' ἀποσημαίνειν ἦτοι τὴν εὐτυχίαν ἢ τὸ πάθος.

δ') Ποῖον τὸ τέλος τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ Θησέως.

Ἐπεὶ δ' ἦκον εἰς Κρήτην, Ἀριάδνη, ἡ Μίνωος θυγάτηρ, Θησέα ἐλείψασα, σωτηρίαν αὐτοῖς κατέπραξε. Δεξάμενος γὰρ ὁ Θησεὺς παρ' αὐτῆς λίνον, ἠγησόμενον αὐτῷ τὴν ὁδὸν διὰ τῶν τοῦ Λαβυρίνθου ἐλιγμῶν, ἀπέκτεινε τὸν Μινώταυρον.

Ταῦτα περάνας Θησεὺς, μετὰ τῶν ἄλλων παίδων καὶ Ἀριάδνης ἔφυγεν ἐκ Κρήτης. Ἠκόντων δ' αὐτῶν εἰς τὴν νῆσον Νάξον, Διώνυσος ἐπιφανεῖς διὰ τὸ τῆς Ἀριάδνης κάλλος ἤρπασεν αὐτήν.

Λυπηθέντες δ' ἰσχυρῶς ἐπὶ τῇ τῆς παρθένου ἀποβολῇ οὐκ ἐμνημόνευον τῆς Αἰγέως περὶ τῶν ἰστίων παραγγελίας, ὥστε οὐκ ἦσαν ἀντὶ τοῦ μέλανος τὸ λευκόν.

Ὁ δ' Αἰγεὺς θεασάμενος ἐκ τῆς ἀκροπόλεως τὸν κατάπλου καὶ νομίζων τὸν υἱὸν οὐκ ἐπανήκειν, ἀλλὰ διεφθάρθαι ἐν Κρήτῃ, ἔρριψεν ἑαυτὸν κατὰ τῶν πετρῶν.

ζ'. Δαίδαλος καὶ Ἴκαρος.

(Πῶς ὁ πρῶτος ἀεροπόρος Ἴκαρος τιμωρεῖται παραβὰς τὰς τεχνικὰς συμβουλὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Δαίδαλου.)

Δαίδαλος ὁ Ἀθηναῖος, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Μίνωος εἰς Κρήτην, ἄλλα τε πολλὰ οἰκοδομήματα αὐτῷ κατασκεύασε καὶ διηκὴν καὶ τὸν Λαβύρινθον. Βουλόμενος δ' εἶτα εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπανελθεῖν, ὑπὸ Μίνωος ἐκώλυετο καὶ μετὰ τοῦ παιδὸς Ἰκάρου εἰς τὸν Λαβύρινθον καθείχθη, ὅπως μὴ δύναίτο ἀποδρᾶναι.

Δαίδαλος δ' ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ πτερὰ κατασκευάσας ἑαυτῷ καὶ τῷ παιδί καὶ συγκολήσας τῷ σώματι, ἔγνω διὰ τοῦ ἀέρος ἐκ Κρήτης ἀποδρᾶναι εἰς Ἀττικὴν.

Πρὶν δ' αὐτοὺς εἰς ὕψος ἀνελθεῖν, ἐνετείλατο Δαίδαλος Ἰκάρῳ μῆτε εἰς ὕψος πέτεσθαι, μὴ τακείσης τῆς κόλλης ὑπὸ τοῦ ἡλίου αἱ πτέρυγες λυθῶσι, μῆτε ἐγγὺς θαλάττης, ἵνα μὴ τὰ πτερὰ ὑπὸ τῆς νοτίδος λυθῇ.

Ἴκαρος δὲ ἀμελήσας τῶν τοῦ πατρὸς ἐντολῶν, ψυχαγωγούμενος αἰεὶ εἰς μείζον ὕψος ἐφέρετο· τακείσης δὲ τῆς κόλλης πεσὼν εἰς τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰκαρίαν θάλατταν ἀπέθανεν.

η'. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

(Πῶς κατορθώνει ὁ Περσεὺς τὰ λάβη σύζυγον τὴν Ἀνδρομέδαν.)

Περσεὺς ὁ Ἀργεῖος, Διὸς καὶ Δανάης παῖς, παραγενόμενος εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, ἦρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορᾶν θαλαττίῳ κήτει.

Κασσιόπεια γὰρ ἡ Κηφεῶς γυνὴ Νηρηΐσιν περὶ κάλλους ἤρισε καὶ πασῶν εἶναι κρείττων ἐκινῆσατο· ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμίγησαν καὶ Ποσειδῶν αὐταῖς συνοργισθεὶς πλήμυρᾶν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος.

Τοῦ θεοῦ δὲ χρήσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ ἢ Κασσιόπείας θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κήτει βορᾶ, ἀ-

ναγκασθεις ὁ Κηφεὺς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπίων τοῦτο ἔπραξε καὶ προσέ-
δῃσε τὴν θυγατέρα πέτρα.

Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς ὑπέσχετο Κηφεῖ ἀναιρήσειν
τὸ κῆτος, εἰ ἔμελλε σωθεῖσιν δώσειν αὐτῷ γυναῖκα.

Ἐπὶ τούτοις γενομένων ὄρκων, ὑποστὰς τὸ κῆτος Περσεὺς
ἀπέκτεινε καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσε.

Θ'. Ἡρακλῆς.

α') (Γέννησις, παιδικὴ καὶ νεανικὴ ἡλικία Ἡρακλέους.)

Ἀλκμήνη, ἡ Ἡλεκτρούνοιο τοῦ Μυκηναίων βασιλέως, ἐκ Διὸς
ἐγέννησε Ἡρακλέα. Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δρά-
κοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εἰνὴν ἔπεμψε, διαφθαρεῖναι
τὸ βρέφος θέλουσα. Ἡρακλῆς δ' ἀναστὰς ἄγχων ἐκατέραις ταῖς
χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε.

Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματῆλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρώωνος,
παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν
δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαρωδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου.

Ἦν δὲ καὶ θεωρηθεις φανερὸς ὅτι Διὸς παῖς ἦν· τετραπη-
χναῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δ' ἔξ ὀμμάτων ἔλαμπεν
αἴγλην· οὐκ ἠστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων. Προμαθὼν
δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς ἔλαβε παρ' Ἐρμού μὲν
ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ δὲ Ἡφαίστου θώρακα
χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηναῖς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτεμεν
ἐκ Νεμέας.

Συνέβη δ' αὐτῷ ποτε κατὰ ζῆλον Ἡρας μανῆναι καὶ τοὺς
ιδίους παῖδας εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν καὶ τῶν Ἰφικλέους τοῦ ἀμφιπά-
τορος ἀδελφοῦ δύο· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν ἀπέρχεται εἰς
Δελφοὺς καὶ πυνθάνεται τοῦ θεοῦ ποῦ κατοικήσῃ.

Ἡ δὲ Πυθία εἶπεν αὐτῷ οἰκῆσαι ἐν Τίρυνθι, Εὐρουσθεῖ λα-
τρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιταπτομένους ἄθλους δέκα ἐπι-
τελεῖν καὶ οὕτως, ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐ-

τὸν ἔσσεσθαι. Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προστατόμενα ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει.

β'. Οἱ δώδεκα ἄθλοι τοῦ Ἡρακλέους.

1. Ὁ φόνος τοῦ λέοντος τῆς Νεμέας.

Πρῶτον μὲν οὖν Εὐρυσθεὺς ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμείου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν· τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα ἦλθεν εἰς τὴν Νεμέαν καὶ τὸν λέοντα ζητήσας ἐτόξευσε τὸ πρῶτον, ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε.

Συμφυγόντος δὲ εἷς τι ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀποφοδόμησεν εἰσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας εἰσῆλθε καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ τοῦ θηρίου κατέσχευε ἄγχων ἕως ἐπιξῆ καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμισεν εἰς Μυκίνας.

Εὐρυσθεὺς δὲ καταπλαγεὶς αὐτοῦ τὴν ἀνδρείααν ἀπέπειν αὐτῷ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι, δεικνύναι δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευσε τοὺς ἄθλους.

2. Ὁ φόνος τῆς Λερναίας ὕδρας

Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν ἀποκτεῖναι. Αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐντραφεῖσα εἶχεν ὑπερμεγέθεις σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. Ἐξέβαινε δ' εἰς τὸ πεδῖον καὶ τά τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν.

Ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, οὗ ἠνίοχος ἦν Ἴόλαος, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρῶν ἐν τινὶ λόφῳ, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βάλλων βέλεσι πεπυρωμένους ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν.

Τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς αὐτῆς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. Ἐπεβοήθει δὲ καρκίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν πόδα Ἡρακλέους.

Διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἴολαον, ὃς μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγυὲς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολάς τῶν κεφαλῶν ἐκόλυεν ἀνιέναι.

Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγενόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατώρυξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς οἰστοὺς ἔβαψεν.

Εὐρυσθεὺς δὲ ἔφη μὴ δεῖν καταριθμῆσαι τοῦτον ἐν τοῖς δέκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετ' Ἴολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

3. *Ἡ σύλληψις τῆς Κερυνίτιδος ἔλαφου.*

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκῆνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνότη, χρυσοκέρωσ, Ἄρτεμίδας ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν μῆτε τρώσαι, ἐδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν.

Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει ἔφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἄρτεμισιον, κἀκεῖθεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα, τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσαν τοξεύσας συνέλαβε καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἐκόμισεν ἔμπνουν εἰς Μυκῆνας.

4. *Ἡ σύλληψις τοῦ Ἐρυμανθίου κάπρου.*

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν· τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει τὴν Ψωφίδα, ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον.

Ἡρακλῆς οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν παραγίγνεται καὶ διώξας αὐτὸν ἐκ τινος λόχμης μετὰ κραυγῆς, εἰς χιόνα πολλὴν παρειμένον εἰσώσας ἐμβροχίσας τε ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας.

5. *Ἡ ἐκφόρησις τῆς ὄνθου τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.*

Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν ὄνθον. Ἦν δὲ ὁ Αὐγείας βασιλεὺς Ἥλιδος, πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποίμνας.

Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐκ ἐδήλωσε μὲν τὴν Εὐρουσθέως ἐπιταγὴν, ἔλεγε δ' ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον ἐκφορήσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχεῖται.

Μαρτυράμενος δ' Ἡρακλῆς τὸν Αὐγείου παῖδα Φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸν θεμέλιον διεῖλε καὶ τὸν Ἄλφειὸν καὶ τὸν Πηγειὸν σύγγυς ῥέοντας παροχετεύσας ἐπήγαγεν, ἔκρουν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας.

Μαθὼν δ' Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρουσθέως τοῦτο γένηται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου, προσέτι δ' ἠρνεῖτο καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι δώσειν καὶ κρίνεσθαι περὶ τούτου ἔτοιμος ἔλεγεν εἶναι.

Καθεζομένων δὲ τῶν δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν ὁμολογῆσαι Αὐγείαν μισθὸν δώσειν αὐτῷ.

Ὅργισθεὶς δὲ Αὐγείας, πρὶν τὴν ψῆφον ἐνεχθῆναι, τὸν τε Φυλέα καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν ἐξ Ἡλιδος ἐκέλευσε. Φυλεὺς μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε κακεῖ ὄκει, Ἡρακλῆς δὲ εἰς Μυκήνας.

6. Ἡ ἐκδίωξις τῶν Στυμφαλίδων ὄρνιθων.

Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλίδας λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη· εἰς ταύτην δ' ὄρνιθες συνέφυγον ἄπλετοι, τὴν ὑπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν δεδοικῶσι.

Ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χαλκᾶ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνίπταντο καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

7. Ἡ σύλληψις τοῦ Κρητικοῦ ταύρου.

Ἐβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταύρον. Ἐπὶ τοῦτον οὖν παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ Μίνως εἶπεν αὐτῷ, ἀξιοῦντι συλλαβεῖν, λαμβάνειν διαγωνισαμένῳ, λαβῶν καὶ πρὸς Εὐρυσθέα διακομίσας ἔδειξε καὶ τὸ λοιπὸν εἴασεν ἄνετον.

Ὁ δὲ πλανηθεὶς εἰς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἅπασαν καὶ διαβὰς τὸν Ἴσθμόν, εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος τοὺς ἐγχωρίους διελυμαίνετο.

8. Ἡ σύλληψις τῶν ἵππων τοῦ Διομήδους.

Ὅγδοον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆος ἵππους εἰς Μυκήνας κομίζειν ἣν δὲ οὗτος βασιλεὺς Βιστόνων, ἔθνος Θρακίου καὶ μαχιμοτάτου, εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους.

Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων καὶ βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάταις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλατταν.

Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀβδήρῳ φυλάττειν· οὗτος δὲ ἦν Ἡρακλέους φίλος, ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπισπασάμεναι.

Πρὸς δὲ τοὺς Βίστονας διαγωνισάμενος καὶ Διομήδην ἀποκτείνας, τοὺς λοιποὺς ἠνάγκασε φεῦγειν καὶ τὰς ἵππους κομίσας εἰς Μυκήνας Εὐρυσθεὶ ἔδωκε.

9. Ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ζωστήρος τῆς Ἀμαζόνος Ἰππολύτης.

Ἐνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε τὸν ζωστῆρα κομίζειν Ἰππολύτης, ἣ βασιλεύουσα Ἀμαζόνων, εἶχε τὸν Ἀρεῶς ζωστῆρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἁπασῶν.

Ὡικουν δ' αἱ Ἀμαζόνες περὶ τὸν Θερμόδοντα ποταμόν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον ἤσκουν γὰρ ἀνδρείαν, καὶ εἴ ποτε γεννήσειαν, τὰ θήλεα ἔτρεφον καὶ τοὺς μὲν δεξιούς μαστοὺς ἐξέθλιβον,

ἵνα μὴ κωλύοιντο ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἶων, ἵνα τρέφοιεν.

Ἐπὶ δὲ τὸν Ἴππολύτης ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρουσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

Παραλαβὸν οὖν ἐθελοντὰς συμμάχους ἐν μιᾷ νηὶ ἔπλει. Καταπλεύσαντος δ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἐν Θεμισκύρα λιμένα, παρεγένετο πρὸς αὐτὸν Ἴππολύτης καὶ τίνος ἦκοι χάριν ἠρώτα καὶ δώσειν τὸν ζωστήρα ὑπέσχετο.

Ἦρα δὲ μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοίτα, λέγουσα ὅτι τὴν βασιλίδα ἀφαρπάζουσιν οἱ προσελθόντες ξένοι. Αἱ δὲ μεθ' ὄπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον σὺν ἵπποις.

Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν Ἴππολύτην ἀποκτείνας τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται καὶ κομίσας εἰς Μνηκῆας ἔδωκεν Εὐρουσθεῖ.

10. Ἡ ἀρπαγὴ τῶν βοῶν τοῦ Γηρυόνου.

Δέκατον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ Ἐρουθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δὲ ἦν ὠκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γόδαιρα καλεῖται. Ταύτην δὲ ὄκει Γηρυόνης τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα, συνηγμένον μὲν εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχιμένον δὲ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν. Εἶχε δὲ φοινικᾶς βοῦς, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὅρθος ὁ κύων δικέφαλος.

Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια πολλὰ ζῶα ἀνελὼν Λιβύης ἐπέβαινε, καὶ παρελθὼν Ταρτησσὸν ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.

Θερόμενος δὲ ὑπὸ Ἥλιου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινεν· ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας χρυσοῦν ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν ὠκεανὸν διεπέρασε.

Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἐρύθειαν τὸν τε κύνα τῷ ῥοπάλῳ καὶ τὸν βουκόλον τῷ κνὴ βοηθοῦντα ἀπέκτεινεν.

Ὁ δὲ Γηρυόνης καταλαβὼν Ἡρακλέα τὰς βοῦς ἀπάγοντα, παραταξάμενος εἰς μάχην τοξευθεὶς ἀπέθανεν.

Ἡρακλῆς δ' ἐνθήμενος τὰς βοῦς εἰς τὸ δέπας καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτησσόν, Ἥλιω μὲν ἀπέδωκε τὸ δέπας, Εὐρυσθεῖ δὲ κομίσας ἔδωκε τὰς βοῦς.

11. *Ἡ ἀρπαγὴ τῶν χρυσῶν μῆλων τῶν Ἑσπερίδων.*

Ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζειν. Ταῦτα δὲ ἦν ἐπὶ τοῦ Ἄτλαντος ἐν Ὑπερβορείοις, ἐφύλαττε δ' αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, ὃς κεφαλὰς μὲν εἶχεν ἑκατόν, ἐχρῆτο δὲ φωναῖς ποικίλαις, μετὰ τούτου δ' Ἑσπερίδες ἐφύλαττον.

Βαδίζων δὲ ἐπ' αὐτὰ Ἡρακλῆς ἀφίκετο εἰς Λιβύην, ἧς ἐβασίλευεν ὁ παῖς Ποσειδῶνος Ἄνταϊος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνήρει.

Τούτῳ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος μετέωρον κλίσας ἀπέκτεινε· ψαύοντα γὰρ τῆς γῆς ἰσχυρότερον συνέβαινε γίνεσθαι.

Ὡς δὲ ἦκε πρὸς Ἄτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, ἐπειδὴν δὲ διαδέξεται Ἄτλαντος τὸν πόλον, ἀποστέλλειν ἐκεῖνον, πεισθεὶς διεδέξατο.

Ἄτλας δὲ δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα ἦκε πρὸς Ἡρακλέα καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν, τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς εἶπεν ἀποίσειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκέλευσεν Ἡρακλέα ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος δόλῳ ἀντεπέθηκε τὸν πόλον τῷ Ἄτλαντι κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως ὑποθήκην. Κελεύει γὰρ τὸν Ἄτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως οὗ σπείρουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσῃται.

Καὶ τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας, ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν πόλον διεδέξατο· καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο καὶ κομίσας εἰς Μυκῆνας Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν.

12. Ἡ ἀνακομιδὴ ἐκ τοῦ Ἐίδου τοῦ τρικεφάλου κυνὸς Κέρβερου.

Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ Κέρβερον ἐξ Ἐίδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνὸς κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νότου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς.

Παραγενόμενος οὖν ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λαζωνικῆς, οὗ τῆς εἰς Ἐίδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου εἰσήει. Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν, ἐὰν αὐτοῦ κρατήσῃ χωρὶς τῶν ὄπλων, ἃ εἶχεν.

Ὁ δὲ εὐρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε θόρακι συμπεφραγμένος καὶ τῇ λεοντῇ συσκεπασθεῖς, περιέβαλε τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας καὶ οὐκ ἀνῆκε κρατῶν καὶ ἄγγων τὸ θηρίον, ἕως ἔπεισε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος.

Συλλαβὼν οὖν τὸν Κέρβερον ἦκεν εἰς Μυκῆνας διὰ Τροιζῆνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν, δεΐξας δ' Εὐρυσθεῖ αὐτὸν πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἐίδου.

ε'. Ἀργοναυτικὴ ἐκστρατεία.

[Πῶς ὁ Ἰάσων κατορθοῖ νὰ ἀρπάσῃ τὸ χρυσομάλλον δέρας ἐκ τῆς Κολχίδος.]

α') Διατι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰωλκοῦ Πελίας συμβουλεύει τὸν φιλότιμον Ἰάσονα ν' ἀπέλθῃ εἰς Κολχίδα.

43 Ἰάσων, ὁ Αἴσονος υἱός, ὄκει ἐν Ἰωλκῷ, πόλει Θετταλίας· τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευεν, ὁ Αἴσονος ἀδελφός. Ῥώμη δὲ σώματος καὶ ψυχῆς ἀρετῇ πρῶτος ὢν πάντων ἠλικιωτῶν Ἰάσων, ἐπεθύμει τι δρᾶν μνήμης ἄξιον.

44 Ἐνθυμούμενος δὲ τὸν πρὸ αὐτοῦ Περσέα καὶ τινες ἄλλους διὰ στρατειῶν καὶ ἄθλων εὐδοκίμους ὄντας, ἐζήλωσε τὴν δόξαν αὐτῶν διὸ περὶ τῆς προαιρέσεως ταύτης τῷ βασιλεῖ ἀνεκοίνωσε.

45 Συνωμολόγει δ' αὐτῷ Πελίας, οὐκ οὕτως ἐπιμελούμενος τῆς τοῦ νεανίσκου δόξης, ὥς ἐλπίζων ἐν ταῖς ἐπικινδύνοις στρατείαις

τελευτήσῃ αὐτόν. Αὐτὸς γὰρ ἐστέρητο παίδων ἀρρένων, τὸν δ' ἀδελφὸν Αἴσωνα ἠΐλαβεῖτο, μὴ ποτε, συνεργοῦ αὐτῷ ὄντος τοῦ παιδός, ἀντιποιοῖτο τῆς βασιλείας.

46 Σιωπῶν δὲ τὴν ὑποψίαν ταύτην, τὰ πρὸς τὴν στρατείαν προ-
ξένησεν αὐτῷ καὶ συνεβούλευσεν εἰς Κολχίδα στρατεῦσθαι ἐπὶ
τὸ διαβεβημένον τοῦ κροῦ χρυσόμαλλον δέρμα.

β') Πῶς παρασκευάζει ὁ Ἰάσων τὴν εἰς Κολχίδα ἐκστρατείαν.

47 Ὁ δὲ πόντος κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, περιοικούμενος ὑπὸ
βαρβάρων ἔθνων καὶ παντελῶς ἀγρίων, ἄξενος προσηγορεύετο,
φρονούντων τῶν ἐγχωρίων τοὺς ἐκείσε τὴν πορείαν ποιουμένους.

48 Ἰάσων δὲ δόξης ἐπιθυμῶν καὶ τὸν ἄθλον οὐ κατὰ πᾶν ἀδύ-
νατον εἶναι ἠγούμενος, ἐξήρτυσε τὰ πρὸς τὸν στόλον. Περὶ γὰρ
τὸ Πήλιον ἕρος ἐναυπηγήσατο σκάφος, πολὺ τῷ μεγέθει καὶ τῇ
λοιπῇ κατασκευῇ τῶν τότε πλοίων πρωτεῦον.

49 Διὸ οὐκ ὀλίγοι τῶν τότε ἐν Ἑλλάδι ἐπ' ἀνδρεία εὐδοκιμούν-
των νεανίσκων ἐπεθύμουν κοινωνεῖν τῆς στρατείας. Ἦσαν δὲ τού-
των ἐνδοξότατοι Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης οἱ ἀδελφοί, Ἡρακλῆς
καὶ Ὀρφεὺς καὶ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις.

50 Τὸ δὲ πλοῖον Ἀργῶ προσηγορεύθη κατὰ τινες μὲν ἀπὸ τοῦ
ναυπηγήσαντος αὐτὸ Ἀργου καὶ συμπλέοντος ἕνεκα τοῦ θερα-
πεύειν αἰεὶ τὰ πονουῖντα μέρη αὐτοῦ, κατ' ἄλλους δὲ ἀπὸ τῆς
ὑπερβολῆς τοῦ τάχους, ὡς τῶν ἀρχαίων ἀργὸν τὸ ταχὺ προσα-
γορευόντων.

γ') Πῶς ὁ μάντις Φινεὺς ὑποδεικνύει εἰς τοὺς Ἀργοναῦτας τὸν διά-
πλον τῶν Συμπληγάδων πετρῶν.

51 Οἱ δ' ἀπὸ τούτου τοῦ πλοίου Ἀργοναῦται προσαγορευθέν-
τες ἤρωες, ναυαρχοῦντος Ἰάσονος, μετὰ πλῆθος παντοίων κιν-
δύνων παρήσαν εἰς Σαλμυδησσὸν τῆς Θυράκης.

52 Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ πόλει ἔκει Φινεὺς μάντις, τοὺς ὀφθαλμοὺς
πεπηρωμένος τυφλωθῆναι δ' αὐτὸν μυθολογοῦσιν ὑπὸ τῶν θεῶν,
ὅτι ἀζόντων αὐτῶν τὰς ἐσομένας τύχας ἐμήνυσε τοῖς ἀνθρώποις.

ἐταλαιπωρεῖτο δ' οὗτος ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν, αἱ περωταὶ οὔσαι τῆς ἐδωδῆς αὐτὸν καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν ἀπεστέρουν.

§) Ἐλευθερωθεὶς δὲ τοῦτου τοῦ κακοῦ ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων, περωτῶν ὄντων, ὁ Φινεὺς ἐδήλωσε τῷ Ἰάσονι τὴν εἰς Κολχίδα ὁδὸν διὰ τῶν Συμπληγάδων πετρῶν.

δ') Πῶς διαπλέουσιν οἱ Ἀργοναῦται τὰς Συμπληγάδας.

§4) Ἦσαν δ' αἱ Συμπληγάδες ὑπερμεγέθεις πέτραι, συγκρουόμεναι δὲ πρὸς ἀλλήλας ὑπὸ τῆς τῶν ἀνέμων βίας τὸν διὰ θαλάττης πόρον ἀπέκλειον, ὥστε καὶ τοῖς ὄρνέοις ἦν ἀδύνατον δι' αὐτῶν διελθεῖν.

§5) Εἶπεν οὖν αὐτοῖς Φινεὺς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν καί, ἐὰν μὲν ἴδωσι ταύτην σωθεῖσαν, διαπλεῖν ἀφόβως, ἐὰν δὲ διαφθαρεῖσαν, μὴ βιάζεσθαι πλεῖν.

§6) Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Ἀργοναῦται ἀπέπλευσαν καί, ὅτε πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιάσιν ἐκ τῆς πρόφρας τῆς Ἀργούσ πελειάδα, ταύτης δὲ πετομένης τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν.

§7) Απομεμακρυσμένους οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας εὐτόνου διήλθον καὶ μόνα τὰ ἄκρα τῆς νεὸς περιεκόπη. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν λόγιον γὰρ ἦν αὐταῖς, νεὸς περαιωθείσης, στήναι παντελῶς.

ε') Πῶς ὁ Ἰάσων φέρει εἰς πέρας τὴν ἐκστρατείαν.

§8) Ἐντεῦθεν δὲ Ἀργοναῦται καταπλέουσιν εἰς Κολχίδα καὶ τὸν ταύτης τῆς χώρας βασιλέα Αἰήτην Ἰάσων ἠτήσατο τὸ δέσμα. Οὗτος δὲ προξενήσειν αὐτὸ συνωμολόγησεν, εἰ τὸν φρουροῦντα αὐτὸ δράκοντα καὶ τοὺς ταύρους τοὺς πῦρ ἐκ τῶν στομάτων φῦσῶντας νικήσειεν.

§9) Ἀποροῦντα δὲ αὐτόν, πῶς ἀντίπαλος ἔσοιτο τούτοις τοῖς ἀγῶσι, Μήδεια, ἡ Αἰήτου θυγάτηρ, ἐλέησασα τοῦτον κρύφα τοῦ πατρὸς συνήργησεν, ὥστε φονεύσας τὸν δράκοντα καὶ σιλήσας

τὸ δέριμα ἐπανήλθε σὺν τοῖς ἑταίροις εἰς τὴν πατρίδα, συνηκολούθει δ' αὐτῷ καὶ Μήδεια.

ια'. Τρωικὸς πόλεμος.

α') Πῶς ὁ Πάρις γίνεται αἴτιος τοῦ πολέμου Ἑλλήνων καὶ Τρώων.

Ἦ Πάρις, υἱὸς Πριάμου, βασιλέως Τροίας, πλεύσας εἰς Σπάρτην ἐπὶ ἑννέα ἡμέρας ξενίζεται παρὰ Μενελάῳ. Τῇ δεκάτῃ δὲ πορευθέντος εἰς Κρήτην ἐκεῖνου, πείθει τὴν Ἑλένην ἀκολουθῆσαι ἑαυτῷ.

Ἡ δὲ ἑνναεῖτιν Ἑρμιόνην, τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα, καταλιποῦσα, παραλαμβάνει τὰ πλεῖστα τῶν χρημάτων καὶ ἀνάγεται τῆς νυκτὸς σὺν Πάριδι εἰς Τροίαν.

β') Τίνας καλοῦσιν εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ Πριάμου ὁ Μενέλαος καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀγαμέμνων.

Μενέλαος δὲ αἰσθόμενος τὴν ἀρπαγὴν ἦκεν εἰς Μυκῆνας πρὸς Ἀγαμέμνονα καὶ δεῖται στρατείαν ἐπὶ Τροίαν ἀθροΐζειν καὶ στρατολογεῖν τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ δὲ πέμπων κήρυκα πρὸς ἕκαστον τῶν βασιλέων ἤξιον συστρατεύεσθαι, ἴσῃν λέγων γεγενῆσθαι τὴν τῆς Ἑλλάδος καταφρόνησιν καὶ κοινήν.

γ') Πῶς ὁ Παλαμῆδης ἐξαναγκάζει καὶ τὸν Ὀδυσσεῦ νὰ μετάσχη τῆς στρατείας.

Ὄντων δὲ πολλῶν προθύμων στρατεύεσθαι, παραγίγνονται καὶ πρὸς Ὀδυσσεῦ εἰς Ἰθάκην. Ὁ δὲ, οὐ βουλόμενος στρατεύεσθαι, προσποιεῖται μανίαν.

Παλαμῆδης δὲ ἤλεγξε τὴν μανίαν ψευδῆ καὶ προσποιησάμενον Ὀδυσσεῖ μεμνημένοι παραηκολούθει. Ἀρπάσας δὲ Τηλέμαχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου τῆς Πηνελόπης ὡς ἀποκτενῶν ἐξιφρούλει.

Ὀδυσσεὺς δὲ περὶ τοῦ παιδὸς εὐλαβηθεὶς ὁμολόγησε τὴν προσποίητον μανίαν καὶ συστρατεύεται.

δ') Πῶς προδηλοῦται εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐν Αὐλίδι ἡ μακρὰ διάρκεια τοῦ πολέμου.

Συνηθροίζετο δ' ὁ τῶν Πανελλήνων στρατὸς ἐν Αὐλίδι.

Ὀντος δ' ἐνταῦθα τοῦ στρατεύματος, θυσίας γενομένης Ἀπόλλωνι, ὄρμησε δράκων ἐκ τοῦ βωμοῦ παρὰ τὴν πλησίον πλάτανον, οὔσης ἐν αὐτῇ νεοτιτῆς, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ καταναλώσας στρουθοὺς δακτῶ σὺν τῇ μητρὶ ἐνάτη λίθος ἐγένετο.

Κάλχας δὲ εἰπὼν κατὰ Διὸς βούλησιν γεγονέναι αὐτοῖς τὸ σημεῖον τοῦτο, τεκμηριώμενος ἐκ τῶν γεγονότων, ἔφη δεκαετὴ χρόνον δεῖν Τροίαν ἄλῶναι.

ε') Τί πράττει ὁ Ἀγαμέμνων, ἵνα καταπαύσῃ ἡ ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος προκληθεῖσα ἄπλοια.

Ἐτοίμου δ' ὄντος τοῦ στόλου ἐκ τῆς Αὐλίδος ἀπαίρειν, ἄπλοια κατεῖχεν αὐτόν. Κάλχας δὲ ἔφη οὐκ ἄλλως δύνασθαι πλεῖν αὐτούς, εἰ μὴ τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατέρων ἢ κρατιστεύουσα κάλλει σφάγιον Ἀρτέμιδι παραστήῃ· ἔλεγε γὰρ μηνίειν Ἀγαμέμνονι τὴν θεόν, ἐπεὶ κατὰ θήραν βαλὼν ἔλαφον εἶπεν οὐ δύνασθαι σωτηρίας αὐτὴν τυχεῖν, οὐδ' Ἀρτέμιδος θελούσης.

Τοῦ δὲ χρησιμοῦ τούτου γενομένου, πέμψας Ἀγαμέμνων πρὸς Κλυταιμίστραν Ὀδυσσεά καὶ Ταλθύβιον Ἰφιγένειαν ἵτει. Περψάσης δὲ ἐκείνης, Ἀγαμέμνων τῷ βωμῷ παραστήσας ἔμελλε σφάζειν· Ἀρτεμις δὲ αὐτὴν ἀρπάσασα εἰς Ταύρους ἰέροιαν ἑαυτῆς κατέστησεν, ἔλαφον ἀντ' αὐτῆς παραστήσασα τῷ βωμῷ.

ς') Πῶς φέρονται οἱ Τρῶες πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν Ἑλλήνων.

Οἱ δὲ ἀναχθέντες ἐξ Αὐλίδος προσέσχον Τενέδῳ, ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Τενέδου προσέπλεον Τροίᾳ καὶ πέμπουσιν Ὀδυσσεά καὶ Μενέλαον, τὴν Ἑλένην καὶ τὰ χρήματα αἰτοῦντες.

Συναθροισθείσης δὲ παρὰ τοῖς Τρωσὶν ἐκκλησίας, οὐ μόνον τὴν Ἑλένην οὐκ ἀπεδίδοσαν, ἀλλὰ καὶ τούτους ἀποκτείνειν ἠθέλον. Ἀλλὰ τούτους μὲν ἔσωσεν Ἄντηγας.

ξ') Πῶς ἀποβιβάζονται οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν χώραν τοῦ Πριάμου.

Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ τῶν βαρβάρων καταφρονήσει, ἔπλεον ἐπ' αὐτοῦς.

Πυθόμενοι δ' οἱ βάρβαροι τὸν στόλον ἐπιπλεῖν, σὺν ὅπλοις ἐπὶ τὴν θάλατταν ὤρμησαν καὶ βάλλοντες πέτραις ἀποβῆναι ἐκώλυον. Πρῶτος τοίνυν ἀπέβη τῆς νεῶς Πρωτεσίλαος καὶ ἀποκτείνων οὐκ ὀλίγους τῶν βαρβάρων ὑφ' Ἐκτορος ἀποθνήσκει.

Πρωτεσίλαου δὲ τελευτήσαντος, ἐκβαίνει μετὰ Μυρμιδόνων Ἀχιλλεὺς καὶ λίθον βαλὼν εἰς τὴν κεφαλὴν Κύνου ἀποκτείνει. Ὡς δὲ τοῦτον νεκρὸν εἶδον οἱ βάρβαροι, φεύγουσιν εἰς τὴν πόλιν, οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκπηδήσαντες τῶν νεῶν ἐνέπλησαν σωμάτων τὸ πεδῖον καὶ καταλείσαντες τοὺς Τρῶας ἔπολιόρκουν, ἀνέλκουσι δὲ τὰς ναῦς.

η') Διατὶ ὁ πόλεμος γίνεται μακροχρόνιος.

Μὴ θαρρούντων δὲ τῶν βαρβάρων ἐκ τῶν τειχῶν ἐξιέναι, Ἀχιλλεὺς παραλαβὼν τινὰς τῶν ἀριστείων τὴν χώραν ἐπόρθει καὶ πολλὰς μὲν πόλεις εἶλε, πολλὰς δὲ βοῶν ἀγέλας εἰς τὸ τῶν Ἑλλήνων στρατόπεδον ἤλαυνε.

θ') Πῶς οἱ Τρῶες ἀναθαρρήσαντες συνάπτουσι μάχας πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ἐνναετοῦς δὲ χρόνου διελθόντος παραγίγνονται τοῖς Τρωσὶ σύμμαχοι ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων. Ἀχιλλεὺς δὲ μηνίων Ἀγαμέμνονι, ὃς Βρισηΐδα δοριάλωτον, αὐτῷ λαχοῦσαν, ἀφείλετο, ἐπὶ τὸν πόλεμον οὐκ ἐξήει διὸ θαρρήσαντες οἱ βάρβαροι ἐκ τῆς πόλεως προῆλθον.

Οἱ δὲ Ἕλληνες πρὸ τοῦ ναυστάθμου τεῖχος ποιοῦνται καὶ

τάφρον. Γενομένης δὲ μάχης ἐν τῷ πεδίῳ οἱ Τρῶες τοὺς Ἑλληνας εἰς τὸ τεῖχος διώκουσιν.

Μεθ' ἡμέραν δὲ ἰσχυρᾶς αὔθις μάχης γενομένης καὶ τροπῆς τῶν Ἑλλήνων, Ἐκτορ ῥήξας τὸ τεῖχος εἰσέρχεται καὶ ἀναχωρήσαντος Αἴαντος, ὃς μετ' Ἀχιλλέα πάντων Ἑλλήνων ἀνδρειότατος ἦν, πῦρ ἐμβάλλει ταῖς ναυσίν.

ι') Πῶς ὁ Ἀχιλλεὺς ἐξαγαγκάζεται νὰ μετέσχη καὶ πάλιν τῶν μαχῶν καὶ τὶ κατορθοῖ ἐν αὐταῖς.

Ὡς δὲ εἶδεν Ἀχιλλεὺς τὴν Πρωτεσίλαον ναὺν καιομένην, ἐκπέμπει Πάτροκλον καθοπλίσας τοῖς ἰδίῳις ὄπλοις μετὰ τῶν Μυρμιδόνων. Ἰδόντες δὲ τοῦτον οἱ Τρῶες καὶ νομίσαντες Ἀχιλλέα εἶναι εἰς φυγὴν τρέπονται.

Καταδιώξας δὲ αὐτοὺς εἰς τὸ τεῖχος πολλοὺς μὲν ἀναιρεῖ, ὑφ' Ἐκτορος δ' εἶτα καὶ αὐτὸς ἀναιρεῖται, τρωθεὶς πρότερον ὑπὸ Εὐφρόβου. Μάχης δὲ ἰσχυρᾶς γενομένης περὶ τοῦ νεκροῦ, μόλις Αἴας ἀριστεύσας σφίξει τὸ σῶμα.

Ἀχιλλεὺς δὲ ἐκ τοῦ θανάτου Πατρόκλου ἔκφρων, ὡς τὸ εἶκόσ, γενόμενος τὴν τε μῆνιν ἀποτίθεται καὶ εἰς μάχην κατέρχεται.

Πανοπλίας δὲ αὐτῷ κομισθείσης παρὰ Ἡφαίστου ἔξέρχεται καὶ συνδιώκει τοὺς Τρῶας καὶ πολλοὺς μὲν ἀναιρεῖ, ἀναιρεῖ δὲ καὶ Ἐκτορα ἐκ μονομαχίας, ὃν ἐκ τοῦ ἄρματος σύρων ἐπὶ τὰς ναῦς παραγίγνεται.

ια') Διατὶ πληροῦται συμφορᾶς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων.

Διώξας δ' αὔθις τοὺς Τρῶας Ἀχιλλεὺς ἐτοξεύθη ὑπ' Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀπόλλωνος εἰς τὸ σφυρόν.

Γενομένης δὲ περὶ τοῦ νεκροῦ μάχης, Αἴας τὰ ὄπλα αὐτοῦ λαβὼν δίδωσιν ἐπὶ τὰς ναῦς κομίζειν, αὐτὸς δὲ τὸ σῶμα βαστάσας βαλλόμενος βέλεσι μέσον τῶν πολεμίων διήνεγκεν, Ὀδυσσεῶς πρὸς τοὺς ἐπιφερομένους μαχομένου.

Ἀχιλλέως δὲ ἀποθανόντος συμφορᾶς ἐπληρώθη τὸ στρατεύμα. Θάπτουσι δὲ αὐτὸν τοῖς Πατρόκλου μείζαντες ὄστοις.

ιβ') Τὶ ἐπινοεῖ ὁ Ὀδυσσεὺς πρὸς ἄλλωσιν τῆς Τροίας.

Ἦδη δὲ ὄντος τοῦ πολέμου δεκαετοῦς, Ὀδυσσεὺς ἐπινοεῖ δουρείου ἵππου κατασκευὴν καὶ ὑποτίθεται Ἐπειῶ, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων. Οὗτος ἀπὸ τῆς Ἰδης ξύλα τεμὼν ἵππον κατασκευάζει κοῖλον ἔνδοθεν εἰς τὰς πλευρὰς ἀνεφογμένον.

Εἰς τοῦτον Ὀδυσσεὺς εἰσελθεῖν παῖθει πενήτην τοὺς ἀρίστους, τοὺς δὲ λοιποὺς νυκτὸς ἐμπρήσαντας τὰς σκηνὰς καὶ ἀναθέντας ἐπὶ τὴν Τένεδον ναυλοχεῖν καὶ μετὰ τὴν ἐπιούσαν νύκτα καταπλεῖν.

Οἱ δὲ παύονται καὶ τοὺς μὲν ἀρίστους ἐμβιβάζουσιν εἰς τὸν ἵππον, ἡγεμόνα καταστήσαντες αὐτῶν Ὀδυσσεῖα, γράμματα ἐγχαράξαντες τὰ δηλοῦντα «τῆς εἰς οἶκον ἀνακομιδῆς Ἑλληνες Ἀθηνᾶ χαριστήριον». Αὐτοὶ δὲ ἐμπρήσαντες τὰς σκηνὰς καὶ καταλιπόντες Σίνωνα, ὃς ἔμελλεν αὐτοῖς πυρσὸν ἀνάπτειν, τῆς νυκτὸς ἀνάγονται καὶ περὶ Τένεδον ναυλοχοῦσιν.

ιγ') Τὶ ποιοῦσιν οἱ Τρῶες ἰδόντες τὸν δουρείον ἵππον.

Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἔρημον τὸ τῶν Ἑλλήνων στρατόπεδον οἱ Τρῶες θεασάμενοι καὶ νομίσαντες αὐτοὺς πεφευγῆναι, περιχαρέντες εἶκον τὸν ἵππον καὶ παρὰ τὰ Προιάμου βασιλεία στήσαντες ἐβουλεύοντο τί χρὴ ποιεῖν.

Κασάνδρας δὲ λεγούσης ἔνοπλον ἐν αὐτῷ δύναμιν εἶναι, τοῖς μὲν ἐδόκει κατακαίειν, τοῖς δὲ κατὰ βαράθρων ἀφιέναι. Ἐπεὶ δ' ἔδοξε τοῖς πολλοῖς εἶσαι αὐτὸν θεῖον ἀνάθημα, τραπόμενοι ἐπὶ θυσίαν εὐωχοῦντο.

ιδ') Ποῖον τὸ τέλος τοῦ πολέμου

Ὡς δὲ ἐγένετο νῦξ καὶ πάντας ὕπνος κατεῖχεν, οἱ ἀπὸ Τε-
Ε. Γ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ ΤΟΜ. Α΄.

νέδου προσέπλεον καὶ Σίνων αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλέως τάφου πυρσὸν ἦπτεν.

Ὡς δὲ ἐνόμισαν κοιμᾶσθαι τοὺς πολεμίους, ἀνοίξαντες σὺν τοῖς ὅπλοις ἐξῆσαν καὶ ἐπὶ τὰ τεῖχη παραγενόμενοι καὶ τὰς πύλας ἀνοίξαντες ὑπεδέχοντο τοὺς ἀπὸ Τενέδου καταπλεύσαντας.

Χωρήσαντες δὲ μεθ' ὅπλων εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὰς οἰκίας ἐπαρχόμενοι καὶ καταλαβόντες τοὺς Τρωῶας κοιμωμένους ἀνήρουν, Μενέλαος δὲ λαβὼν Ἑλένην ἐπὶ τὰς ναῦς ἄγει.

εβ') Ὀδυσσεὺς νόστος.

[Δί πλάναι, ἃς ὑπέστη ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπιστρέφων μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἰλίου εἰς τὴν Ἰθάκην]

α') Κατάπλους τοῦ Ὀδυσσεὺς εἰς τὰς χώρας Κικόνων καὶ Λωτοφάγων καὶ τύχαι αὐτοῦ ἐν ταύταις.

1. Ἐλεῖ Ἰλιον ἔάλω, Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς μετὰ τῶν ἐταίρων προσίσχει πόλει Κικόνων Ἰσμάρου καὶ ταύτην αἰρεῖ πολεμῶν καὶ λαφυραγωγεῖ, μόνου δὲ ἐφείσατο Μάρωνος, ὃς ἦν ἱερεὺς Ἀπόλλωνος.

Αἰσθόμενοι δὲ οἱ τὴν ἡπειρον οἰκοῦντες Κίκονες σὺν ὅπλοις ἐπ' αὐτὸν παραγίγνονται γενομένης δὲ μάχης, Ὀδυσσεὺς ἀφ' ἐκάστης νεῶς ἕξ ἀποβαλὼν ἄνδρας, σὺν τοῖς λοιποῖς ἀναχθεὶς ἔφευγε.

2. Ἐξ Ἰσμάρου δ' ἀφικνεῖται εἰς τὴν Λωτοφάγων χώραν καὶ πέμπει τινὰς, ἵνα μάθωσι τοὺς ἐνοικοῦντας· οἱ δὲ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ κατέμενον. Ἐφύετο γὰρ ἐν τῇ χώρᾳ καρπὸς ἡδύς, λεγόμενος λωτός, ὃς τῷ γευσασμένῳ πάντων ἐποίει λήθην.

Ὀδυσσεὺς δὲ αἰσθόμενος, τοὺς μὲν λωιτοὺς κατέσχευεν, τοὺς γευσασμένους δὲ μετὰ βίας ἐπὶ τὰς ναῦς ἄγει καὶ ἀποπλεύσας τῇ Κυκλώπων γῆ προσπελάζει.

β') Παθήματα Ὀδυσσεὺς καὶ τῶν ἐταίρων ὑπὸ τοῦ ἀγρίου Κύκλωπος
Πολυφήμου καὶ σωτηρία αὐτοῦ.

Καταλιπὼν δὲ τὰς λοιπὰς ναῦς ἐν τῇ πλησίον νήσῳ, μίαν ἔχων τῇ Κυκλώπων γῆ προσορμίζεται, μετὰ δώδεκα ἐταίρων ἀποβὰς τῆς νεῶς. Ἔστι δὲ τῆς θαλάττης πλησίον ἄντρον, εἰς ὃ ἔρχεται ἔχων ἀσκὸν οἴνου, τοῦ ὑπὸ Μάρωνος αὐτῷ δοθέντος.

Ἦν δὲ Πολυφήμου τὸ ἄντρον, ὃς ἦν Ποσειδῶνος υἱός, ἀνὴρ ὑπερμεγέθης, ἀγριος, ἀνδροφάγος, ἔχων ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Καύσαντες δὲ πῦρ καὶ τῶν ἐρίφων θύσαντες εὐωχοῦντο. Ἐλθὼν δὲ Κύκλωψ καὶ εἰσελάσας τὰ ποίμνια, τῇ μὲν θύρα προσέθηκε πέτρον ὑπερμεγέθη, θεασάμενος δὲ αὐτοὺς ἐνίους κατήσθιεν.

Ὀδυσσεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν ἐκ τοῦ Μάρωνος οἴνου πιεῖν ὃ δὲ πῶν πάλιν ἤτησε καὶ πῶν τὸ τρίτον ἐπηρώτα τὸ ὄνομα. Τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι Οὔτις καλεῖται, Οὔτιν ἠπαίλει ὕστερον φαγεῖν, τοὺς δὲ ἄλλους ἔμπροσθεν, καὶ τοῦτο αὐτῷ ξένιον ἀποδώσειν ὑπέσχετο.

Κατασχεθεὶς δὲ ὑπὸ μέθης ἐκοιμήθη. Ὀδυσσεὺς δὲ εὐρὼν ῥόπαλον σὺν τέτταρσιν ἐταίροις ἀπώξυνε καὶ πυρώσας ἔξετύφλωσεν αὐτόν.

Ἐπιβοώμενου δὲ Πολυφήμου τοὺς πέριξ Κύκλωπας, παραγενόμενοι ἐπηρώτων τίς αὐτὸν ἀδικεῖ. Τοῦ δὲ εἰπόντος «Οὔτις», νομίσαντες αὐτὸν λέγειν «ὑπ' οὐδενός» ἀνεχώρησαν.

Ἐπιζητούντων δὲ τῶν ποιμνίων τὴν συνήθη νομῆν, ἀνοίξας καὶ ἐπὶ τοῦ προθύρου στὰς ἐψηλάφα τὰ ποίμνια. Ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς κριοὺς εὐτραφεῖς καὶ δασυμάλλους ὁμοῦ συνδέων ὑπὸ τὴν γαστέρα τοῦ ἐν μέσῳ ὑπέδει ἕκαστον ἐταῖρον.

Καὶ αὐτὸς τῷ μείζονι ὑλοδύς, ὑπὸ τὴν γαστέρα κρυβεῖς, σὺν τοῖς ποιμνίοις ἐξῆλθε καὶ λύσας τοὺς ἐταίρους τῶν ποιμνίων, ἐπὶ πὰς ναῦς ἤλαυνε καὶ ἀποπλέων ἀνεβόησε Κύκλωπι, ὡς Ὀδυσσεὺς εἶη καὶ ἔκπεφεύγοι τὰς ἐκείνου χεῖρας.

γ') *Τί σωτήριον δῶρον λαμβάνει ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τοῦ βασιλέως τῶν ἀνέμων Αἰόλου καὶ ποίαν χρῆσιν κάμνουσιν αὐτοῦ οἱ ἑταῖροι.*

Ἄναχθεις δὲ συμπάσαις ναοὶ παραγίγνεται εἰς Αἰολίαν νῆσον, ἧς βασιλεὺς ἦν Αἴολος. Οὗτος ἐπιμελητὴς τῶν ἀνέμων ὑπὸ Διὸς καθειστήκει καὶ παύειν καὶ ἀπολύειν· ὃς ξενίσας Ὀδυσσεῶα δίδωσιν αὐτῷ ἀσκὸν βόειον, ἐν ᾧ κατέδησε τοὺς ἀνέμους, ὑποδείξας οἷς ἔδει χρῆσθαι πλέοντα.

Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐπιτηδεῖος ἀνέμοις χρώμενος εὐπλοεῖ καὶ πλησίον Ἰθάκης ὑπάρχων ἦδη, τὸν ἀναφερόμενον ἐκ τῆς πόλεως καπνὸν ἰδὼν ἐκοιμήθη.

Οἱ δὲ ἑταῖροι νομίζοντες χρυσὸν ἐν τῷ ἀσκῷ κομίζειν αὐτόν, λύσαντες τοὺς ἀνέμους ἔξαφείσαν καὶ πάλιν εἰς τοῦπίσω παρεγένοντο ὑπὸ τῶν πνευμάτων ἀρπασθέντες.

δ') *Κατάπλους Ὀδυσσεῶας εἰς τὴν χώραν τῶν ἀνθρωποφάγων Λαιστρυγόνων καὶ παθήματα τούτου ὑπ' αὐτῶν.*

Πλέων οὖν κατῆρε πρὸς Λαιστρυγόνας, οἱ ἦσαν ἀνδροφάγοι καὶ αὐτῶν ἐβασίλευεν Ἀντιφάτης. Μαθεῖν οὖν Ὀδυσσεὺς βουλόμενος τοὺς ἐνοικοῦντας, ἔπεμψέ τινας πεισομένους.

Τούτοις δὲ ἡ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ συντυχοῦσα ἄγει πρὸς τὸν πατέρα· ὁ δὲ ἕνα μὲν αὐτῶν ἀρπάσας ἀναλίσκει, τοὺς λοιποὺς δ' ἐδίωκε, συγκαλῶν τοὺς ἄλλους Λαιστρυγόνας· οἱ δὲ ἦλθον ἐπὶ τὴν θάλατταν καὶ βάλλοντες πέτραις τὰ μὲν σκάρη κατεῶσαν, αὐτοὺς δὲ ἐβίβρωσκον.

Ὀδυσσεὺς δὲ κόπας τὸ πείσμα τῆς νεῶς ἀνήχθη, αἱ δὲ λοιπαὶ σὺν τοῖς πλέουσιν ἀπόλοντο.

ε') *Κατάπλους Ὀδυσσεῶας εἰς τὴν νῆσον τῆς νύμφης Κίρκης.*

Μίαν δὲ ἔχων ναῦν Αἰαίη νήσῳ προσίσχει, ἐν ἣ ᾔκει Κίρκη, πάντων ἔμπειρος οὕσα φαρμάκων αὕτη τοὺς ἑταίρους πάντας πλὴν Εὐδουλόχου φαρμάκοις μεταμόρφωσεν εἰς χοίρους,

Ἐνταῦθα δὲ χαριζομένη εἶτα εἰς τὴν προτέραν μορφήν ἐπανήγαγεν.

στ') Πῶς ἀποφεύγει ὁ Ὀδυσσεὺς τῶν ἐκ τὸν μουσικῶν νυμφῶν Σειρήνων κίνδυνον.

Ἐντεῦθεν ἀναχθεὶς παρέπλει τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων, ὧν ἡ μὲν ἐπιθάριζεν, ἡ δὲ ἦδεν, ἡ δὲ ἠΐλει καὶ διὰ τούτων ἔπειθον τοὺς παραπλέοντας καταμένειν.

Βουλόμενος δ' Ὀδυσσεὺς τῆς φθῆς ἐπακοῦσαι, Κίρκης ὑποθεμένης τῶν μὲν ἑταίρων τὰ ὄτα ἔβυσε κηρῶ, ἑαυτὸν δὲ τῷ ἰσθμῷ προσδεθῆναι ἐκέλευσε.

Πειθόμενος δὲ ὑπὸ τῶν Σειρήνων καταμένειν, ἠξίου ὑπὸ τῶν ἑταίρων λυθῆναι, οἱ δὲ μᾶλλον αὐτὸν ἐδέσμευον καὶ οὕτω παρέπλει.

ζ') Πῶς ἀποφεύγει ὁ Ὀδυσσεὺς τοὺς σκοπέλους τῆς Σκύλλης καὶ Χαρύβδως καὶ πῶς τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Διὸς διὰ τὴν ἐν τῇ νήσῳ Θρινακίᾳ σφαγὴν τῶν βοῶν τοῦ Ἥλιου.

Μετὰ τοῦτο παραγίγνεται εἰς σκοπέλους δύο, ἔνθα ἦσαν Σκύλλα καὶ Χαρύβδις, ἃς διαφυγὼν κατέπλευσεν εἰς Θρινακίαν νῆσον, ἔνθα βόες τοῦ Ἥλιου ἐβόσκοντο, ἀπλοῖα δὲ κατασχεθεὶς ἔμεινεν αὐτοῦ.

Τῶν δὲ ἑταίρων σφαζάντων ἐκ τῶν βοῶν δι' ἔλλειψιν τροφῆς, Ἥλιος ἐμήνυσεν Δίῃ· καὶ ἀναχθέντα Ὀδυσσεῖα κεραυνῶ Ζεὺς ἔβαλε· Λυθείσης δὲ τῆς νεῶς, Ὀδυσσεὺς τὸν ἰσθμὸν κατασχὼν εἰς Ὠγυγίαν νῆσον διεκομίσθη.

η') Διαμονὴ τοῦ Ὀδυσσεῶς παρὰ τῇ νύμφῃ Καλυψοῦ, ἄφιξις αὐτοῦ εἰς τὴν νῆσον τῶν Φαιάκων καὶ ἀπόπλους εἰς τὴν πατρίδα.

Ἐκεῖ δὲ ὑποδέχεται αὐτὸν Καλυψώ, παρ' ἣ ἔμεινεν ἑνιαυτοὺς ἑπτὰ, μεθ' οὗς σχεδίαν ποιήσας ἀποπλεῖ.

Ταύτης δὲ ἐν τῷ πελάγει διαλυθείσης ὀργῇ Ποσειδῶνος γυμνὸς πρὸς Φαίακας ἐξῆλθε.

Ναυσικᾶ δέ, ἡ τοῦ βασιλέως Ἀλκίνου θυγάτηρ, πλύνουσα τὰ ἱμάτια σὺν ταῖς θεραπαινίσιν ἐν τῇ ἀκτῇ ἰκετεύσαντα αὐτὸν ἄγει πρὸς τὸν πατέρα. Ἀλκίνοὺς δὲ αὐτὸν ξενίζει καὶ δῶρα δοῦς μετὰ πομπῆς εἰς τὴν πατρίδα ἐξέπεμψεν.

θ') *Τί εὐρίσκει ὁ Ὀδυσσεὺς φθάσας εἰς τὴν Ἰθάκην καὶ πῶς ἀναλαμβάνει τὴν βασιλείαν.*

Ὀδυσσεὺς δὲ παραγεγόμενος εἰς Ἰθάκην εὐρίσκει τὸν οἶον διεφθαρμένον· νομίσαντες γὰρ αὐτὸν τεθνάναι Πηνελόπην ἐβούλοντο λαβεῖν γυναῖκα πολλοὶ ἐκ Δουλιχίου καὶ Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης. Οὗτοι πορευόμενοι εἰς τὰ βασίλεια, δαπανῶντες τὰς Ὀδυσσεὺς ἀγέλας εὐχοῦντο.

Πηνελόπη δ' ἀναγκάζομένη ὑπέσχετο τὸν γάμον, ὅτε τὸ ἐντάφιον Λαέρτη πέρας ἔξει καὶ τοῦτο ὑφαίνεν ἐπὶ ἔτη τρία, μεθ' ἡμέραν μὲν ὑφαίνουσα, νύκτωρ δὲ ἀναλύουσα. Τοῦτον τὸν τρόπον οἱ μνηστήρες ἐξηπατῶντο ὑπὸ Πηνελόπης.

Ὀδυσσεὺς δὲ μαθὼν τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν ὡς ἐπαίτης πρὸς Εὐμαιον τὸν οἰκέτην ἀφικνεῖται καὶ Τηλεμάχῳ ἀναγνωρίζεται καὶ παραγίγνεται εἰς τὴν πόλιν, ἔνθα τοὺς μνηστήρας κατατοξεύσας τὴν ἰδίαν βασιλείαν ἀνεκτήσατο.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εἰς Αἰσωπεῖους μύθους.

Α΄.

ροσῶν παρατ. μετοχῆς τοῦ ῥήματος *ροσέω* - ᾠ = εἶμαι ἄριστος.
εὐχον ἐνεστώσ. προστακτικῆς τοῦ ῥ. *εὐχομαι* = προσεύχομαι.
ἐλεήσει μέλλον ὀριστικῆς τοῦ ῥ. *ἐλεέω* - ᾠ = εὐπλαγχνίζομαι.

Β΄.

παρακάλουν παρατ. ὀριστ. τοῦ ῥ. *παρακαλέω* - ᾠ = τροσκαλῶ.
ἐβοηθήσαμεν ἄν = ἠθέλομεν βοηθήσει.

Γ΄.

λιμώσονται παρατατικὸς μετοχῆς τοῦ ῥ. *λιμώτω* = πεινῶ πολὺ.
ἐθεάσαστο ἄοριστος ὀριστικῆς τοῦ ῥ. *θεάομαι* - ᾠμαι = παρατηρῶ.
ἀναδενδράς = ἄμπελος ἀναρριχωμένη εἰς δένδρον.
βότρως ὁ = ἡ σταφυλή.
ἐβουλήθη ἄοριστος ὀριστικῆς τοῦ ῥ. *βούλομαι* = ἐπιθυμῶ.
ἄμφαξ - ἀκος = ἡ ἄωρος σταφυλή, ἡ ἀγουρίδα.

Δ΄.

ὄπτα παρατ. ὀριστ. τοῦ ῥ. *ὄπτω* - ᾠ = ψήνω.
τρυζόντων παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. *τρύζω* = τσιτσιρίζω.
ἐμπιπραμένων τῶν οἰκιῶν = ἐν ᾧ καίονται αἱ οἰκίαι.
αὐτοὶ ἄδετε = σεῖς ἄδετε τοῦ ῥ. *ἄδω* = τραγουδῶ.

Ε΄.

δῶμα τὸ = στέγη οἰκίας, ἡ ταράτσα.
ἐλοιδόρει παρατ. ὀριστ. τοῦ ῥ. *λοιδορέω* - ᾠ = ὑβρίζω.
ἔσκαπτειν παρατ. ὀριστ. τοῦ ῥ. *σκάπτω* = περιπαίζω.

ΣΤ΄.

ἐνέμοντο παρατ. ὀριστ. τοῦ ῥ. *νέμομαι* = βόσχομαι.

ἀδεῶς=ἀφόβως.

ἦσθιε· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐσθίω=τρῶγω.

Ζ'.

ἄρας· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. αἴρω=ἀρπάζω

ποιμνιον=τὸ κοπάδι.

κοίτη=ἡ φωλιά.

ἀφείλετο· ἄορ. ὄριστ. τῆς ῥ. ἀφαιρέομαι—οἶμαι=ἀφαρτάζω.

πόρρωθεν=ἐπὶ μακρῶν.

ἔφη=εἶπε.

Η'.

ἐβουλεύετο· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. βουλεύομαι=συσκέπτομαι.

ἦξιον· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀξιώω—ῶ=ἀπαιτῶ.

χειροτονεῖσθαι· ἐνεστ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. χειροτονέομαι—οἶμαι=ἐκλέγομαι.

Θ'.

καῦμα τὸ=ὁ καύσων.

κάπρος=χοῖρος ἄγριος

ἦριζον· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐρίζω=φιλονικῶ.

πότερος=ποῖος ἐκ τῶν δύο.

πρὸς φόνον ἀλλήλων=ἵνα φονεύσωσιν ἀλλήλους.

ἄφνω=αἴφνης.

ἐπιστραφέντες· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἐπιστρέφομαι=στρέφομαι ὀπίσω.

ἐκδεχομένους· παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἐκδέχομαι=περιμένω.

λύσαντες· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. λύω=καταλύω.

κρείττον=προτιμότερον.

βρῶμα τὸ=φαγητόν.

Ι'.

νέμον· παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. νέμω=βόσχω.

ἑώρα· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. δρώω ῶ=βλέπω.

ἐπικαλεῖτο· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐπικαλέομαι—οἶμαι=καλῶ εἰς βοήθειαν.

ἀγρότης=ὁ κάτοικος τῶν ἀγρῶν, ὁ χωρικός.

δεῦρο=ἐδῶ.

οὐκέτι τις ἐπίστευεν=δὲν ἐπίστευε πλέον κἀνεῖς.

προσδραμεῖν=νὰ προστρέξῃ.

ἄδεια=ἀσφάλεια.

ΙΑ'.

ἐπὶ βραδύτητι=διὰ τὴν ὀργισμένην τῆς.

ἔφη=εἶπε.

ἀγωνίζου=ἔλα νὰ διαγωνισθῶμεν.

πεισθήσῃ μέλλων ὄριστ. τοῦ ῥ. *πειθομαι*.

ὄριετ' μέλλων ὄριστ. τοῦ ῥ. *ὀρίζω*.

βραβεύσει=μέλ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *βραβεύω*=κρίνω καὶ δίδω βραβεῖον.

παρατυχοῦσα=ἦτις ἔσχε νὰ εἶναι ἐκεῖ πλησίον.

δρόμος ὁ=τὸ τρέξιμον.

θαρῶν παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. *θαρρέω* - ὦ=ἔχω περὶ ἰθήσιν.

ῥαθυμῆσασα ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. *ῥαθυμέω* - ὦ=ἀμελῶ.

εἰς τὸ τέρμα ἀφίκετο=εἰς τὸ τέλος ἔφθασε.

IB'.

ἀποδημήσας ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. *ἀποδημέω* - ὦ=ξενιτεύομαι.

ἐκόμπαζεν παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *κομπάζω*=καυχῶμαι.

ἠνδραγαθημένα=ὅτι εἶχε κάμει ἀνδραγαθίας.

καὶ δὴ=καὶ μάλιστα.

τῶν ἐπ' αὐτοῦ (ἐνν. ἀνθρώπων)=τῶν συγχρότων αὐτοῦ.

ὑπολαβῶν ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. *ὑπολαμβάνω*=ἀποκρίνομαι.

II'.

τρυχόμενοι παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. *τρύχομαι*=βασανίζομαι.

ἀναβλέψαντες ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. *ἀναβλέπω*=στρέφω τὰ βλέμματα
πρὸς τὰ ἄνω

ἔτι=καθ' ὃν χρόνον

ἀχρεία=ἀχρηστος.

IA'.

ἐστασίαζον παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *στασιάζω*=φιλονικῶ.

παραίνων παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. *παραίνέω* - ὦ=συμβουλεύω.

μεταβάλλεσθαι=νὰ ἀλλάξωσι τρόπους.

ἔγνω ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *γινώσκω*=ἀτοφασίζω.

κομίσαι ἄορ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. *κομίζω*=φέρω.

θραῦσαι ἄορ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. *θραύω*=τσακίζω.

καὶ περὶ βιαζόμενοι=ἂν καὶ κατέβαλλον ὅλως τὸς δυνάμεις των.

ῥαδίως=εὐκόλως.

ὁμοφρονῆτε ἔνεστ. ὑποτ. τοῦ ῥ. *ὁμοφρονέω* - ὦ=συμφωνῶ

χαλεπῶς=δυσκόλως

χειρώσονται μέλλ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *χειρόμαι* - οἶμαι=ὑποτίσσω.

IE'.

ὅς ἔμελλε καταλύειν=ὅστις ἐπρόκειτο νὰ τελειώσῃ.

πειραν λαβεῖν = δοκιμῆν νὰ κάμωσι, νὰ δοκιμάσωσι

ἅπερ κέρυπται = ὅσα εἶναι κερυμμένα

κατορωρύχθαι = ὅτι εἶχε κρυφθῆ.

ΙΣ'.

χειμῶν = τρικυμία.

περιτραπήναι = ν' ἀναποδογυρισθῆ.

διενήχοντο παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *διανήχομαι* = κολυμβῶ

ἐπικαλούμενος παρατ. μετ. τοῦ ῥ. *ἐπικαλοῦμαι* = καλῶ εἰς βοήθειαν.

μυρία (ἐνν. δῶρα) = ἄπειρα.

ἐπηγγέλλετο παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *ἐπαγγέλλομαι* = ὑπόσχομαι.

τῶν συνναυαγησάντων = τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες μαζί με αὐτὸν ἐναυ-
άγησαν.

παρανηχόμενος = πλησίον αὐτοῦ κολυμβῶν.

ΙΖ'.

ἀλκή = δύναμις.

πορίζειν ἐνεστ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. *πορίζω* = τρομηθεύω.

ἐπίνοια = σχέδιον.

τὰ ἀρικνούμενα παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. *ἀφικνέομαι* = ἔρχομαι.

κατήσθιε παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *κατεσθίω* = κατατρόγω.

κατηναλωμένα = καταφαγωμένα.

παρεγένετο ἄρ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *παραγίγνομαι* = φθάνω.

ἀπαθεν = μακρόθεν.

ἐπυνθάνετο παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *πυνθάνομαι* = ἐρωτῶ.

ἤρετο = ἠρώτησε.

ὑπολαβοῦσα ἄρ. μετοχ. τοῦ ῥ. *ὑπολαμβάνω* = ἀποκρίνομαι.

εἰσῆλθον ἄν = θὰ ἀπεφάσιζον νὰ εἰσέλθω.

εἰ μὴ ἐώρων ἔχνη = ἄν δὲν ἔβλεπον πατήματα.

εἰσιόντων = εἰσελθόντων, *ἐξιόντος* = ἐξελθόντος.

ΙΗ'.

σφοδρῶς = δυνατά.

οὐκ ἄν κατέβης = δὲν θὰ ἀπεφάσιζες νὰ καταβῆς.

εἰ μὴ τὴν ἀνοδὸν ἐσκέψω = ἄν δὲν ἐξήταξες τὴν ἀνάβασιν.

ΙΘ'.

ἐθεάσατο ἄρ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *θεάομαι* = ὠμαι = παρατηρῶ.

ὡς εὐμεγέθη καὶ καλὸν = ὅτι τάχα ἦτο μεγαλόσωμος καὶ ὠραίος.

ὡς πρέπει = ὅτι δεῖται ταιριάζει.

πάντως ἂν ἐγένετο = ἐξάπαντος ἠμποροῦσε νὰ γίη.

παρασῆσαι = νὰ δείξῃ.

βαλών· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. βάλλω = ῥίπτω.

ἔκραγεν· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. κράζω.

προσδραμοῦσα = τρέξασα πρὸς (τὸ κρέας).

κτῆσαι = προσπάθησε ν' ἀποκτήσῃς.

Κ'.

ἐπεφάνη· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐπιφαίνομαι = παρουσιάζομαι αἰφνιδίως.

φθάσας = προορθάσας.

προσῆνεγκεν αὐτῷ = ἐπληροίωσεν εἰς αὐτόν.

ῥύγχος = ἡ ῥίς (παιτὸς τετραπόδου).

περιοσφραίνεται· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. περιοσφραίνομαι = τριγύρω
μυρίζομαι.

συνείχε παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. συνέχω = συγκρατῶ.

μὴ ἄπτεσθαι· ἔνεστ. ἄπαρ. τοῦ ῥ. ἄπτομαι = ἐγγίξει.

μὴ συνοδοιπορεῖν· (ἐνν. ὅτι ἡ ἄρκτος εἶπέ μοι μὴ συνοδοιπορεῖν).

ΚΑ'.

πήρα = σάκκος.

γέμει· ἔνεστ. ὄριστ. τοῦ ῥ. γέμω = εἶμαι γεμάτος.

ἄλλότριος = ξένος

πάνυ = παρὰ πολύ.

ΚΒ'.

θεασαμένη = ἐπειδὴ παρετήρησεν.

κατὰ τοῦ ὕδατος = κάτω (τῆς ἐπιφανείας) τοῦ ὕδατος.

ὑπέλαβεν· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ὑπολαμβάνω = νομίζω.

ἀφεῖσα = ῥίψασα.

ΚΓ'.

ῥήτωρ = ὁ πολιτικός

ἐδημηγόρει· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. δημηγορέω — ὦ = ὀμιλῶ ἐνώπιον τοῦ
δήμου.

ἐδεήθη· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. δέομαι = παρακαλῶ.

ἀνέπτυη = ἐπέτοξε πρὸς τὰ ἄνω.

κατέδυ = ἐβυθίσθη (εἰς τὸν ποταμόν).

ἐρομένων = ἐπειδὴ ἠρώτησαν.

κεχόλωται· παρακ. ὄριστ. τοῦ ῥ. χολδομαι — οὔμαι = ὀργίζομαι.

ἔασαντες· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἔάω — ὦ = παρομειλῶ.

ΚΔ'.

φιλάργυρος = ὁ ἀγαπῶν ὑπερβολικὰ τὰ χρήματα.

οὐσία = περιουσία.

ἐξαργυρισάμενος = ἀφ' οὗ μετέτρεψεν εἰς χρήματα.

κατώρξεν· ἀόρ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *κατορύττω* = σκίπτω καὶ χώνω.

ἀγορίξας· ἀόρ. μετοχ. τοῦ ῥ. *ἀγορύτιω* = σκίπτω καὶ ἐξάγω.

τίλλειν· ἐνεστ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. *τίλλω* = μαδῶ.

ὀλοφύρομενον· παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. *ὀλοφύρομαι* = θρηνῶ.

οὐδ' ἔχων . . . *εἶχες* = οὐδ' ὅτε εἶχες, ἐχρησιμοποίεις.

ΕΙΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Α'.

ἔάλω = ἐκυριεύθη.

οἰκτίραντες· ἀόρ. μετοχ. τοῦ ῥ. *οικτίρω* = λυποῦμαι.

τῶν ἀλισκομένων = τῶν συλλαμβανομένων αἰχμαλώτων (Τρώων).

ἀποφέρειν = νὰ λάβῃ καὶ φέρῃ μακρὰν (τοῦ Ἰλίου).

ἀράμενον = ἀφ' οὗ σηκώσῃ καὶ θέσῃ ἐπὶ τῶν ὤμων.

τῶν οἰκείων = ἐκ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ πραγμάτων.

τοὺς πατρόςους θεοὺς = τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν τῶν προγόνων του.

ἠοιθέντες = ἐπειδὴ ἠὐχαριστήθησαν.

συνεχώρησαν· ἀόρ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *συχωρέω* - ᾠ = ἐπιτρέπω.

ἀναθέμενος τοῖς ὤμοις = θέσας ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους.

εὐχ ἤκιστα = μάλιστα.

αἰδουμένους· ἐνεστ. μετοχ. τοῦ ῥ. *αἰδέομαι* - οὔμαι = ἐντρέπομαι.

Β'.

ἀναιρεθήσεσθαι = νὰ φονευθῇ.

ἐπιβουλή = ὁ φόνος.

τιμωρήσατε = γίνετε ἐκδικηταί.

διέπτησαν = διὰ τοῦ θεάτρου ἐπέταξαν.

Γ'.

βουλόμενος . . . *ἐπιδείξαι* = θέλων νὰ καταδείξῃ.

ἀγωγή = ἀνατροφή

λίχνος = λαίμαργος.

θηρᾶν· ἐνεστ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. *θηρᾶω* - ᾠ = κυνηγῶ.

εἰς ταῦτο συνειλεγμένων = εἰς τὸ ἴδιον μέρος ὅτε εἶχον συναχθῆ.

λοπάς=πῆλινον ἄγγειον, πιᾶτον.

συμβαλεῖν=νά ἐννοήσωσι.

τί ποτε τοῦτο δύναται=τί ἄρά γε σημαίνει τοῦτο.

Δ'.

ἄσωτος=σπάταλος.

περιουσία=περίσσειμα.

ἐκόλαζον· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. κολάζω=τιμωρῶ.

γοῦν=παραδείγματος χάριν.

μεταπεμπόμενοι ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. μεταπέμπομαι=προσκαλῶ.

σχολάζοντες τοῖς φιλοσόφοις=φοιτῶντες εἰς τὰ σχολεῖα τῶν φ.

εὐεκτοῦσιν· ἐνεστ. ὄριστ. τοῦ ῥ. εὐεκτέω—ῶ=ὑγιαίω.

μυλωθρός=ὁ μυλωνᾶς.

κατιόντες=κατερχόμενοι.

ἀλοῦντες· ἐνεστ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἀλέω—ῶ=ἀλλέθω.

Ε'.

ἐνιαυτός=ἔτος.

ἐμαντεύσατο=ἔδωκε χρησμόν.

μηχανή=τέχνασμα.

ὅπως... κτήσαιτο=ἵνα λάβῃ.

τοῖς πολίταις=χάριν τῶν συμπολιτῶν του.

ἐχώρησε· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. χωρέω—ῶ=προχωρῶ.

ἐλοιδόρησε ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. λοιδορέω—ῶ=ὑβρίζω.

δεινότερον=περισσότερον.

ἀπέκτειναν· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀποκτείνω=φονεύω.

ΣΤ'.

τοὺς ἐλευθέρους=τοὺς ἐξ ἐλευθέρων γονέων γεννηθέντας.

ἐκέλευον· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. κελεύω=διατάττω.

μελωδία=μουσική.

ψυχαγωγέομαι—οὔμαι=τέρπομαι.

τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι=ἐν τῇ μνήμῃ συγκρατῶσι.

καὶ ἵνα μὴ... ἀπολογία ἐλῶσι=καὶ ἵνα μὴ δικαιολογῶνται.

τί τῶν κεκωλυμένων=τί ἐκ τῶν ἀπηγορευμένων.

ἐγκώμιον=ἔπαινος.

Ζ'.

ἐξένιζεν· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ξενίζω=φιλοξενῶ.

ἀποδημοῦντος=ἐπειδὴ ἦτο ἄπών.

- ὀμιλῶν = ὅτε συνδιελέγετο.
 ἄνω = ἐπάνω (εἰς τὴν Περσίαν).
 ἀνεκλήσατο = ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀνακτάομαι — ὦμαι = ἐλκίω τὴν ἐκτί-
 μησιν.
 θρυλουμένην· παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. θρυλέομαι — οὔμαι = φημίζομαι.
 δεινότης = ἰκανότης.
 ἡγοῦντο· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἡγέομαι — οὔμαι = νομίζω.
 πρὸς τὴν ὁλμὴν = ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ὀρμὴν.
 ὁπότε... ἐκπολιορκήσειεν = ὁσάκις διὰ πολιορκίας ἐκυριεῖε.
 οὐκ ἦν πάνυ φαιδρός = δὲν ἦτο πολὺ εὐθυμος.
 εἰ διαπράξεται = εἰάν φέρῃ εἰς πέρας.
 ὑπολειφθήσεται = θὰ ἀπομείνῃ.
 ἦκον εἰς τὸ πεδίον = ἦλθον εἰς τὴν πεδιάδα.
 χειροῦσθαι = νὰ δαμάσῃ.
 δυσήνιος = ὁ μὴ κυβερνώμενος ὑπὸ τοῦ χαλινοῦ, ἄγριος.
 μαλακία = ἀδυναμία.
 μεμφομένοι· ἔνεστ. μετοχ. τοῦ ῥ. μέμφομαι = κατηγορῶ.
 παραφθεγγομένου· παρατ. μετ. τοῦ ῥ. παραφθέγγομαι = κρυφομιλῶ.
 ἐπιτιμᾶς· ἔνεστ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐπιτιμάω — ὦ = ἐπιπλήττω.
 ὡς... ἀσκήσας = μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡσχολήθης.
 χειρωσαίμην ἄν = δύναμαι νὰ δαμάσω.
 ἀπάμενος τῆς ἡνίας = ἀφ' οὗ ἔπιασε τὸν χαλινόν.
 ἔκαμπε τὸν ἵππον = ἔστρεψε τὸ πρόσωπον τοῦ ἵππου.
 ἡρέμα καταψήσας = ἀπαλά χαϊδεύσας.
 οὐκ ἔσται = δὲν θὰ εἶναι.

Η΄.

- κιθαρωδός = ὁ παίζων τὴν κιθάραν καὶ ἄδων.
 ἀπεδημήσεν· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀποδημέω — ὦ = ἀναχωρῶ.
 εὐδοκιμήσας = εἰτειδὴ ἐξετιμήθη (ὡς κιθαρωδός).
 ἄλλως τε καὶ = καὶ μάλιστα
 ἐπειγόμενος οὐκ ἄνε = εἰτειδὴ ἔσπευδε (νὰ ἐπανεέλθῃ) εἰς τὴν πατρίδα.
 ἐμισθώσατο· ἄορ. ὄρ. στ. ῥ. μισθόομαι — οὔμαι = ναυλῶνω.
 ἐβουλευσαντο· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. βουλευόμαι = σκέπτομαι.
 μηχανωμένους· παρατ. μετ. τοῦ ῥ. μηχανάομαι — ὦμαι = σχεδιάζω.
 ἐλιπάρησε· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. λιπαρέω — ὦ = παρακαλῶ.
 τοῦ βίου φείσασθαι = νὰ τοῦ χαρίσωσι τὴν ζωὴν.
 ἤξιωσαν· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀξιῶ — ὦ = ἀπαιτῶ.

ἀρωγὸς παρῆν=βοηθὸς ἦτο παρῶν.

συγχωρηθῆναι αὐτῷ ἄσαι=νά ἐπιτραπῆ εἰς αὐτὸν νά ψάλλῃ.

τὴν κεφαλὴν στεφάμενος=τὴν κεφαλὴν του στεφανώσας.

ἤδοντο· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἤδομαι=εὐφραίνομαι.

ἔληξεν· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. λήγω=παύω.

προσδοκῶντες οὐ δηλωθήσεσθαι=ἐλπίζοντες ὅτι δέν θά φανερωθῆ.

ἐψεύσθησαν· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ψεύδομαι=ἀπατῶμαι.

νῶτον=ἡ ῥάχις.

ἐψεύσαντο· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ψεύδομαι=λέγω ψεῦματα.

σῶς εἶη=ὑγιής ἦτο.

φόνου διωχθέντες=ὡς φονεῖς καταγελοθέντες.

ἐζημιώθησαν· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ζημιόδομαι - οὔμαι=τιμωροῦμαι,

Θ'.

ἐταῖρος=φίλος.

ἡλικιώτης=ὁ ἔχων τὴν ἰδίαν ἡλικίαν.

ἐρρωμένος=ῥωμαλέος.

ὑπωχρος=ὑποκίτρινος.

ἄρτι . . . ἀναστάς=διότι πρὸ ὀλίγου χρόνου εἶχε σηκωθῆ.

χειμῶν=τρικυμία.

ἐπεκλίθη=ἔγυρε.

ἐκεκύφει· ὑπερ. ὄριστ. τοῦ ῥ. κύττω=σκύβω.

κλύδων δ=ἡ θαλασσοταραχὴ.

εὐνή=ἡ κλίνη.

ἀπαγορεύοντα· παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἀπαγορεύω=ἀποκρίνω

συμπαρενήχεται καὶ συνεκούφιζε=πλησίον αὐτοῦ ἐκολύμβη καὶ ἐλάφρυνεν αὐτὸν (ἦτοι ἐβοήθει αὐτόν, ὥστε νά μένη ὑπεράνω τοῦ κλύδωνος).

ἠλέουν· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐλεέω - ᾠ=λυποῦμαι.

πνεῦμα=ὁ ἄνεμος

ἐλαυνόμενοι· παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἐλαύνομαι=πιέζομαι.

ὡς ἐπὶ τούτων ἀπονήξαινο=ἵνα καθίσαντες ἐπὶ τούτων (φελῶν, καὶ κοντῶν) σωθῶσι κολυμβῶντες.

εἰ περιτύχοιεν=ἂν τυχὸν ἤθελογ πιάσει.

ἀποβάθρα=μεγάλῃ σαις (δι' ἧς ἐξέρχονται ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὴν ξηράν).

ἀνεΐχον· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀνέχω = ἀνυψῶνω.

εὐμαρῶς προσηνέχθησαν=εὐκόλως ἐπλησίασαν.

Γ΄.

τῶν οὐκ ἀφανῶν=ἐκ τῶν ἐπιφανῶν
 νικῆσαι πύθια=ν' ἀνακηρυχθῆ νικητῆς εἰς τοὺς Πυθικοὺς ἀγῶνας
 κρατήσῃ=ὄτι θά νικήσῃ.
 ὁπότε ἀνακρούσαιο=ὁσάκις ἤρχιζε νά παίξῃ.
 τὸ σμικρότατον ἐνν ἄμα.
 ἀκήρατος=καθαρός.
 ἔλαχε ἄορ ὄριστ τοῦ ῥ λαγχάνω=διά κλήρου ἐπιτυχῶν
 οὐ φαύλως=οὐχὶ κακῶς
 τὸ θέατρον=τοὺς θεατὰς.
 ἐμπλήσας ἄορ μετοχ τοῦ ῥ ἐμπίπλημι=γεμίξω.
 πάντως ἔδει=ἐξάπαντος ἔπρεπε.
 ἀνάροστον καὶ ἀπόμουσον=ἰαίριαστον καὶ ἄτεχρον.
 ἀπορρήγνυσι=παῖ
 τοῖ δέοντος =παρ' ὅσιν ἐχρειάζετο
 ἀθλοθέτης=ὁ κριτῆς τοῦ ἀγῶνος.
 ὠφθη=ἐφάνη
 σφραγίδας=τοὺς πολυτίμους λίθους, οἵτινες ἐκόσμουσαν τὴν κιθάραν.
 κόλλοπες=τὰ στριφτάρια, δι' ὧν αἱ χορδαὶ ἐντείνονται ἢ χαλῶνται.
 ἐσθῆς=ἔνδυμα
 ἐκράτει παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. κρατέω—ῶ=νικῶ.
 ἐντυχῶν=ἀπαντήσας.

ΙΑ΄.

βασιλεία τὰ=τὰ ἀνάκτορα.
 ὧς ἐπιβεβουλευκῶς=διότι εἶχε σκοπὸν νά φρονέσῃ.
 ἀχθεῖς=παρουσιασθεῖς.
 τοῖς δεδογμένοις=εἰς τὰ ἀποφασισθέντα.
 συνοίσει=νά ὑπανδρεύσῃ.
 συντόμως=ἐντὸς ὀλίγου χρόνου.
 τίς ἂν πίσιτις γέοιτο =πῶς ἤμπορῶ νά πιστεύσω (εἰς τοὺς λόγους
 σου)
 παρέξομαι=θά παρουσιάσω.
 μεταπεμπάμενος. ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. μεταπέμπομαι=προσκαλῶ.
 ἤξιωσεν ἐγγυήσασθαι=ἀπήτησε νά ἐγγυηθῆ.
 μάλα ἄσμενος=πολὺ πρόθυμος.
 ἐπένευσε. ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐπινεύω=παραδέχομαι.
 ὧς μαινομένου=ὄτι δῆθεν ἦτο παράφρων.
 ἐφ' ὧτε ἐπανελεθῆν=μέ τὴν συμφωνίαν νά ἐπανελεθῆ.

αὐτόθι=ἐκεῖ (ἐν τοῖς ἀνακτόροις).

μετέωρος ὦν=ἀνησυχῶν.

κοινωνοῦντας· ἐνεστ. μετοχ. τοῦ ῥ. κοινωνέω—ῶ=λαμβάνω μέρος.

ΙΒ΄.

Δαρείον . . . πέμπαντος=ὄτε ὁ Δ. ἔστειλε.

ἐπὶ . . . αἴτησιν=πρὸς ζήτησιν.

φρέαρ τὸ=τὸ πηγάδι.

τοῖς Λακεδαιμονίοις θυομένοις=εἰς τοὺς Λ. θυσιάζοντας.

οὐποτ' ἐγίγνετο τὰ ἱερά=ποτὲ δὲν ἐδείκνυον καλὰ σημεῖα αἱ θυσίαι.

ἀχθόμενοι τούτοις=ἐπειδὴ ἐστενοχωροῦντο διὰ ταῦτα.

ποινήν τείσειν=νά δώσωσιν ἱκανοποίησιν.

ξενίζων . . . ἤρετο=ὄτε ἐφιλοξένοι, ἠρώτησε.

τί φεύγετε=διατι ἀποφεύγετε.

εἰ ἐπιτρέποιτε ὑμᾶς αὐτούς=ἂν ἠθέλετε ἀφοσιωθῆ.

δόξαν ἔχετε παρ' αὐτῶν=θεωρεῖσθε ὑπ' αὐτοῦ.

ἐκάτερος ἂν ἄρχοι=καθεὶς ἐξ ὑμῶν τῶν δύο θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ
ἄρχων.

ἡ τείνουσα=ἡ ἀναφερομένη.

οὐπω=ὄχι ἀκόμη.

εἰς ὄψιν ἦλθον=παρουσιάσθησαν.

δορυφόρος=ὁ σωματοφύλαξ.

οὐδ' ὠθούμενοι=οὐδ' ἂν σπρωχθῶσι.

νόμιμον σφίσιν εἶναι (ἐνν. εἶπον)=ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς
αὐτούς.

συγχέαι' (ἐνν. εἶπε Ξέρξης)=ὅτι ἐτάραξαν.

οὐ ποιήσιν (ἐνν. εἶπε Ξέρξης).

ἀπολύσειν τῆς αἰτίας=θὰ ἀπαλλάξῃ τῆς ἐπὶ ἀδίκῳ φόνῳ κατηγορίας

ΙΓ΄.

ἰσχυε' παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἰσχύω=ἔχω δύναμιν.

ἐχρηῆτο· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. χρῶμαι=μεταχειρίζομαι.

οὐκ ἐπιεικῶς=ἀπρεπῶς.

ὕβριστικά τοὺς πολίτας ἐποίει=τυραννικά εἰς τοὺς συμπολίτας του
ἔκαμνε.

ἀνῆρει· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀναιρέω—ῶ=φονεύω.

ἐφυγάδευσεν' ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. φυγαδεύω=ἐξορίζω.

γοῦν=τουλάχιστον.

νομίσασθαι = νά λάβωσι.

ἀπιέναι = νά ἀπέλθωσι.

ἐπιφερομένας = ἀφ οὔ παραλάβωσι μεθ' ἑαυτῶν.

ἦσθετο ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. αἰσθάνομαι = ἐννοῶ.

ῥητή = ὄρισμένη.

ὡς . . . παρέξων = ὅτι δῆθεν θά δώσῃ.

ἐνστάσης τῆς ἡμέρας = ὅτε ἦλθεν ἡ ἡμέρα.

τὰ χρήματα συσκευασάμεναι = ἀφ' οὔ τὰ πράγματά των ἐφόρτωσαν.

ἄφνω . . . ἐπεφαίνοντο = αἰφνιδίως παρουσιάζοντο.

πόρρωθεν = ἀπό μακράν.

ὡς ἐγγύς ἐγένοντο = ὅτε ἐπλησίασαν.

τὰ ζεύγη (ἐνν. τῶν βοῶν, ἅτινα ἔσυρον τὰς ἀμάξας).

ἔωσαν ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ὠθέω — ὦ = σπρώχνω.

ἀφειδῶς = ἀλύπητα.

διήλυνον = διὰ μέσου αὐτῶν ὠδήγουν.

δεσμοτήριον = φυλακή.

συνωμοσία = σύνδεσμος ἀνδρῶν δι' ὄρκου ὑποσχεθέντων τὸν φόνον
τοῦ τυράννου.

ἔρμα = φρούριον.

ἀποδιδράσκοντας παρὰ μετοχ. τοῦ ῥ. ἀποδιδράσκω = κρυφίως
φεύγω.

δείσας = φοβηθεῖς.

ἀπίωσιν = ἀπέλθωσιν.

αἰκισάμενος = κακοποιήσας.

προανελὼν = ἀφ' οὔ προηγουμένως φονεύσῃ.

ἐφεστῶτος = ἂν καὶ ἴστατο ἔμπροσθέν των.

ἀνθρωπολογήσαντο μὴ δεδιέναι = συνεφώνησαν ὅτι δὲν φοβοῦνται.

διαναστῆναι = νά ἐγερθῆ ἐκ τῆς θέσεώς της.

οὐκ ἠξίωσεν οὐδ' εἶσε = δὲν ἔκρινεν ὀρθὸν οὐδ' ἀφῆκε.

εἰ ἦσθα = ἂν ἦσο.

οὐκ ἂν διελέγου = δὲν θά συνωμίλεις.

ἀμείνονας λόγους = ἰσχυρότερα ἐπιχειρήματα.

ἀπεγνωκῶς = ἀπελπίσας.

ἀπολέσαι = νά χάσωσι.

ἐξελέσθαι . . . τοὺς πολίτας = νά ἀπαλλάξωσι τοὺς συμπολίτας των.

ὠμότης καὶ ὕβρις = σκληρότης καὶ ἀλαζονεία.

ὡς ἀποκτενῶν ἐν ὄψει = με τὸν σιστόν νά φονεύσῃ αὐτὸ ἐνώπιον
τῆς μητρὸς του.

πριν αἰσθῆσθαι καὶ φρονεῖν = πρὶν φθάσης εἰς ἡλικίαν, καθ' ἣν νὰ αἰσθάνησαι καὶ νὰ κρίνης.

ὡς = διότι.

ἐφορᾶν = νὰ σέ βλέπω.

σπασαμένον· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. σπάομαι — ὦμαι = τραυῶ.

ἐπιφερομένον· παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἐπιφέρομαι = ἐφορμῶ.

συνήθης = ὁ οἰκεῖος, ὁ φίλος.

δοκῶν = θεωρούμενος.

ἀντέστη = ἠναντιώθη (πρὸς τὸν τύραννον).

ἀπέστρεψε (ἐνν. τὸν τύραννον ἀπὸ τῆς Μεγιστοῦς).

ἀγεννῆς = ἀναξιοπρεπῆς.

ἔγνους = φρόνιμος.

τοῖς περὶ τὸν Ἑλλάνικον ἔδοξε = οἱ ὁμόφρονες τοῦ Ἑ. ἀπεφάσισαν.

μέλλειν· ἐνεστ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. μέλλω = ἀργαπορῶ.

ἔδόκει· παρατ. ὀριστ. τοῦ ῥ. δοκέω — ὦ = νομίζω.

τῶν τεθνηκότων· ὑπερ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἀποθνήσκω.

παρασάντα = παρουσιασθέντα.

πεπονηθῶς· παρακ. μετοχ. τοῦ ῥ. πάσχω.

καθεύδεις· ἐνεστ. ὀριστ. τοῦ ῥ. καθεύδω = κοιμῶμαι.

δεῖ σε στρατηγεῖν = εἶναι ἀνάγκη σὺ νὰ γίνης στρατηγός.

ὄψις = τὸ ὄνειρον.

εὐθαρσής = θαρραλέος.

παρακάλει· παρατ. ὀριστ. τοῦ ῥ. παρακαλῶ = προσκαλῶ.

πυθόμενος ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. πυθάνομαι = πληροφοροῦμαι.

ὡς...συνεῖδε τὸν καιρὸν = ὅτε ὑπελόγησεν ὅτι ἦτο κατάλληλος περί-
στασις.

παίει· ἐνεστ. ὀριστ. τοῦ ῥ. παίω = κτυπῶ

ἔφθη... καταφυγῶν = ἐπρόφθασε καὶ κατέφυγε.

ΕΙΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Α'.

εὐνδρος ἦ = ἡ ἔχουσα ἄφθονον ὕδωρ.

κακῶς ἐρρυμοτομημένη = κακὴν ῥυμοτομίαν (σχέδιον) ἔχουσα.

εὐτελής = πρόστυχος.

ἀπιστηθεῖη ἄν = δὲν δύναται νὰ πιστευθῇ.

προσαγορευομένη' ἔνεστ. μετοχ. τοῦ ῥ. προσαγορεύομαι=ὀνομά-
ζομαι.

πιστεύουσιεν ἂν τις=δύναται τις νὰ πιστεύσῃ.

ἀπόψιος=ὁ ἀπὸ μακρὰν ὀρώμενος.

εἰς τὴν ... ὑπογραφήν=ὡς πρὸς τὸ ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον.

γενόμενον ἂν=ὄπερ ἢδύνατο νὰ γίνῃ.

ποώδης=γλοερός.

παντοδαπός=ὁ πολυειδής.

θεῖαι=θεάματα.

ὑπουλος=ὑποπτος καὶ δόλιος.

συκοφαντώδης=ὁ ἔχων κλίσιν νὰ συκοφαντῇ.

τῶν ξενικῶν βίων=τῶν τρόπων, καθ' οὓς ζῶσιν οἱ ξένοι.

δριμύς=ὄξύς, σφοδρός.

τὸ καθόλου δέ=ἐν γένει δέ.

εἰ μὴ τεθέασαι=ἂν δὲν ἔχῃς ἴδει.

στέλεχος εἶ=κούτσουρον (ἀνόητος) εἶσαι.

εἰ μὴ τεθήρευσαι=ἂν δὲν ἔχῃς εὐχαριστηθῇ.

εἰ ἀποτρέχεις=ἂν τρέχῃς μακρὰν (τῶν Ἀθηναίων).

εὐαρεσῶν=ἐν ᾧ εὐχαριστεῖσαι (ἐξ αὐτῶν).

κανθήλιος=σαμαρωμένος ὄνος.

B'

χρῶα ἦ=χρῶμα.

μελάγγειος=ἡ ἔχουσα μαῦρον χῶμα.

οὔσα=ἂν καὶ εἶναι.

καινώς=κατὰ νέον τρόπον.

διὰ τὸ... κατεσκάφθαι=διότι ἔχει κατασκαφῇ.

ἵπποτρόφος=ἡ τρέφουσα ἵππους.

κάθυδρος οὔσα=ἐπειδὴ εἶναι πλήρης ὕδατος.

γεώλοφος=κεκαλυμμένη ὑπὸ χώματος.

ἀρδεύοντες· ἔνεστ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἀρδεύω=ποτίζω.

ἐνθερίσαι=νὰ διέλθῃ τις τὸ θέρος ἐν αὐτῇ.

εὐήνεμος=ὑπὸ καλῶν ἀνέμων διαπνεομένη.

ῶνια=ὀψώνια.

ἄξυλος=ἐστερημένη ξύλων.

ἐγχειμάσαι=νὰ διέλθῃ τις τὸν χειμῶνα ἐν αὐτῇ.

ρίφεται· ἔνεστ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ρίφομαι=χιονίζομαι.

πηλός=ἡ λάσπη.

ταῖς κατὰ τὸν βίον εὐελπιστίαις=διὰ τὰς περὶ τοῦ βίου ἀγαθὰς ἐλπίδας των.

δημότης=ὁ συνδημότης.

συνάλλαγμα=τὸ συμβόλαιον.

προσάγοντες=παρουσιάζοντες.

τοῖς μεγέθει=ὡς πρὸς τὰ ἀναστήματα.

ταῖς πορείαις=ὡς πρὸς τὸ βάδισμα.

τοῖς ἔνθμοῖς=ὡς πρὸς τὰς κανονικὰς τῶν σωμάτων κινήσεις.

εὐσχήμεων=ἔχων κομψὸν σχῆμα, ἐπίχαρις.

ὥστε δοκεῖν=ὥστε νὰ φαίνεται.

προσωπίδιον=ἡ μικρὰ προσωπίς (μουτζούνα).

κατελιῆφθαι=ὅτι ἔχει καταληφθῆ.

διαφαίνονται=διακρίνονται.

φοινικοῦς=ὁ κόκκινος.

Γ'.

τραχύς=ἀνώμαλος.

μετέωρος=ὑψηλός.

ἀργιλλώδης=πλήρης λευκοῦ χόματος.

σιτικός=ὁ χρησιμεύων πρὸς τροφήν.

οὐσία=περιουσία.

λιτός=ἀπλοῦς.

τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν=εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐκ τῶν συμπολιτῶν των.

ἀπαρχόμενοι=προσφέροντες τοὺς πρώτους καρπούς.

ἐλευθερίως=γενναιοδώρας.

μεταδιδόντες=μέρος δίδοντες.

ἀλλότριοι=ξένοι, ἄπειροι.

ἐνδιατρῦναι=νὰ διαμείνωσιν ἐν αὐτῇ.

αὐθέκαστος=εἰλικρινής.

παραύστηρος=κᾶπως αὐστηρά.

αὐτάρκεια=οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία.

ἀκρασία=ἀκολασία.

ἤμιστα κατενόησα=διόλου δὲν παρετήρησα.

οὐ=ὄπου.

ὁ βίος=τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέσα.

οὐ φύεται=δὲν παρουσιάζεται.

τούτοις ἐγγίγνεσθαι=ἐν τῇ πόλει τούτων νὰ ὑπάρξῃ.

Δ΄.

- κατάδενδρος=πλήρης δένδρων.
 στοά=τόπος ἐστεγασμένος μετὰ κιόνων.
 εὔοινος=ὁ παράγων καλὸν οἶνον.
 εὔοπος=ὁ ἔχων ἀφθονίαν ὄψαριων.
 λυπρός=ἄγονος.
 ἀλιεὺς=ὁ ψαράς.
 πορφύρα=κογχύλιον, ἐξ οὗ ἐλαμβάνετο κρικίνη βαφή.
 τὸν βίον ἔχοντες=ἀποζῶντες.
 φύκη τὰ=τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ φυόμενα χόρτα.
 πυρρός=ὁ ἔχων χροῖα ὀλίγον ἐρυθρόν.
 λεπτός=ἰσχνός (ἐκ τῆς ἐργασίας).
 καταβεβρωμένα=καταφαγωμένα.
 πορθμεῖον=λέμβος.
 ναυπηγός=ὁ κατασκευάζων πλοῖα.

Ε΄.

- γεώλοφος=κεκαλυμμένος ὑπὸ χόματος.
 σύσκιος=ὁ ἔχων πολλήν σκιάν.
 ἄλυκός=ἄλμυρός.
 κοινή κατασκευή=δημόσιον οἰκοδόμημα.
 ἱερὸν=ναός.
 γραφή=ζωγραφία.
 ἀνδριάς=εἰκὼν μαρμαρίνη ἀνθρώπου.
 ἀνυπερβλήτως=καταλληλότατα.
 ἐμπόριον=ὁ ἐμπορικὸς λιμὴν.
 ἔχσθαι ἐνεστ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. ἔχομαι=συνδέομαι.
 συνειλημμένη=περικυκλωμένη.
 ἐγγύς=πλησίον.
 ἐκκομιδή=ἐξαγωγή.
 διττός=διπλοῦς.
 ἐφέλκεται ἐνεστ. ἔριστ. τοῦ ῥ. ἐφέλκομαι=προσελκίω.
 φιλαπόδημος=ὁ ἀγαπῶν νὰ ξενιτεύηται.
 δυσχερὲς=δυστύχημα.
 εἰλήφασιν=ἔχουσι λάβει.
 τὰ προσπίπτοντα=τὰ συμβαίνοντα.

ΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ

Α'.

ἀποδρέπεσθαι καρπῶν=νά κόπτη καὶ νά συλλέγη τις καρπούς.
 βλίττειν ἔνεστ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. βλίττω=τρογῶ μέλι.
 σμῆνος=κυψέλη μελισσῶν.
 κηρίον=κηρήθρα μέλιτος.
 ἀπηρξάμην· ἀόρ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀπάρχομαι=προσφέρω τοὺς πρῶ-
 τοὺς καρπούς

λιβάς ἦ=ρύακιον.
 λαγῶν ἦ=πλευρά (ὄρους).
 ἐς νέωτα=κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος.
 δέχοιο=εἶθε νά δεχθῆς.
 ἡδίονα συγκριτικὸν τοῦ ἡδύς=γλυκύς.
 ἔρρωσο=ὕγαινε.

Β'.

αὐχμὸς=ξηρασία.
 αἴρεται=ἀνυψοῦται.
 δεῖ ἐπομβρίας=ὑπάρχει ἀνάγκη πολλῆς βροχῆς.
 ἄρουρα=ἡ γῆ.
 ὡς εἰκέν=ὡς φαίνεται.
 ἐθύσαμεν· ἀόρ. ὄριστ. τοῦ ῥ. θύω=θυσίαν προσφέρω.
 καίτοιγε=μολονότι βέβαια.
 ἐκαλλιερήσαμεν=μετὰ καλῶν οἰωνῶν ἐθυσιάσαμεν.
 συνεισηνέγκαμεν=ὄλοι ἀπὸ κοινοῦ προσεφέραμεν.
 πόπανον=στρογγύλον ζυμαρικὸν ἐν χρήσει εἰς τὰς θυσίας.
 λιβανωτοῦ χόνδρος=θυμιάματος σβῶλος.
 δήπου=βεβαίως.

Γ'.

πάγη=παγίς.
 μιαρὸς=ἐλεεινός.
 σκανδάλη=τὸ ῥαβδίον τῆς παγίδος, ἐφ' οὗ τίθεται τὸ δέλεαρ (τὸ
 κρεάδιον).
 ἀρτήσας· ἀόρ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἀρτάω-ῶ=κρεμῶ.
 ἀπέτεμον· παρτα. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀποτένω=ἀποκόπτο

- οἶναρον=τὸ κληῖμα.
 ἀργαλέος=σκληρός.
 θριμύς=εὐερέθιστος.
 ἀφίξεσθαι· μέλλ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. ἀφικνέομαι—οὔμαι=ἔρχομαι.
 δείσας· ἀόρ. μετοχ. τοῦ ῥ. δέδοικα=φοβοῦμαι.
 ἄθυρμα=παιγνιδάκι.
 προσηγής=πρῶος.
 λιχρεία=λαιμαργία.
 ἐκτάδην=ἐξηπλωμένος.
 ἔλαθον ἀναρριπίσας=χωρίς νῦν τὸ καταλάβω ἤναψα ἐκ νέου.
 ἐπὶ κακῷ κακόν=ἐπάνω εἰς τὸ ἐν κακὸν ἄλλο κακόν.
 φευξόμεθα· μέλλ. ὄριστ. τοῦ ῥ. φεύγω.
 ἧ ποδῶν ἔχομεν=ὅσο βαστοῦν τὰ ποδάρια μας.
 χαιρέτω=ὡς στήν εἰς τὸ καλό.
 φυλάξασθαι=νῦν προφυλάξῃ ἑαυτόν.

Δ'.

- φρίκη=κυματισμός.
 τὸν οὐρανὸν ὑποβέβηκεν=ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἴσταται.
 ἀχλὺς ἦ=σκότος, ὁμίχλη.
 συννέφελα=συννεφιασμένα.
 ἀρσασόμενοι=συγζουόμενοι.
 ὅσον οὐπῶ=μετ' ὀλίγον.
 κυκήσειν· μέλλ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. κυκάω—ῶ=συνταράσσω.
 ἐπαγγέλλονται=προμηνύουσι.
 ἀνασκιρτῶντες· ἔνεστ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἀνασκιρτάω—ῶ=πηδῶ πρὸς
 τὰ ἄνω.
 χειμῶν=τρικυμία.
 ἐπιόντα=ἐπερχόμενον.
 ἀπολήξαι· ἀόρ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. ἀπολήγω=καταπαύω.
 κλυδώνιον=θαλασσοταραχή.
 περινοστήσομεν· μέλλ. ὄριστ. τοῦ ῥ. περινοστέω—ῶ=περιέρχομαι.
 ἀποπτυσθέν· ἀόρ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἀποπτύομαι=τινάσσομαι ἔξω.
 περιστείλαντες· ἀόρ. μετοχ. τοῦ ῥ. περιστελλῶ=περικαλύπτω.
 εὖ ποιεῖν=εὐεργετεῖν.
 παραχεῖμα=ἀμέσως.
 ἀντίδοσις=ἀνταπόδοσις.
 οὐδὲν ἦττον=οὐδόλως ὀλιγότερον.
 διαχεῖ τὴν καρδίαν=εὐφραίνει τὴν ψυχὴν.

τὸ συνειδὸς=ἡ συνείδησις.
 οὐκέτ' ὄντας=ἀποθανόντας.
 εὐποιία=εὐεργεσία.

ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΝ

Α΄.

ἐδυνάστευσε' ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. δυναστεύω=βασιλεύω.
 ἐτέκνωσε ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. τεκνώ—ῶ=γεννώ.
 ἀνυπέροβλητος=ἀκατονίκητος
 δήσας' ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. δέω—ῶ=δένω.
 ἐρεβώδης=σκοτεινός.
 αὐθις=πάλιν.
 ἐπιτίθειναι' ἄορ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. ἐπιτίθειναι.
 ἀνήγαγον' ἄορ ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀνάγω=ἀναβιβάζω.
 καθεῖρξεν=ἐφυλάκισεν.
 ἐθεσπιώδουν' παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. θεσπιδέω—ῶ=προφητεύω.
 παραγίγνεται=μεταβαίνει.
 ἐγγυμονοῦσα=ἔχουσα ἐν τῇ κοιλίᾳ.
 ἄντρον=σπήλαιον.
 δόρυ=κοντάρι.
 ἀσπίς' ὄπλον ἀμυντικὸν κυκλοτερὸς ἐκ δέρματος βοῦς ἐπικεκαλυμμέ-
 νον διὰ μεταλλίνων πλακῶν.
 σπαργανώσασα' ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. σπαργανῶ—ῶ=περιτυλίσσω μὲ
 φασκίαν.
 ἐγένετο τέλειος=ἠνδρώθη.
 συνεργός=βοηθός.
 ἔξεμεῖ=ἔξερνῆ.
 ἀνηγμένοι . . . ἦσαν=εἶχον ἀναβιβασθῆ.
 ἐχρησε' ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. χρῶ=δίδω χρησιμόν.
 τὴν φρουροῦσαν τὰ δεσμά=τὴν δεσμοφύλακα.
 κυνῆ=περικεφαλαία.
 τρῖαινα=δόρυ ἔχον τρεῖς αἰχμάς.
 κρατοῦσι' ἔνεστ. ὄριστ. τοῦ ῥ. κρατέω—ῶ=νικῶ.
 διακληροῦνται=ῥίπτουσι κλήρους.
 λαγχάνει=διὰ κλήρου λαμβάνει.

Β΄.

ῥάονα=εὐκολώτερον (καλύτερον).

- λάθρα Διός=χωρίς να τὸ γνωρίζῃ ὁ Ζεὺς
 νάρθηξ ὁ=ὑψηλὸν φυτὸν καλαμῶδες οὔτινος τὸ στέλεχος εἶναι
 κοῖλον, ἄρτηκος σήμερον καλούμενον. X
 ἦσθετο ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ αἰσθάνομαι
 ἐπέταξεν ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ ἐπιτάσσω=διατάσσω
 προσηλῶσαι ἄορ ἅπαρ τοῦ ῥ. προσηλῶ ῶ=καρφῶν
 ἐδέδετο=ἦτο δεδεμένος
 ἐφιπτάμενος=πειτῶν κατ' ἐπάνω του.
 λοβοί=τὰ δύο μέρη, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ἦπαρ.
 ἐνέμετο παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ, νέμομαι=τρῶγω.
 ἀφανίσαι ἄορ. ἅπαρ. τοῦ ῥ. ἀφανίζω=ἐξολοθρεύω
 ὁσημέραι=ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν
 ἦδη ἐτετυχήκει=τώρα πλέον εἶχε λάβει.
 λάραξ ἦ=κιβωτός.
 ἐπιτήδεια=τροφίμα.
 ἐνθήμενος=θέσας ἐντὸς αὐτῆς.
 ὑετὸς=βροχή.
 χέας ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. χέω=χύνω.
 κατέκλυσε ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. κατακλύζω=καλύπτω μὲ ὕδωρ.
 προσίσχει=προσεγγίζει.
 παῦλα=παῦσις.
 ἐκβάς ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἐκβαίνω=ἐξέρχομαι.
 φύξις=ὁ προστάτης τῶν φυγᾶδων.
 αἰρεῖσθαι ἐνεστ. ἅπαρ. τοῦ ῥ. αἰρέομαι—οὔμαι=ἐκλέγω
 αἶρων παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. αἶρω=ἀνυψώνω.
 ἔβαλλεν παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. βάλλω=ῥίπτω.
 ἐμέρισε ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. μερίζω=διαμοιράζω.

α'. Φύξις καὶ Ἑλλη.

- ἐπιβουλεύουσα=ἐπειδὴ ἐσχεδίαζε κρυφίως κακόν.
 πυρὸς=σίτος.
 φρύγειν ἐνεστ. ἅπαρ. τοῦ ῥ. φρύγω=καβουρδίζω.
 ἐτήσιος=ὁ κατ' ἔτος φνόμενος.
 ἀνεδίδου=ἐφύτρωνε.
 ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας=ἠρώτα τὸν θεὸν πῶς θ' ἀπαλ-
 λάξῃ τὴν χώραν τοῦ τῆς ἀφορίας τῆς γῆς-
 ὡς εἶη κεχρησμένον=ὅτι τόχα εἶχε δοθῆ χρησμός.

παρέστησε=ἔστησε πλησίον.
 χρυσόμαλλον=χρυσοῦν μαλλίον ἔχοντα.
 ἐγένοντο=ἔφθασαν.
 ὠλισθέν· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ὀλισθάνω=γλιστροῦ.
 βυθός=ὁ πάτος (τῆς θαλάσσης).
 δέρας τὸ=δέριμα.
 ἄσος τὸ=ἱερὸς τόπος (συνήθης σύνδενδρος.)

β'. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων.

αἰκίζομένη παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. αἰκίζομαι=κακοποιούμαι.
 δίκην λαβεῖν=νά τιμωρήσῃ.
 χειροῦται=ὑποτάσσει.
 τίκτει=γεννᾷ.
 ἐκκειμένους=ἐκτεθειμένους.
 βουκόλος=ὁ βοσκὸς βοῶν.
 βουφόρβιον=βοῶν ἀγέλη.
 κιθαρῳδίαν ἤσκει=κατεγίνετο νὰ παίξῃ τὴν κιθάραν καὶ νὰ ᾄδῃ.
 ἠκίζετο· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. αἰκίζομαι=κακοποιῶ.
 λαθοῦσα=διαφυγοῦσα τὴν προσοχὴν (τοῦ Δύκου καὶ τῆς Δίρκης).
 αὐτομάτων=ἄφ' ἑαυτῶν.
 δεχθῆναι=νά γίνῃ δεκτὴ.
 δήσαντες· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. δέω-ῶ=δένω.

γ'. Νιόβη.

εὔτεκνος=ὁ ἔχων καλὰ τέκνα.
 παρώξυνε· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. παροξύνω=ἔξερεθίζω.
 κατετόξευσε=διὰ τοῦ τόξου ἐφόρευσε.
 ἀπολιποῦσα=καταλιποῦσα.
 χεῖται=χύνει.

δ'. Κέκροψ.

αὐτόχθων=ἐγχώριος.
 ἐπὶ τούτου=ἐπὶ τῆς βασιλείας τούτου.
 ἔδοξε τοῖς θεοῖς=ἀπεφάσισαν οἱ θεοί.
 πλῆξας· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. πλήττω=κτυπῶ.

ἀπέφηνε· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀποφαίνω=φανερώνω.
 τοῖν θεοῖν=τῶν δύο θεῶν.
 διαλύσας· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. διαλύω=συμφιλίωνω.

ε'. Μίνως.

ἐπέτρεψε· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐπιτρέπω=ἀναθέτω.
 ἄποις=ὁ μὴ ἔχων παῖδας.
 ἐκώλυετο· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. κωλύομαι=ἐμποδίζομαι.
 εἰληφέναι=ὄτι εἶχε λάβει.
 τοῦ πιστευθῆναι χάριν=ἵνα γίνῃ πιστευτός.
 διαπρεπῆς=διακεκριμένος.
 βουκόλιον=ἀγέλη βοῶν.
 καμπή=λοξοδρομία.
 πλανῶν τὴν ἔξοδον=παραπλανῶν καὶ μὴ δεικνύων τὴν ἔξοδον.

στ'. Θησεύς.

ἐπιδημῶν=εἰρισκόμενος.
 ἀθλητής=ἀγωνιστής.
 ἐπιβουλεύειν=ὄτι ἐσχεδίαζον κακόν τι κρυφίως.
 δίκας αἰτῶν=ζητῶν ἐκδίκησιν.
 ἐχρησφόδησε· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. χρησφόδεω--ῶ=δίδω χρησμόν.
 διαλλαγεῖσιν αὐτοῖς=ἐὰν αὐτοὶ συμφιλιωθῶσι.
 ἔσεσθαι παῦλαν=ἵτι θὰ καταπαύσῃσι.
 ἐπικηρυκευσάμενοι=ἀποστείλαντες κήρυκας.
 δασμός=φόρος.
 βορά=τροφή.
 τῆς ἔξοδου ἀτυχοῦντας=ἐπειδὴ δὲν ἠδύναντο νὰ εὗρωσι τὴν ἔξοδον.
 διαφθείρεσθαι=ὄτι κατετρώγοντο.
 παρῆν=ἦτο παρῶν.
 ἀποκληροῦν=διὰ κλήρου νὰ ἐκλέξῃσι.
 ὅσοις παῖδας ἦσαν=ὅσοι εἶχον παῖδας.
 ὠδύροντο· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ὠδύρομαι=θρηνῶ.
 τῆς κολάσεως οὐ μετέχει=τῆς τιμωρίας ἀπηλλάσσετο.
 ἀσέβημα=ὁ φόνος (τοῦ Ἀνδρόγεω).
 ἡγία· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀγιάω--ῶ=στενοχωρῶ.
 δικαίων· παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. δικαίω--ῶ=κρίνω δίκαιον.

κοινωνεῖν τοῖς τύχης τοῖς πολίταις=νά συμμερισθῆ τὴν τύχην τῶν συμπολιτῶν του.

ἐλιπάρει· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. λιπαρέω—ῶ=παρακαλῶ.

ἱκετεύω=θερμῶς παρακαλῶ.

ἤγνυσε. ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀνύτω=κατορθώνω.

ἀπαραίτητος=ἀμετάπειστος.

πλοῦς ὁ=ταξείδιον.

ἰστίον=τὸ πανί τοῦ πλοίου.

μεγαληγοροῦντος=ἐπειδὴ ἐκαυχάτο.

εἰ ἀνακομίσεις=ἂν ἤθελε γυρίσει ὀπίσω.

ἄραι· ἄορ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. αἴρω=ἀνυψώνω.

ἀποσημαίνειν=διὰ σημείων νά φανερώση.

ἐλεήσασα=ἐπειδὴ ἐλυπήθη.

κατέπραξε· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. καταπράττω=ἐπιτυχάνω.

λίνον=νῆμα ἐκ λιναρίου.

ἡγησόμενον=τὸ ὁποῖον ἔμελλε νά ὀδηγήσῃ.

περάνας· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. περαίνω=τελειώνω.

ἐπιφανείς=αἰφνιδίως παρουσιασθεῖς.

ἀποβολή=ἀπώλεια.

ζ'. Δαίδαλος καὶ Ἴκαρος.

μεταπεμφθεῖς· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. μεταπέμπομαι=προσκαλοῦμαι.
καὶ δὴ=καὶ μάλιστα.

εἰς τὴν ἑαυτοῦ (γῆν, πατρίδα).

καθεύχθη=ἐφυλακίσθη.

ἀποδρᾶναι=νά δραπετεύσῃ.

ἔγνω· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. γινώσκω=ἀποφασίζω.

ἐντείλατο· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐντέλλομαι=παραγγέλλω.

πέτεσθαι· ἔνεστ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. πέτομαι=πετῶ.

τακείσης· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. τήκομαι=λυώνω.

νοτὶς ἧ=ὕγρασία.

ψυχαγωγούμενος=ἐπειδὴ ἠύχαριστεῖτο.

ἄει=ἀδιαλείπτως.

η'. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

παραγενόμενος· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. παραγίγνομαι=ἔρχομαι.

- παρακειμένην=πλησίον κειμένην.
 κῆτος τὸ=βαλάσσιον θηρίον.
 ἤρισε' ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐρῖζω=φιλονικῶ.
 κρεῖττων=ὑπερτέρα (εἰς τὸ κάλλος).
 ἐμήνισαν' ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. μῆνίω=ὀργίζομαι.
 χρῆσαντος=ἐπειδὴ ἔδωκε χρησμόν.
 ἀναιρήσειν' μέλλ. ἄπαρ. τοῦ ῥ. ἀναιρέω—ῶ=φονεύω.
 ἐπὶ τούτοις=μὲ ταύτην τὴν συμφωνίαν.
 ὑποστάς=σταθεῖς καὶ ὑπομείνας.
 ἔλυσε' ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. λύω=ἐλευθερώνω.

θ'. Ἡρακλῆς.

- εὐνή=κλίνη.
 διαφθαρῆναι=νά καταστραφῆ.
 ἄγχων=σφίγγων δυνατά.
 ἑκατέραις=μὲ τὰς δύο
 ἄρματῆλατεῖν=νά ὀδηγῆ τὸ ἄρμα (=πολεμικὴν ἄμαξαν).
 αἶγλη=λάμπρις.
 ἡστόχει' παρ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀστοχέω -ῶ=ἵπουγγάνω
 ῥόπαλον=ῥάβδος χονδρῆ
 ἔτεμεν ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. τέμνω=κόπτω.
 κατὰ ζῆλον Ἡρας=ἐπειδὴ τὸν ἐζήλευσεν ἡ Ἡρα.
 μανῆναι=νά τρελλαθῆ.
 ἀμφιπότερες ἀδελφοὶ=οἱ ἐκ δύο πατέρων καὶ μιᾶς μητρός.
 φυγῆ=ἐξορία.
 πυνθανεται=ζητεῖ πληροφορίας.
 λατρεύοντα' ἐνεστ. μετοχ. τοῦ ῥ. λατρεύω=ὑπηρετῶ.
 ἄθλος=ἀγών (κινδυνῶδες ἔργον).
 ἔσεσθαι=ὄτι θά εἶναι.
 ἐτέλει=ἔξετέλει

Οἱ δώδεκα ἄθλοι Ἡρακλέους.

1.

- δορά=τὸ δέσμα
 ἄτρωτος=ὅστις δὲν δύναται νὰ πληγωθῆ.
 ἀνατεινόμενος' ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἀνατείνομαι=ὑψώνω

ἀμφίστομος=ὁ ἔχων δύο στόματα (ὀπάς, θύρας)
 ἀπωκοδόμησεν ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀποικοδομέω—ῶ=ἀποφράττω
 (διά τοίχου).

περιθίεις=θέσας πέριξ.
 ἄγχων ἔνεστ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἄγχω=πνίγω.
 ἀπεῖπε ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀπαγορεύω.
 εἰσιέναι ἔνεστ. ἄπαρ. τοῦ ῥ. εἰσέρχομαι.

2.

ὔδρα=ὄφεις ζῶν ἐν τῷ ὕδατι.
 ἔλος τὸ=βάλλος.
 βοσκήματα=τὰ ζῷα.
 ἐπιβάς ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἐπιβαίνω=ἀναβαίνω ἐπάνω.
 ἠνίοχος=ἁμαξηλάτης.
 ἀνύειν ἔνεστ. ἄπαρ. τοῦ ῥ. ἀνύω=κατορθάνω
 ἀνεφύοντο παρατ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀναφύομαι=ἐκ νέου φυτρώνω
 δάκνων παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. δάκνω=δαγζάνω.
 καταπρήσας=καιακαύσας.
 ὕλη=τὸ δάσος
 δαλός=δαυλός
 ἀνατολή=ἀναβλάστησις.
 ἀνίεναι=να ἀναβλαστάνωσιν.
 ἀναφυομένων=αἵτινες ἀνεβλάστανον.
 περιγενόμενος=γενόμενος κύριος
 κατόρυξε=σκάψας ἔχωσεν
 οἰστός=τὸ βέλος
 ἔφη μὴ δεῖν=εἶπεν ὅτι δὲν ἔπρεπε

3.

ἔμπρους=ὁ ἔχων πνοήν, ὁ ζωντιανός.
 ἐνεργεῖν=να κομίση.
 χρυσόκερως=ὁ χρυσοῦ κέρατα ἔχων.
 ἀνελεῖν ἄορ. ἄπαρ. τοῦ ῥ. ἀναιρέω—ῶ=φονεύω.
 τρώσαι ἄορ. ἄπαρ. τοῦ ῥ. τιτρώσκω=πληγώνω
 κάμνον παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. κάμνω=κουράζομαι

4

ἠδίκηει παρατ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀδικέω—ῶ=βλάπτω.
 λόχη=πυκνὸν δάσος

παρειμένον=καταπεπονημένον.

εἰσώσας=σπρώξας ἐντός.

ἐμβροχίσας=διὰ θηλειᾶς συλλαβών.

5.

ἐκφορῆσαι' ἄορ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. ἐκφορέω—ῶ=ἔξω φέρω.

ὄνθος=ἡ κόπρος (ὄνων καὶ ἵππων).

ἐπιταγή=παραγγελία.

δεκάτη=τὸ δέκατον μέρος.

ἀπιστῶν=ἐπειδὴ δὲν ἐπίστευεν.

μαρτυράμενος' ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. μαρτύρομαι=καλῶ ὡς μάρτυρα.

διεῖλε=διεχώρισεν (ἦτοι ἐχάλασεν).

παροχετεύσας=ἀλλάξας τὸν ῥοῦν αὐτῶν.

ἐπήγαγεν=ὠδήγησεν (εἰς τὴν ὄνθον τὸ ῥεῦμα τῶν δύο ποταμῶν).

ἐκρους ὄ=ἐκβολή.

ἤρνεῖτο (ὑποσχέσθαι δώσειν μισθόν).

πρὶν τὴν ψῆφον ἐνεχθῆναι=πρὶν ἐκδοθῆ ἢ δικαστικῇ ἀπόφασιν.

6.

συνηρεφῆς=συγκεκαλυμμένη.

ἄπλετος=ἀμέτρητος.

δεδοικυῖται=ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο.

ἀμηχανοῦντος' παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἀμηχανέω—ῶ=ἀπορῶ.

δοῦπος=κρότος.

δέος τὸ=ὁ φόβος.

ἀνίπταντο=ἐπέτων πρὸς τὰ ἄνω.

7.

ἀγαγεῖν' ἄορ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. ἄγω.

ἀξιοῦντι συλλαβεῖν=ὅστις ἀπῆτει νὰ συλλάβῃ (τὸν ταῦρον).

διαγωνισαμένω=ἄφ' οὗ πρότερον διαγωνισθῆ.

εἴασεν' ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. εἶάω—ῶ=ἄφίνω.

ἄνετος=ἐλεύθερος.

διελυμαίνετο παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. διαλυμαίνομαι=βλάπτω πολὺ.

8.

συνεπομένων' παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. συνέπομαι=ἀκολουθῶ μαζί.

βιασάμενος=διὰ τῆς βίας ἀποδιώξας.

τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις ὑπάρχοντας=τοὺς ἵπποκόμους.

ἐπισπασάμεναι=ἐλκύσασαι καὶ διαμελίσασαι.

9.

ζωστήρ δ=ἡ ζώνη.

σύμβολον=σημεῖον.

τοῦ πρωτεύειν=τοῦ ὅτι ἦτο ἡ πρώτη.

τὰ κατὰ πόλεμον=εἰς τὰ πολεμικά.

ἐξέθλιβον παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐκθλίβω=διά πίεσεως ἀποσπῶ.

εἴων παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. εἶω—ῶ=ἀφίνω.

τίνος χάριν ἤκοι=πρὸς ποῖον σκοπὸν ἦλθε.

εἰκασθεῖσα=ὁμοιωθεῖσα.

ἐπεφοῖτα τὸ πλῆθος=ἤρχετο συχνά εἰς τὸ πλῆθος (τῶν Ἀμαζόνων).

κατέθεον παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. καταθέω=τρέχω κάτω.

10.

συμφυῆς=ἐκ φύσεως συγκεκολλημένος.

λαγῶν ἦ=τὸ λαγγόνι (τὸ μεταξὺ πλευρῶν καὶ ἰσχίου μέρος).

φοινικοῦς=κόκκινος.

ἀνελῶν ἄορ. μετ. τοῦ ῥ. ἀναιρέω—ῶ=φονεύω.

ἀντίστοιχος=ἀντιμέτωπος.

στήλη=πλάξ μεγάλη ὀρθογώνιος.

θερόμενος παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. θέρομαι=θερμαίνομαι.

ἐνέτεινεν ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐντείνω=τεντώνω.

δέπας τὸ=ποτήριον.

11.

ἐχερῆτο παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. χεῶμαι=μεταχειρίζομαι.

ἀράμενος μετέωρον=σηκώσας καὶ ὑψώσας εἰς τὸν ἀέρα.

κλάσας=διπλώσας (καὶ μὴ ἀφήσας νὰ ἐγγίση εἰς τὴν γῆν).

ψάοντα παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. ψάω=ἐγγίζω.

ἐπειδὴν διαδέξεται Ἄτλαντος=ὅταν παραλάβῃ παρὰ τοῦ Ἄ.

πόλος ὁ=θόλος τοῦ οὐρανοῦ.

δρεψάμενος ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. δρέπομαι=κόπτων λαμβάνω.

ἀποίσειν=ὅτι θὰ κομίση.

ὑποθήκη=συμβουλή.

σπεῖρα=κυκλοτερές προσκεφάλαιον, «κουλλούρα».

ἀνελόμενος=παραλαβών.

ἀπηλλάττετο παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀπαλλάττομαι=ἀναχωρῶ.

12.

κατὰ τοῦ νότου=ἐπὶ τῆς ῥάχεως.

εἰσῆμι = εἰσήρχετο.
ἐπέταξεν ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *ἐπιτάττω* = διατάσσω.
ἐὰν κρατήσῃ = ἐὰν συλλάβῃ.
συμπεφραγμένους = ὀπλισμένους.
λεοντῆ = δέριμα λέοντος.
οὐκ ἀνῆκε = δὲν ἔπαυσε.
ἔπεισε (τὸν Κέρβερον ν' ἀκολουθήσῃ.)
καίπερ δακνόμενος = ἄν καὶ ἔδαγκάνετο.

Ι'. Ἀργοναυικὴ ἐκστρατεία.

α'.

ῥώμη = δύναμις.
δρᾶν ἔνεστ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. *δράω* - ᾠ = πράττω.
μνήμης ἄξιον = ἄξιονμνημόνευτον.
εὐδόκιμος = ξακουστός.
προαίρεσις ἢ = ἐπιθυμία.
ἀνεκοίνωσεν ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *ἀνακοινῶ* - ᾠ = καθιστῶ γνωστόν.
συνωμολόγει παρ.τ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *συνωμολογέω* - ᾠ = συμφωνῶ
οὐχ οὕτως... ὡς = ὄχι τόσο. ὅσον
ἠέλαβεῖτο παρ.τ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *ἐλάβεομαι* - οὔμαι = φοβοῦμαι.
μή ποτε = μὴ τυχὸν κάμμίαν φορᾶν.
συνεργός = βοηθός.
ἀντιποιοῖτο = ἠθέλεν ἀπαιτήσῃ ὡς ἰδικήν του.
προϋξένησεν ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *προξενέω* - ᾠ = προμηθεύω.
διαβεβημένον = ξακουσμένον.

β'.

ἄξενος = ὁ κακὸς πρὸς τοὺς ξένους (καὶ κατ' εὐφημισμὸν *εὐξείνος*).
ἡγούμενος παρ.τ. μετοχ. τοῦ ῥ. *ἡγέομαι* - οὔμαι = νομίζω.
ἐξήρτυσε ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *ἐξαρτύω* = παρασκευάζω.
στόλος δ = ἡ κατὰ θάλασσαν στρατεία.
ἐναυπηγήσατο ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *ναυπηγέομαι* - οὔμαι = κατασκευάζω.
σκάφος τὸ = πλοῖον.
κοινωνεῖν ἔνεστ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. *κοινωνέω* - ᾠ = μετέχω.
θεραπεύειν ἔνεστ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. *θεραπέω* = ἐπιδιορθώνω.
τὰ πονοῦντα μέρη = ὅσα μέρη ἐφθείροντο.

ἀπὸ τῆς ὑπερβολῆς τοῦ τάχους=ἀπὸ τῆς ὑπερβολικῆς ταχύτητος.

γ.

παρῆσαν=ἔφθασαν.

μάντις=προφήτης.

πεσπῆρωμένος=βεβλαμμένος.

ἀκόντων αὐτῶν=παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν.

τάς ἐσομένας=τάς μελλούσας.

ἐμῆνυσε ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. μῆνύω=φανερώνω.

ἔδωδῆ=φαγητόν.

δ.

πόρος δ=τὸ πέρασμα.

πελειὰς ἦ=περιστερὰ.

πεῶρα=τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πλοίου.

ἀπεθέρισεν ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀποθερίζω=ἀποκόπτω.

μετ' εἰρεσίας εὐτόνου=μετ' ἰσοκρασίας ἰσχυρῶν.

λόγιον=χρησμός.

νεὼς περαιωθείσης=ἐὰν διαπλεύσῃ πλοῖον.

στῆναι=ὄτι θὰ σταθῶσι.

ε.

ἤτήσατο ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. αἰτέομαι-οὔμαι=ζητῶ.

πῶς ἔσοιτο ἀντίπαλος=πῶς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀντιπαραταχθῇ.

συνήγησεν ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. συνεργέω-ῶ=βοηθῶ.

συλῆσας ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. συλάω-ῶ=ἀρπάζω.

ια'. Τρωικὸς πόλεμος.

α'.

ξενίζεται ἔνεστ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ξενίζομαι=φιλοξενοῦμαι.

χρῆμα τὸ=πράγμα (κινητόν).

ἀνάγεται ἔνεστ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀνάγομαι=ἀποπλέω.

β.

δεῖται ἔνεστ. ὄριστ. τοῦ ῥ. δέομαι=παρακαλῶ.

στρατολογήειν τὴν Ἑλλάδα=γὰ συλλέγειν στρατιωτὰς Ἑ.

γ'.

μανία=τρέλλα.

ἤλεγξε· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐλέγχω=ἀποδεικνύω.

μεμηνέναι=ὄτι εἶχε μανίαν.

ὡς ἀποκτενῶν=ὄτι τάχα θά ἐφόνευεν αὐτόν.

ἐξιφούλκει· παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ξιφουλκίω— ὦ=σύρω τὸ ξίφος·

δ'.

νεοττιὰ=φωλεὰ μικρῶν πτηνῶν (νεοσσῶν).

καταναλώσας· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. καταναλώω— ὦ=κατατρώω.

τεκμηράμενος· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. τεκμαίρομαι=συμπεραίλω.

ἔφη δεῖν=εἶπεν ὅτι θά γίνῃ ἀνάγκη.

ἀλῶναι=νά κυριευθῆ.

ε'.

ἀπαίρειν· ἐνεστ. ἄπυρ. τοῦ ῥ. ἀπαίρω=ἀποπλέω.

ἀπλοια=ἀδυναμία εἰς τὸ νά πλέῃ τις.

οὐκ ἄλλως=οὐχὶ κατ' ἄλλον τρόπον.

ἡ κρατιστεύουσα κάλλει=ἡ ὠραιοτάτη.

σφάγιον παρασιτῆ=θυσιασθῆ.

μηνίειν· παρατ. ἄπαρ. τοῦ ῥ. μηνίω=ὀργίζομαι.

παρασιτήσας=στήσας πλησίον.

στ'.

ἀναχθέντες· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἀνάγομαι=ἀποπλέω.

προσέσχον· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. προσέχω=πλησιάζω τὸ πλοῖον.

ἐκκλησία=συνέλευσις.

ἀπεδίδοσαν=ἔδιδον ὀπίσω.

ζ'.

ἀχθόμενοι· παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἀχθομαι=δυσαρεστοῦμαι.

πυθόμενοι· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. πυθάνομαι=πληροφοροῦμαι.

ἐπιπλεῖν=ὄτι ἐπλεε κατὰ τῆς χώρας των.

ἀποβῆναι=νά ἐξέλθωσιν εἰς τὴν ξηράν.

τοίνυν=ὁμως.

ἀποθνήσκει· ἐνεστ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀποθνήσκω=φονεύομαι.

ἐνέπλησαν=ἐγέμισαν.

ἀνέλκουσι=ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ξηρὰν ἀνασύρουσι.

η'.

μη θαρρούντων=ἐπειδὴ δὲν ἐτόλμων.

ἐξιέναι=νά ἐξέρχονται.

ἀριστεῖς=τὰ πρῶτα παλληκάρια.

ἐπόρθει παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. πορθέω -ῶ=καταστρέφω.

εἶλε=ἐκυρίευσε.

ἤλαυνε παρατ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐλαύνω=ὀδηγῶ.

θ'.

παραγίγονται=ἔρχονται πρὸς βοήθειαν.

μηνίων παρατ. μετοχ. τοῦ ῥ. μηνίω=ὀργίζομαι.

δοριάλωτος=αἰχμάλωτος.

λαχοῦσαν αὐτῶ=ἤτις ἐκληρώθη εἰς αὐτόν.

ἀφείλετο=ἀφήρπασε.

οὐκ ἐξήει=δὲν ἐξήρχετο.

ναύσταθμον τὸ=ὁ τόπος, ὅπου ἴστανται τὰ πλοῖα.

τάφρος ἡ=τὸ χαντάκι.

αὐθις=πάλιν.

ῥήξας=γαλάσας.

ι'.

τρωθεῖς ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. τιτρώσκομαι=πληγώνομαι.

περὶ τοῦ νεκροῦ=πρὸς παραλαβὴν τοῦ νεκροῦ.

μόλις=μετὰ δυσκολίας.

ἔκφρων γενόμενος=ὑπερβολικὰ λυπηθεῖς.

ὡς τὸ εἰκὸς=ὡς ἦτο ἐπόμενονον.

μῆνις ἡ=ἡ ὀργή.

ἀποτίθεται=θέτει κατὰ μέρος, ἀφίνει.

πανοπλία=ἄρματωσιά.

ἄρμα=ἡ πολεμικὴ ἄμαξα.

ια'.

σφυρὸν=ἀστράγαλος.

βαλλόμενος βέλεσι=ἂν καὶ ἐτοξεύετο.

μέσον τῶν πολεμίων διήνεγκε=διὰ μέσου τῶν ἐχθρῶν διεκόμισε.

πρὸς τοὺς ἐπιφερομένους=κατὰ τῶν ἐφορμώντων.

μεῖξαντες ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. μεῖγνυμι=ἀνακατώνω.

ιβ'.

ἐπινοεῖ ἔνεστ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐπινοεῶ -ῶ=σχεδιάζω (κατὰ νοῦν).

δούρειος=ξυλίνος.

ὑποτίθειαι = δίδει ὁδηγίαις.

τεμών ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. *τέμνω* = κόπτω.

ἐμπρήσαντας = ἀφ' οὗ κατακαύσωσιν.

ναυλοχεῖν ἔνεστ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. *ναυλοχέω* - ῶ = ἀγκυροβολῶ

τῆς εἰς οἶκον ἀνακομιδῆς = χάριν τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἐπανόδου.

χαριστήριον (ἐνν. δῶρον προσφέρουσι) = εὐχαριστήριον προσφορᾶν.

πυρρός = φανὸς ἐκ δάδων.

ιγ'.

πεφευγέναι ὑπερσ. ἀπαρ. τοῦ ῥ. *φεύγω*.

περιχαρέντες = ὑπερβολικὰ εὐχαριστηθέντες.

εἶλκον παρσ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *εἶλκω* = τραυῶ.

βασιλειον = ἀνάκτορον.

χρῆ = πρέτει.

τοῖς μὲν ἐδόκει = ἄλλοι μὲν ἐγνωμοδότου.

ἀφιέναι = νᾶ τὸν ῥίψωσι.

εἶσαι ἄορ. ἀπαρεμφ. τοῦ ῥ. *εἶω* - ῶ = ἀφίνω.

ἀνάθημα = ἀφιέρωμα.

εὐωχοῦντο παρσ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *εὐωχέομαι* - οὔχαι = τρώγω καὶ πίνω.

ιδ'.

ἐξῆσαν = ἐξήρχοντο (ἐκ τοῦ ἵππου).

ἀνήρου παρσ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *ἀναιρέω* - ῶ = φονεύω.

ιβ'. Ὀδυσσέως νόστος.

α'.

εἶλω = ἐκυριεύθη.

προσίσχει ἔνεστ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *προσίσχω* = πλησιάζω.

αἰρεῖ ἔνεστ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *αἰρέω* - ῶ = κυριεύω.

λαφυραγωγεῖ = ἀρπάζει τὰ ἐξ αὐτῆς λάφυρα.

ἐφείσατο ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. *φείδομαι* = λυποῦμαι.

αἰσθόμενοι ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. *αἰσθάνομαι* = μανθάνω.

ἀποβαλόν ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. *ἀποβάλλω* = χάνω.

λήθη = λησμονησιά.

προσπελάζω = πλησιάζω.

β'.

προσορμίζομαι = ἀγκυροβολῶ.

εἰσελάσας· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. εἰσελαύνω = εισάγω ἐντός.

πέτρος = βράχος.

ἔνοι = μερικοί.

ἤτησε· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. αἰτέω — ᾠ = ζητῶ.

οὔτις = οὐδείς.

ξένιον = δῶρον φιλοξενίας.

κατασχεθεῖς = καταληφθεῖς.

ἀπώξυνε = ὄξυ (μυτερόν) ἐποίησε.

ἐπιβοάομαι — ᾠμαι = καλῶ εἰς βοήθειαν.

νομή = βοσκή.

στάς = σταθεῖς.

δασύμαλλος = πυκνόμαλλος.

ὑπέδει· παρ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ὑποδέω — ᾠ = δένω ὑποκάτω.

ὑποδύς = χωθεῖς ὑποκάτω.

ἤλαυνε· παρ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἐλαύνω = ὀδηγῶ.

γ'.

καθειστήκει = εἶχε διορισθῆ.

κατέδησε· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. καταδέω — ᾠ = δένω καλῶς.

οἷς ἔδει χρῆσθαι πλέοντα = ποίους ἔπρεπε νά μεταχειρίζηται πλέων.

εὐπλοέω — ᾠ = ἔχω καλὸν πλοῦν.

ἀναφερρόμενον = τὸν ἀνυψούμενον.

ἐξαφεῖσαν = ἀπέλυσαν.

δ'.

κατῆρε· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. κατάρω = καταπλέω.

πευσσομένους = ἵνα πληροφορηθῶσι.

συντυχοῦσα· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. συντυγχάνω = συναντῶ.

ἀναλίσκω = κατατρώγω.

κατέαξαν = κατέσπασαν.

βιβρώσκω = τρώγω.

πεῖσμα = τὸ χονδρὸν σχοινίον.

στ'.

ἀναχθεῖς· ἄορ. μετοχ. τοῦ ῥ. ἀνάγομαι = ἀποπλέω.

ἄδω = τραγυδῶ.

ἠῦλει· παρ. ὄριστ. τοῦ ῥ. ἀλλέω — ᾠ = παίζω αὐλόν.

Κίρκης ὑποθεμένης = κατὰ συμβουλήν τῆς Κ.

ἔβυσε· ἄορ. ὄριστ. τοῦ ῥ. βύω = φράσσω.

ζ' — θ'.

σκόπελος=βράχος ύψηλός ἐν τῇ θαλάσῃ.

κατασχεθεῖς=καταληφθεῖς.

λυθείσης=ἐπειδὴ διελύθη.

σχεδία=πρόχειρον πλοῖον ἐκ σανίδων συνηρμοσμένων.

θεραπανίς=ὄπληρέτρια.

ικετεύσαντα=ἐπειδὴ προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας τῆς ὡς ἱκέτης.

τεθνήναι=ὅτι εἶχεν ἀποθάνει.

ἔνταφιον=τὸ σάβανον.

πέρας ἔξει=τελειώσει.

ἀναλύω=διαλύω.

ἀνεκτήσατο=ἔλαβε πάλιν.

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΙΝΑΞ ΚΤΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

A

Ἄθηνᾶ· κόρη τοῦ Διός, θεὰ τῆς σοφίας καὶ τοῦ πολέμου.

Αἰαίη· νῆσος τῆς Κίρκης, τόπος φαντασιώδης.

Αἰθιοπία· χώρα πρὸς Ν. τῆς Αἰγύπτου.

Αἰνείας· ἐπιφανὴς Τρῶς, υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης.

Αἰολία· νῆσος ἰωβική, ἔνθα κατόκει ὁ φύλαξ τῶν ἀνέμων Αἰόλος.

Ἀκαδῆμεια· τόπος ἐν Ἀττικῇ δεξιὰ τῆς εἰς Ἐλευσίνα ἀγούσης, πρὸς Ν. τοῦ Ἰππείου Κολωνοῦ. Ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ τινος ἐκεῖ λατρευομένου ἥρωος Ἀκαδήμου ἢ Ἀζαδήμου. Ἐπὶ Πεισιστράτου ἐχρησίμειεν ὡς γυμνάσιον, ὃ Κίμων δ' ἐφύτευσε τὸν τόπον διὰ πλατάνων καὶ ἄλλων φυτῶν, ὃ δὲ Πλάτων παρὰ τὸ γυμνάσιον εἶχεν ἴδιον τόπον, ὅπου ἐδίδασκε καὶ ἔνθα ἐτάφη.

Ἀλέξανδρος· ἕτερον ὄνομα τοῦ Τρῶος Πάριδος.

Ἀμφίτρούων· βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, σύζυγος τῆς Ἀλκμήνης.

Ἀνθηδών· πόλις τῆς Βοιωτίας εἰς τὰ σύνορα τῆς Λοκρίδος, παράλιος ἀπέναντι τῆς Εὐβοίας.

Ἀρεοπαγῖται· οἱ ἀνώτατοι δικασταὶ τῶν Ἀθηναίων.

Ἄτλας· ἢ ἐν τῇ Β. Δ. Ἀφρικῇ ὑψηλὴ ὄροστοιχία, ἣτις ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὡς τὸ δυτικὸν ὄριον τοῦ κόσμου.

Αὐλῖς· πόλις καὶ λιμὴν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἀπέναντι τῆς Εὐβοίας (νῦν Βαθό).

Ἀχέρον α') υἱὸς τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Γῆς· ἐπειδὴ παρέσχεν ἕδωρ εἰς τοὺς Τιτᾶνας πολεμοῦντας κατὰ τῶν θεῶν, ὃ Ζεὺς ἔκλεισεν αὐτὸν ἐν τῷ Ἄδῃ· **β')** ποταμὸς ἐν τῷ Ἄδῃ δεχόμενος ὡς παραποτάμους τὸν Πυριφλεγέθοντα καὶ τὸν Κωκυτὸν καὶ **γ')** ποταμὸς ἐν Θεσπρωτίᾳ τῆς Ἠπειροῦ

Β

Βουκεφάλας: ἵππος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου κληθεὶς οὕτως ἀπὸ τοῦ πλάτους τοῦ μετώπου.

Βριλησσός: τὸ Πεντελικὸν ὄρος τῆς Ἀττικῆς.

Γ

Γραικοί: ἀρχαιότατον ὄνομα Ἑπειρωτικοῦ λαοῦ Ἑλληνικοῦ, εἶτα τὸ ὄνομα πάντων τῶν Ἑλλήνων παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις καὶ εἶτα παρ' αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησι.

Δ

Δελφοί: πόλις ἐν Φωκίδι αὐτοτελής (μὴ ἀνήκουσα εἰς τὸ κοινὸν τῶν Φωκέων) εἰς τοὺς νοτίους πρόποδας τοῦ Παρνασσοῦ, νῦν Καστρί.

Δημήτηρ: κόρη τοῦ Διός, θεὰ τῆς γεωργίας.

Δίκτυα: ὄρος κατὰ τὸ Α. τῆς Κρήτης, νῦν Λασήθι.

Διονυσιακὸν: θέατρον πρὸς Ν. τῆς Ἀκροπόλεως, ἔνθα ἐδιδάσκοντο δράματα· κατ' ἀρχὰς ὄν ξύλινον, ἐγένετο εἶτα λίθινον, ἐχώρει δὲ περὶ τοὺς 15,000 θεατὰς.

Δουλίχιον: μία τῶν νήσων, ὧν ἤρχεν ὁ Ὀδυσσεύς, ἀγνωστον ποῖα.

Η

Ἥρα: ἡ σύζυγος τοῦ Διός.

Θ

Θεμίσκυρα: ἔδρα τῶν Ἀμαζόνων παρὰ τὸν Θερμόδοντα.

Θερμῶδων: ποταμὸς τῆς Καππαδοκίας ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον.

Θρινακία: νῆσος μυθικὴ εἰς τὰς δυτικὰς θαλάσσας.

Ι

Ἴδην: ὄρος δασῶδες ἔχον ἀφθονίαν ὕδατων ἐν Τροίᾳ· ἐπὶ τῆς κορυφῆς τούτου ἐνομιζέτο ὅτι κατοικεῖ ὁ Ζεὺς (Ἰδαῖος).

Ἴλιον: ἡ πρωτεύουσα τῆς Τροίας τοῦ Πριάμου ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ.

Ἰσθμάρως: πόλις Θρακικὴ ἀντικρὺ τῆς Θάσου οἰκουμένη ὑπὸ τῶν Κιζόνων.

Ἴωλικός· μία τῶν πόλεων τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Μινυῶν παρὰ τὸν σημερινὸν Βῶλον.

Κ

Κασδάνδρα· θυγάτηρ τοῦ Πριάμου, μάντις, ἣτις μόνον κατὰ προφήτευσεν καὶ οὐδεὶς εἰς αὐτὴν ἐπίστευσεν.

Καίκαθος· ὄρος μεταξὺ Εὐξείνου πόντου καὶ Κασιπίας Θαλάσσης θεωρούμενον ὑπὸ τῶν παλαιῶν ὡς τὸ ὑψηλότετον ἐν Ἀσίᾳ καὶ χωρίζον αὐτὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης

Κερυνίτις (ἔλαφος)· ἡ ἐν Κερυνείᾳ, ὄρει τῆς Ἀχαΐας.

Κόλχοι· μυθικὸς λαὸς κατὰ τὰ ΝΑ. τοῦ Εὐξείνου παρὰ τὸν Καύκασον.

Κοίρητες· προϊστορικὸς λαὸς ἐν Κρήτῃ, μυθικοὶ ἱερεῖς τῆς Κυβέλης καὶ τοῦ Ἰδαίου Διός

Κράτερος· στρατηγὸς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Κρομμύων· φρούριον ἐν τῇ Μεγαρικῇ.

Κυνόσαργες· γυμνάσιον τῶν νόθων ἐν Ἀθήναις. Ἔκειτο παρὰ τὴν εἰς Φάληρον ἄγουσαν ὁδόν, ΝΑ. τοῦ σημερινοῦ Ἀ' Στρατ. Νοσοκομείου.

Λ

Λάδων· παραπόταμος τοῦ Ἀλφειοῦ ἐν Πελοποννήσῳ, νῦν Ρουφιᾶς.

Λέρονη· λίμνη ἢ ἔλος ἐν Ἀργολίδι παρὰ τοὺς Μύλους.

Λιβύη· ἡ Ἀφρική.

Δύκειον· γυμνάσιον ἔξω τῶν τειχῶν τῶν Ἀθηνῶν, μεταξὺ τῆς νοτίας κλιτύος τοῦ Λυκαβηττοῦ καὶ τοῦ Ἰλισσοῦ, ὅπου περίπου ὁ σημερινὸς «Εὐαγγελισμός» Ἐνταῦθα ἐδεικνύετο καὶ ἡ πλάταιος, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐδίδασκεν ὁ Σωκράτης.

Λυκούργος· νομοθέτης τῆς Σπάρτης ζήσας κατὰ τὸν 9ον π. Χ. αἰῶνα.

Λυκία· χώρα εἰς ΝΑ. τῆς Μ. Ἀσίας πρὸς Ν. τῆς Καρίας.

Μ

Μελιταῖος· ὁ ὢν ἐκ τῆς Μελίτης, τῆς σημερινῆς Μάλτας, νήσου ἐν τῇ Μεσογείῳ

Μηθυμναῖος· κάτοικος τῆς Μηθύμνης, πόλεως τῆς νήσου Λέσβου.

Μυκῆναι· πρωτεύουσα τοῦ κράτους τοῦ Ἀγαμέμνονος· ἐρείπια

τούτων σώζονται παρὰ τὸ σημερινὸν χωρίον Φίγλια πρὸς τὰ ΒΑ. τοῦ Ἄργους.

Μυρμιδόνες: ὁ λαός, οὐτινος ἐβασίλευεν ὁ Ἀχιλλεύς· κατοικοῦν ἐν Φθίᾳ καὶ Ἑλλάδι πλησίον τοῦ σημερινοῦ Ἄλμυροῦ τῆς Θεσσαλίας.

N

Νεμέα: μεταξὺ Ἄργους καὶ Κορίνθου· ἐνταῦθα ἦτο ναὸς τοῦ Διὸς Νεμείου καὶ ἐτελοῦντα τὰ Νέμεια.

O

Οινόα: χωρίον τῆς Ἀργολίδος κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν ἀπὸ Ἄργους εἰς Μαντινείαν.

Ὀλύμπιον: ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἐν Ἀθήναις, οὗ σώζονται μέχρι σήμερον 17 ὄρθιοι κίονες καὶ 1 ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Τοῦ τεραστίου τούτου κτιρίου ἡ ἀρχὴ καὶ μέγα μέρος τῆς οἰκοδομίας ὀφείλεται εἰς τὸν βασιλέα τῆς Συρίας Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ (174 π. Χ.), τὸ δὲ πέρας εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Ἀδριανὸν (129 μ. Χ.).

Π

Παρθενών: ναὸς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ὑπὸ τῶν παλαιῶν νεὸς ὁ μέγας ἢ Ἀθηνᾶς νεὸς καλούμενος. Εἶναι τὸ κάλλιστον ἔργον τῆς ἀρχαίας ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τὸ τελειότατον ὑπόδειγμα τοῦ δωρικοῦ ῥυθμοῦ. Ἐκτίζετο ἐπὶ Περικλέους ἀπὸ τοῦ 446—438 π. Χ.. Ἰκτίνος καὶ Καλλικράτης οἱ ἀρχιτέκτονες, Φειδίας δὲ ὁ πάντων τῶν ἔργων ἐπιστάτης.

Πελασγοί: προϊστορικός λαὸς ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς χώραις, οἰκῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, Ἡπείρῳ, Ἀρκαδίᾳ κ. ἄ.

Πύθια: ἑορτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἀγῶνες μουσικοὶ τελούμενοι κατὰ πᾶσαν τετραετίαν (ἀπὸ τοῦ 590 π. Χ.) ἐν Δελφοῖς.

P

Ρήγιον: ἀποικία Ἑλληνικὴ ἐν τῇ νοτίῳ Ἰταλίᾳ.

Ρόδος: νῆσος εἰς τὰ Ν. Δ. παράλια τῆς Μ. Ἀσίας.

Σ

Σικυών: πόλις ἐν Κορινθίᾳ (νῦν Βασιλικά παρὰ τὸ Κιάτον).

Σίπυλον· ὄρος ἐν Μ. Ἀσίᾳ πλησίον τῆς Μαγνησίας.

Σοῦδα· ἡ πρωτεύουσα τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν.

Συράκουσαι· Ἑλληνικὴ πόλις τῆς Σικελίας.

Τ

Τάναγρα· πόλις τῆς Βοιωτίας παρὰ τὸ σημερινὸν Σχηματάρι.

Τάρας· Ἑλληνικὴ ἀποικία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

Ταρτηδόος· πόλις ἐν Ἰσπανίᾳ παρὰ τὸν ποταμὸν Βαίτιν (Γουαδαλκιβίθ).

Ταῦροι· οἱ κάτοικοι τῆς Ταυρικῆς χειρσονήσου (Κριμαίας ἐν Ἑρωςσίᾳ).

Τένεδος· νῆσος πρὸς Δ. τῆς Τρωάδος.

Τίρυνς· πόλις ἐν Ἀργολίδι τοῦ κράτους τοῦ Διομήδους· ἐρείπια ταύτης σώζονται μεταξύ Ἄργου καὶ Ναυπλίου.

Τροία· ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας τοῦ Πριάμου Τρωάδος ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ (νῦν Ἰσσαρλίξ).

Φ

Φαίακες· οὕτως ἐκαλοῦντο ἐπὶ Ὀμήρου οἱ κάτοικοι τῆς σημερινῆς Κερκύρας, καλουμένης τότε Σχερίας.

Φθία· ἡ χώρα, ἧς ἦρχεν ὁ Ἀχιλλεύς, μεταξύ Ἄλμυροῦ καὶ Οἴτης.

Ψ

Ψοφίς· πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ (νῦν Τριπόταμα).

Ω

ᾨδεῖον· ᾠκοδομήθη ἐπὶ Περικλέους περὶ τὸ 445 π. Χ. εὐθὺς κάτωθι ΝΑ. τῆς Ἀκροπόλεως ἔχον στέγην ξυλίνην· ἐν τούτῳ ἐτελοῦντο μουσικοὶ ἀγῶνες. Τῷ 86 π. Χ. ἐμπρησθὲν ἀνωκοδομήθη ἔπειτα ὑπὸ τῶν Καπαδόκου Ἀριοβαρζάνους.

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΗΘΙΚΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

ΕΞΑΓΟΜΕΝΑ ΕΚ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

A'.) Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν θεόν.

1.) Οἱ μὲν ἀσεβεῖς οὐδ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐλεοῦνται, οἱ δ' εὐσεβεῖς
καὶ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀμείβονται.

[σελ. 9, A'.—σ. 17, A'.—σ. 27 (IB'), 1.—σ. 38, B'.—σ. 59 (ι'), γ',
§ 2—σ. 66 (ιβ'), 1.—σ. 69 (ιβ'), ζ', 2.]

2.) Ὁ Θεὸς προφυλάττει τὸν ἀθῶνον ἀπὸ τῶν ἐπιβουλῶν.

[σ. 21, H'.—σ. 34 (IF'), 6.—σ. 44, Γ'.—σ. 51 (Γ'), θ' § 1.—σ. 58,
ι'.—σ. 62 (ια'), ε' § 2.]

B'.) Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ καθήκοντα ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτούς.

1.) Ἐσο οὐνεκὸς καὶ δὴ σκέπτου καλῶς πρὸ σιάσης ἐπιχειρήσεως,
πρὶν ἀναλάβης αὐτήν.

[σ. 9, B'.—σ. 10, H'.—σ. 14, IH'.—σ. 60 (ι'), δ'.—σ. 65 (ια'), ιγ'.—
σ. 67 (ιβ'), β', § 4, 7, 8.—σ. 69 (ιβ'), στ', § 2.]

2.) Μὴ ἔσο ἄφροντις ἐν κινδύνῳ εὐρισκόμενος.

[σ. 10, Δ'.—σ. 16, KI'.—σ. 39, Γ'.]

3.) Μὴ ἐρέθιζε τὸν ἐχθρὸν εὐρισκόμενος ἐν ἀσφαλείᾳ.

[σ. 10, E'.—σ. 67, (ιβ'), β', § 8.]

4.) Ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται.

[σ. 11, IA'.—σ. 12, IB'.—σ. 24, I'.—σ. 45, (Γ'), γ'.]

5.) Κακὸν καὶ ἀνωφελὲς ἢ αἰσχροκέρδεια.

[σ. 10, Ζ'.—σ. 14, ΙΘ'.]

6.) Ἀγαθὸν ἢ φιλοπονία, κακὸν ἢ δκνηρία.

[σ. 11, ΙΑ'.—σ. 13, ΙΕ'.—σ. 18, Δ'.]

7.) Μὴ βλέπε τὰ τῶν ἄλλων σφάλματα, ἀλλὰ τὰ ἰδικά σου.

[σ. 15, ΚΑ'.]

8.) Βλαβερὸν ἢ πλεονεξία.

[σ. 15, ΚΒ'.—σ. 63, (ια') θ' § 1.—68 (ιβ'), γ', § 3.]

9.) Κακὸν ἢ φιλαργυρία.

[σ. 16, ΚΔ.].

10.) Μεγάλη ἢ δύναμις τῆς ἀνατροφῆς.

[σ. 18, Γ'—σ. 19, ΣΤ'.—σ. 51 (Γ'), θ', § 2—3.]

11.) Οὔτε ἡ πενία καλύει τὸν φιλομαθῆ τῆς σπουδῆς, οὔτε ὁ πλοῦ-
τος δύναται τὸν ἀσύνετον νὰ καταστήσῃ συνετόν.

[σ. 18, Δ'.—σ. 24, Γ'.]

12.) Ὡμεν μεγαλοπράγμονες.

[σ. 20, Ζ' α'.—σ. 58, ι'.—σ. 52, (θ'), β'.]

13.) Ἔσο φιλότιμος.

[σ. 20, Ζ', β'.—σ. 48 (στ'), γ'.—58, ι', α'.]

14.) Μὴ πτιοῦ πρὸ τῶν κινδύνων.

[σ. 20, Ζ', γ'.—σ. 50 (Γ'), η'.—σ. 52 (Γ'), θ', β'.—σ. 58, ι'.—σ.
61 (ια'), γ'.]

15.) Κακὸν μὲν ἢ ἀπειθεία, σωτήριο δ' ἢ εὐπείθεια.

[σ. 50 (Γ'), ζ'.—σ. 65 (ια'), ιβ' § 2—3.—σ. 69 (ιβ'), στ'.]

**Γ'. Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ πρὸς τὸν πλησίον
καθῆκοντα ἡμῶν.**

1.) Ἀγαθὸν ἢ δμόνοια, κακὸν ἢ διχόνοια.

[σ. 10, ΣΤ'.—σ. 13, ΙΔ'.—σ. 65 (ια'), ιβ'.]

2.) Ἀγαθὸν ἢ εἰλικρίνεια.

[σ. 9, Γ'.—σ. 11, Υ'.]

3.) Κακὸν ἢ ἀγνωμοσύνη.

[σ. 12, Η'.—σ. 47 (Γ'), ε'.]

4.) *Μὴ ἐγκαταλείπωμεν τὸν πλησίον ἐν ὥρᾳ κινδύνου.*

[σ. 15, Κ. — σ. 23, Θ'. — σ. 25, ΙΑ'. — σ. 66, ιβ' § 2. — σ. 61 (ιβ'), β' § 6.]

5.) *Οὐδὲν κακὸν μένει ἐν τῷ κρυπτῷ.*

[σ. 17, Β'. — σ. 21, Η'.]

6.) *Ἡ κακουργία τιμωρεῖται.*

[σ. 17, Β'. — σ. 21, Η'. — σ. 29, ΙΓ'. — σ. 43 (Β'), β'. — σ. 47 (Γ'), στ', α'—β' καὶ δ' § 4. — σ. 61, ια'. — σ. 70 (ιβ'), θ' § 3.]

7.) *Κάλλιστον ἢ εὐποία.*

[σ. 40, Δ'. — σ. 49 (Γ'), γ', § 2—3, δ', § 1. — σ. 60 (ι'), γ' § 3 καὶ ε' § 2.]

8.) *Κακὸν ἢ ἀπάτη.*

[σ. 44 (Γ'), α' § 2—3. — σ. 47 (Γ'), ε'. — σ. 54 (Γ'), θ', β' 5. — σ. 57 (Γ'), θ', β' 11.]

9.) *Ἐσο φιλόφρων.*

[σ. 38, Α'. — σ. 44 (Γ'), α' § 7. — σ. 70 (ιβ'), η' § 3.]

10.) *Τίμα τοὺς γονεῖς.*

[σ. 7, Α'. — σ. 41, Α', α'—β'. — σ. 45 (Γ'), β'.]

11.) *Οἱ γονεῖς ἄς ἀγαπῶσι τὰ τέκνα.*

[σ. 41, Α', γ'. — σ. 45 (Γ'), β'. — σ. 61 (ια'), α' § 2.]

12.) *Οἱ ἀδελφοὶ ἄς ἀγαπῶσιν ἀλλήλους.*

[σ. 41 (Α'), β'—δ'.]

13.) *Οἱ σύζυγοι ἄς ἀγαπῶσιν ἀλλήλους.*

[σ. 41 (Α'), β'. — σ. 61, ια'. — σ. 70 (ιβ'), θ' § 2.]

14.) *Μὴ μεταχειρίζου μέσα κακὰ πρὸς σκοπὸν ἀγαθόν.*

[σ. 42, Β', α' § 1. — σ. 59 (ι'), γ' § 2.]

Δ'. Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν πρὸς τὴν πατρίδα κτιθέμενα ἡμῶν.

1.) *Μάχου καὶ θυσιάζε σεαυτὸν ὑπὲρ πατρίδος.*

[σ. 19, Ε'. — σ. 27, ΙΒ'. — σ. 48 (Γ'), γ'—δ'. — σ. 61 (ια'), γ' § 1, ε' § 2.]

2.) *Κάλλιστον ἢ ἐλευθερία.*

[σ. 27, ΙΒ', 3 § 3 καὶ 4 § 1. — σ. 29, ΙΓ', 4—5. — σ. 43, Β', β'—γ'.]

Τ Ε Λ Ο Σ

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἑλλην. Χρηστομάθεια τόμος Β' (Ξενοφώντος Κύρου Ἀναβάσεως βιβλίον Α' καὶ Β') πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τάξεως τῶν ἑλλ. σχολείων καὶ τῆς ΣΤ' τῶν πλήρων ἢ ἀστικῶν. Δρ. 2,00

Ἑλλην. Χρηστομάθεια τόμος Γ' (Ξενοφώντος Ἑλληνικῶν καὶ Κύρου Παιδείας μέρη ἐκλεκτὰ) πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τῶν ἑλλ. σχολείων. Δρ. 2,00

Τιμᾶται Δρ. 1,60